

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 101

ΖΗΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ:

Πρέπει να καθιερωθῇ
τὸ ποδοσφαιρικὸ
στοίχημα;

ΕΝΑ ΚΑΠΟΤΙΝΟ ΑΜΟΓΕΛΟ...
ἡ Κριστίν Καρρ... ἔργο τῆς Σαγκλάν

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμαι) 28-279, 33-431

Ασφαίζεται

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅσας τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 101 ΔΡΑΧ. 5
30 ΣΕΠΤ.-6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1957

Ἔκδοσις: ΕΛΚΗΝ ἡ Ἐλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ἡλιδόπουλος,,
Διευθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονὴς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριαντῆς (Ἀλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:

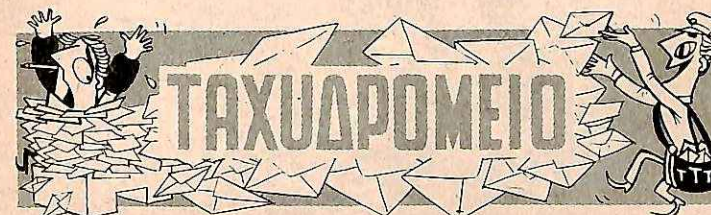
Συντάξεις, Σωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 57-081
Ἐκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

Ἑσπερικοῦ, ἑξάμηνος δραχ. 130. Ἑτησίᾳ δραχ. 260.
Ἑξωτερικοῦ, ἑξάμηνος δολλάρ. 7. Ἑτησίᾳ δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννόησεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδείαν τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ᾽ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ καλοῦν σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος τοὺς ἀναγνώστες τοὺς νὰ συμμετάσχουν σ' ἓνα εἶδος δημοψηφίσματος: Πρέπει νὰ καθιερωθῇ ἢ ὄχι τὸ ἀθλητικὸ στοίχημα, τὸ παιχνίδι δηλαδὴ τῶν προγνωστικῶν γιὰ τὶς ποδοσφαιρικὲς συναντήσεις; Ὅπως εἶναι ἤδη γνωστὸ σκοπὸς τῆς καθιερώσεως τοῦ στοιχήματος εἶναι ἡ ἐνίσχυση τοῦ ἐξωσχολικοῦ ἀθλητισμοῦ. Σκοπὸς ἀναμφισβήτητος μεγάλος. Ἀντιρρήσεις ὅμως προβάλλονται ἐναντίον τοῦ μέσου ποὺ καλεῖται νὰ τὸν ὑπηρετήσῃ. Εἶναι οἱ ἀντιρρήσεις αὐτὲς δικαιολογημένες; Ὑπάρχουν τὰ ὑπέρ, ὑπάρχουν τὰ κατὰ. Ὅλ' αὐτὰ περιλαμβάνονται συνοπτικὰ στὶς σελίδες ποὺ ἀναγγέλλουν τὸ δημοψήφισμα, ὥστε ἡ γνώμη ποὺ ζητοῦμε ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας νὰ εἶναι θεμελιωμένη. Τὴ σημασία μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ γνώμη τοῦ κοινοῦ; Πιστεύουμε ὅτι ἔχει καὶ μεγάλη μάλιστα. Εἶναι μιὰ ὑπόδειξη ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μὴ λάβουν ὑπ' ὄψιν ὅσοι θὰ κληθῶν νὰ καταστήσουν τὸ ἐπίμαχο θέμα νόμο τοῦ κράτους. Εἶναι, ὅπωςδήποτε, μιὰ σφυγμομέτρηση τῆς κοινῆς γνώμης ποὺ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴ συναγωγὴ πολυτίμων συμπερασμάτων καὶ πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ γενικώτερα πάνω στὸν τρόπο ποὺ ἀντιμετωπίζει τὸ κοινὸ τὰ ἐκάστοτε προβλήματα ποὺ τὸ ἐνδιαφέρουν. Γι' αὐτὸ παρακαλοῦμε θερμὰ τοὺς ἀναγνώστες μας νὰ μὴ παραλείψουν ν' ἀπαντήσουν στὸ ἐρώτημα ποὺ ὑποβάλλουμε.

«ΠΟΤΑΜΟΙ ΓΑΛΑΚΤΟΣ»

«Στὸ τεῦχος 94 γράφατε ὅτι οἱ Ἑλβετοὶ καὶ οἱ Αὐστριακοὶ μεταφέρουν τὸ γάλα μὲ ἀγωγούς κατὰ τὸ σύστημα τῆς μεταφορᾶς τῶν πετρελαίων στὴν Μέση Ἀνατολή. Ἀλλ' ἡ πληροφορία ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι πρωτοφανὴς δὲν εἶναι σωστή. Ἐχει προηγηθῇ ἡ Μονὴ «Γαλατάτη» Εὐβοίας στὸ ζήτημα αὐτό. Τὸ γάλα ἀπὸ τὶς χιλιάδες τὰ γιδωπρόδοτα τῆς Μονῆς διοχετεύονταν ἀπὸ τὸ δάσος τῆς, ὅπου βόσκανε, ὡς τὴ Μονὴ μὲ ἀγωγὸ ἐλευθέρως ροῆς—αὐλάκι. Νὰ λοιπὸν ποὺ καὶ σ' αὐτὸ ἔχουμε τὸ πρόβλημα ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες».
Π. Ζέρβας - Παιωνίου 21

Ὡστε, κάποτε, διέθετε καὶ «ποταμούς γαλακτος» ἡ πατρίδα μας; Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν πληροφορίαν.

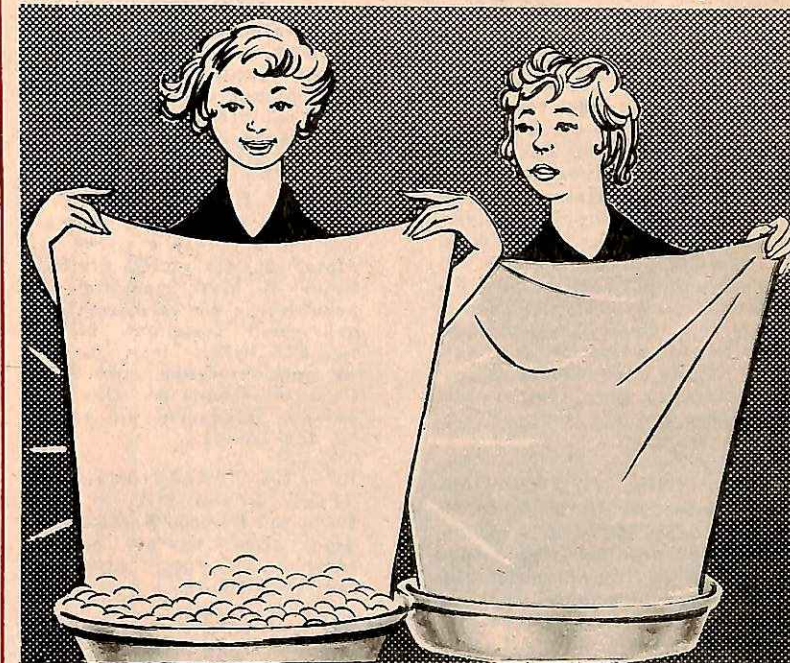
ΟΜΑΔΙΚΗ ΤΟΞΟΒΟΛΙΑ

Δίδω ΤΟΝΙΑΖ. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ἀναγνώστες τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ, ποὺ ἐκφράζουν τὸ ἴδιο μὲ σὰς παράπονο. Ἐπιτρέψτε μου,

πάντως, νὰ ἐκθέσω κ' ἐγὼ τὴν γνώμη μου. 1. Ἡ ποιότητα δὲν δρίσκεται πάντοτε — ἢ μάλλον δὲν θὰ τὴν συναντήσετε ποτέ — στὴν ποσότητα. 2. Τὰ δυὸ μυθιστορήματα δὲν παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον γιὰ σὰς, γιατί, ὅπως μοῦ γράφετε, εἰσθε νέα ἀναγνώστρια τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ. Ὅταν, ὅμως, ἀρχίσῃ ἡ δημοσίευσιν καινούργιων μυθιστορημάτων θὰ μπορέσετε νὰ τὰ παρακολουθήσετε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ κ' ἔτσι θὰ ἔχετε μερικὴς πρόσθετες σελίδες νὰ χαρτῆ. 3. Εἶναι ἀδύνατον καὶ γιὰ τὸ πιὸ πολυσελίδο περιοδικὸ νὰ καλύπτῃ σὲ κάθε τοῦ τεύχος τὰ ἐνδιαφέροντα ὅλων τῶν ἀναγνωστῶν του. Μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῆς ὕλης ἀπὸ τεῦχος σὲ τεῦχος ἱκανοποιούνται — περιοδικὰ — ὅλα τὰ γούστα. Ἐλπίζω καὶ τὰ περισσότερα δύσκολα.

Κον. ΙΩΑΝ. Σ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΝ. Διευθυντὴν ἐφημερίδος «Κυκλαδικὸν Φῶς». Σὰς εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὰ καλὰ λόγια ποὺ γράψατε γιὰ τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ στὸ «Κυκλαδικὸ Φῶς». Ὁ

Tide Πλένει υαθαρώτερα
ἀπὸ υἄδε τί!

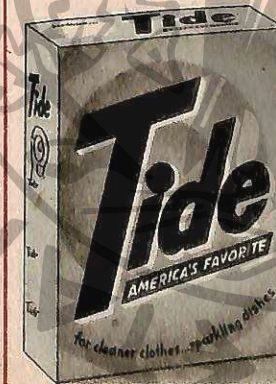
τὸ **Tide** εἶναι υἄτι διαφορετικὸ,
εἶναι θαυματουργό!

Τὸ ἔχετε δοκιμάσει; Ἄν ὄχι... τότε χάνετε. Χιλιάδες νοικοκυρές πρὶν ἀπὸ σᾶς, ἀνεκάλυψαν πῶς: τὸ Τάιντ, σὲ ἀπορροπαντικότητά δὲν συγκρίνεται μὲ τίποτα στὸν κόσμον. Οἱ συνηθισμένες σκόνες καὶ τὰ σαποῦνια τῆς μπουγάδας κάτι ἀφήνουν στὸ ρούχο, ἓνα γαρίσμα. Τὸ TIDE δὲν ἀφήνει τίποτα.

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια τὴν διαπίστωσαν οἱ Ἕλληνίδες νοικοκυρές ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα. Τὸ Τάιντ πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ καταστήματα ἔτσι, μπορεῖ κάθε νοικοκυρὰ εὐκολὰ νὰ προμηθευθῇ τὴν νέα αὐτὴ θαυματουργή σκόνη.

Ἡ καταπληκτικὴ σαπουνάδα τοῦ TIDE καθαρίζει τὰ ρούχα χωρὶς δυνατό τρίψιμο, λευκαίνει ἀπολύτως τὰ ἀσπρόρουχα καὶ ξαναζωντανεύει τὰ χρώματα.

Ἀσφαλές!
Οἰκονομικὸ!
Εὐκόλο στὴ χρῆσιν!

Ο ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9-ΤΗΛ. 56447-ΑΘΗΝΑΙ

TACHYDROMEIO

πως ή έφημερίδα σας αγωνίζεται για τή καλή τών όμορφων νησιών τού Αιγαίου, έτσι και τή περιοδική μας προσπάθειά να παρουσιάσει ή, τι ώραιο έχει ή τόπος μας.

Κον ΝΙΚ. Π. ΜΗΤΣΑΚΑΚΙΝ. Πειραιώς 20. Χανιά. Νομίζω ότι πρόκειται για παρεξήγηση. Δική σας φυσικά. Ίσως να μην έχετε δει πολλά τεύχη τών ΕΙΚΟΝΩΝ στή όποια συνέβη να δημοσιευθούν χάρτες. Σας δεδωδ ότι δέν παραλείπουμε ποτέ τή γεωγραφική ενημέρωση τών αναγνωστών μας, όταν χρειάζεται. Δέν σας τή κρύβω, μάς άδικείτε. Τώρα έρχομαι στή ζήτημα τών φωτογραφιών. Έσείς θεωρείτε ότι μερικές φωτογραφίες θά μπορούσαν να λείπουν. Άλλοι νομίζουν ότι είναι λιγώτερες απ' όσες πρέπει. Έμείς προσπαθούμε να ικανοποιήσουμε τόσο τούς «εικονολάτρες» όσο και τούς «εικονοκλάστες».

Κον ΝΙΚ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΝ. Κλαυδιανού 39. Θεσσαλονίκη. Με τήν έναρξη τής νέας κινηματογραφικής περιόδου ή παράκλησή σας για τή κινηματογραφική ρεπορτάζ θά ικανοποιηθή άπόλυτα. Γρήγορα θ' άρχισή ή παρουσίαση — με φωτογραφίες και κείμενα — άν έχι όλων, πάντως τών καλύτερων φίλμ πού θά δούμε τών χειμώνα.

Κον ΜΑΡΙΑΝ ΚΑΤΕ ΜΑΡΑΤΟΥ. Τραυλαντώνη 2. Φυσικά και προσέξαμε τή λάθος... «κατόπιν έορτής». Γιατί άν τή είχαμε άντίληφθ... πρό τής έορτής δέν θά σας δινάμε τήν εύκαιρία και τήν εύχαρίστηση να τή σημειώσετε και να μάς τή καταλογίσετε.

Κον Φ. ΜΑΝΤΑ, Π. ΦΑΛΗΡΟ. Τά σκίτσα τού «Ποιές διαφορές» γίνονται πράγματι άπό Έλληνα καλλιτέχνη, τόν σκίτσογράφο κ. Χρ. Άλουτή.

Κον Κ. ΧΡΥΔΗΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Δέν μπορείτε να φαντασθήτε πόσο δύσκολο είναι να ικανοποιήση ένα περιοδικό όλες τīs έπιθυμίες όλων τών αναγνωστών του. Τήν στιγμή πού ένας αναγνώστης θεωρεί άπαραίτητη τήν καθιέρωση δυο σελίδων με ιστορικά και βιογραφικά σημειώματα — όπως έσείς — τήν ίδια στιγμή ένας άλλος βρίσκει

ότι τή περιοδική είναι άδύνατο να ύπάρξη χωρίς δυο μόνιμες σελίδες πού ν' ασχολούνται με τήν γεωγραφία και τή ταξίδια. Και να είσαε βέβαιος ότι ύπάρχουν και ή τρίτος και ή τέταρτος και ή πέμπτος κ.λ.π. κ.λ.π. Γι' αυτό προσπαθούμε να συγκεκριάσουμε τīs διαφορές και να ικανοποιήσουμε κάθε γούστο και κάθε δίκαιη άπαίτηση. Ό Νίκος Καζαντζάκης βρίσκεται τώρα μακριά άπό τήν διεύθυνση πού γνωρίζουμε.

Κον Ν. Γ. ΠΑΠΑΝ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Άπό τήν στιγμή πού ύπάρχει ήδη στή έξώφυλλο ή τίτλος τού περιοδικού, δέν νομίζω ότι δλαπουν οι λίγες γραμμές πού προσθέτουμε για να αναγγείλουμε μερικά ξεχωριστά θέματα τών ΕΙΚΟΝΩΝ. Ίσως, βέβαια, να σας στενοχωρή αυτό λίγο, αλλά σας δεδωδ ότι είναι άπαραίτητο. Ευχαριστώ για τή καλά σας λόγια.

Κον ΕΛ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΝ, ΙΑΤΡΟΝ, ΣΤΑΜΠΟΥΛ. Ή διεύθυνση τού Κέντρου Βρεφών «Μητέρα» είναι: Κέντρον Βρεφών «Μητέρα» Άγιοι Άνάργυροι Άττικής. Έλλάς.

Κον Φ. ΠΩΧΟΝ, ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ. Οι τόμοι 1954, 1955 και 1956 τής «Έκλογής» έχουν εξαντληθή.

ΚΟΝΤΑ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ και πλήθος μικρών, ίσως άσήμαντων άπό πρώτης όψews, βοηθούν στή ανέγερση τού πολιτισμού τής ύπαιθρου μας.

ΜΗΝΥΜΑ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ

Μιά έκθεση φωτογραφιών, άπό τούς διαφόρους τομείς τής ελληνικής δραστηριότητας, πού οργανώνουν οι ΕΙΚΟΝΕΣ στή Ζάππειο

Έκθεση αίσιοδοξίας θά μπορούσε να όνομασθή ή έκθεση φωτογραφιών, πού οργανώνουν οι ΕΙΚΟΝΕΣ στή Ζάππειο, τόν Νοέμβριο. Γιατί σκοπός τής είναι να δείξη τί έγινε στόν τόπο μας σ' αυτά τή δέκα τελευταία — τή μεταπολεμικά — χρόνια. Γι' αυτό και σύνθημά τής θά είναι: «Ό,τι βλέπετε σ' αυτές τīs αίθουσες δέν ύπήρχε πριν άπό δέκα χρόνια».

Πολλές φορές γκρινιάζουμε για ή γίνεται στήν Έλλάδα. Και όταν δέν τή βρίσκουμε στραβή, περιορίζομαστε σ' ένα λειψό συγκρατατικό χαμόγελο έπιδοκιμασίας. Ή πραγματικότητα όμως είναι συχνά έντελώς διαφορετική. Και γι' αυτό θά σας πείση ή έκθεση πού οργανώνουν οι ΕΙΚΟΝΕΣ και ή όποια θά σας μιλήσει πολύ πιο πειστικά άπό όποιονδήποτε αίσίοδοξο άπολογητή τής ελληνικής ζωτικότητας, με τήν άδιάψευστη γλώσσα τής φωτογραφίας. Για πρώτη φορά θά ήθετε τόσο πολλά πειστήρια τής ελληνικής δραστηριότητας συγκεντρωμένα επί τή αυτό. Και για πρώτη φορά θά πληροφορηθήτε πως σ' αυτά τή λίγα χρόνια έγιναν τόσο πολλά έργα: Δρόμοι, νοσοκομεία,

έργοστάσια, σχολεία, τεχνικές εγκαταστάσεις και τόσο άλλα έπιτεύγματα στόν τομέα τής διομηχανίας, τής ναυτιλίας, τού τουρισμού.

Οι έπισκέπται τής έκθέσεως σίγουρα θά άναρωτηθούν πως γίνεται να έχουν πραγματοποιηθή όλα αυτά στόν τόπο μας.

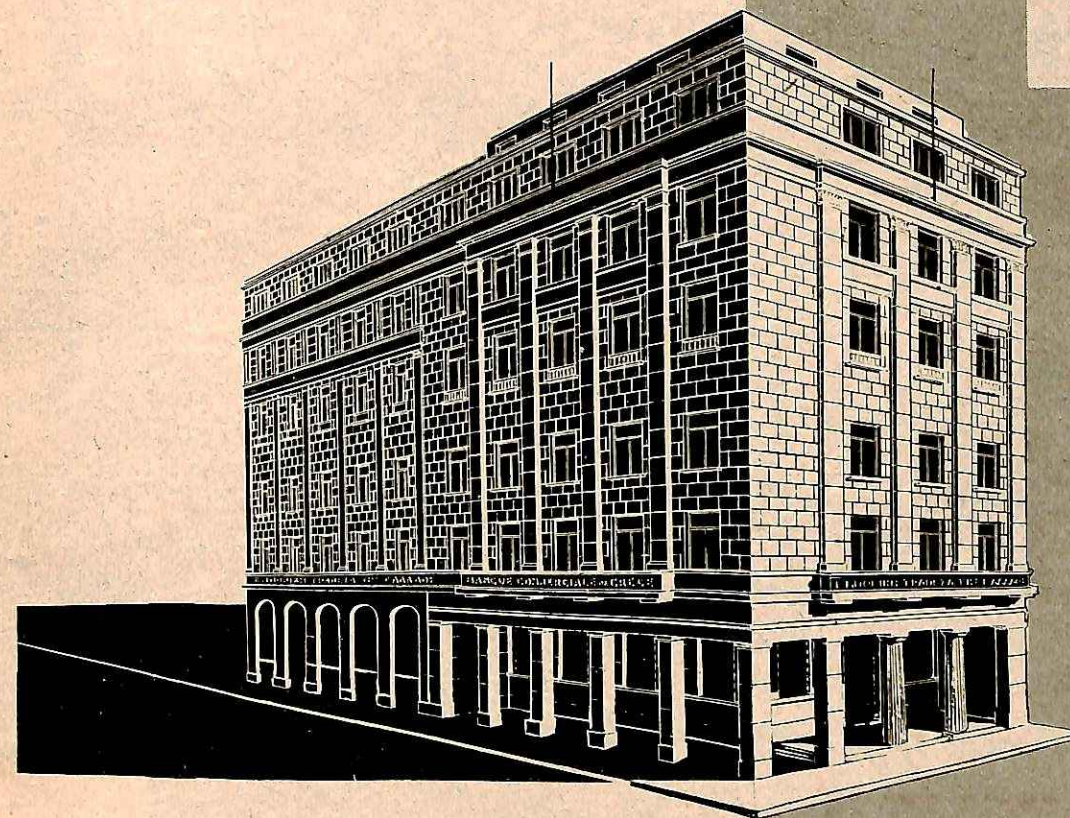
«Έδώ; θ' άναρωτηθούν. Έδώ, στήν Έλλάδα, στήν Ψωροκάσταινα;» «Ναι, εδώ στήν Έλλάδα, πού δέν είναι πια Ψωροκάσταινα, και πού μονάχα ή άθεράπευτη γκρίνια μας μάς κάνει να τήν άδικούμε». Και θά φεύγουν άπό τīs αίθουσες τού Ζαπτείου γεμάτοι αίσιοδοξία, για όσα έγιναν ως τώρα και για όσα μπορούν να γίνουν ακόμα. Γιατί ή έκθεση θά έχη κάθε δικαίωμα να τούς πη: «Αίσιοδοξείτε! Ταχ' αύριο έσεται άμεινον».

Οι ΕΙΚΟΝΕΣ πού έχουν τάξει μέσα στούς άλλους σκοπούς τους και τήν προβολή κάθε αξιόλογου δήματος, πού έπιτελεί ή πατρίδα μας, έλπίζουν ότι ή άντικειμενική αυτή άπεικόνιση τής ελληνικής πραγματικότητας, θά κατανικήση τήν έμφυτη προδιάθεσή μας για μεμψιμορία.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

“COMERZ BANK”

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

23

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΚΕΦΑΛΑΙΑ, ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 116.132.743.10
ΚΑΤΑΒΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957 ΔΡΧ. 1.691.673.347.28

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ:

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17 st. Helen's Place E.C. 3, London

55

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΚΡΗΤΗΣ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΑΙΓΙΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΜΑΛΙΑΣ, ΑΜΦΙΣΣΑ, ΑΡΓΟΣ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ, ΑΡΤΑ, ΒΑΘΥ-ΣΑΜΟΥ, ΒΕΡΡΟΙΑ, ΒΟΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ, ΔΡΑΜΑ, ΕΔΕΣΣΑ, ΖΑΚΥΝΘΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Β' - (Έγνατίας), ΘΗΒΑΙ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΚΑΒΑΛΛΑ, ΚΑΛΑΜΑΙ, ΚΑΡΔΙΤΣΑ, ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ, ΚΑΣΤΟΡΙΑ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΚΟΖΑΝΗ, ΚΟΜΟΤΙΝΗ, ΚΟΡΙΝΘΟΣ, ΛΑΜΙΑ, ΛΑΡΙΣΑ, ΛΕΒΑΔΕΙΑ, ΛΗΣΟΥΡΙΟΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΜΥΡΙΝΑ-ΛΗΜΝΟΥ, ΝΑΞΟΣ, ΝΑΥΠΛΙΟΝ, ΞΑΝΘΗ, ΠΑΤΡΑΙ, ΠΑΤΡΑΙ Β', ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ, ΠΡΕΒΕΖΑ, ΠΥΡΓΟΣ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ, ΡΟΔΟΣ, ΣΕΡΡΑΙ, ΣΥΡΟΣ, ΤΗΝΟΣ, ΤΡΙΚΑΛΑ, ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ΦΛΩΡΙΝΑ, ΧΑΛΚΙΣ, ΧΑΝΙΑ, ΧΙΟΣ.

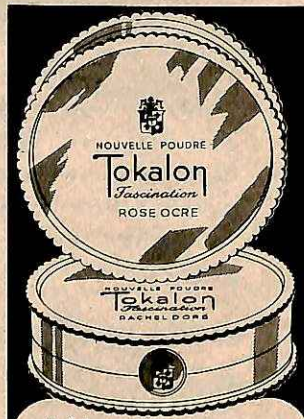
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΗΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ ΑΠΑΙΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

TAMIEYTHPION TOKOS 9%

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

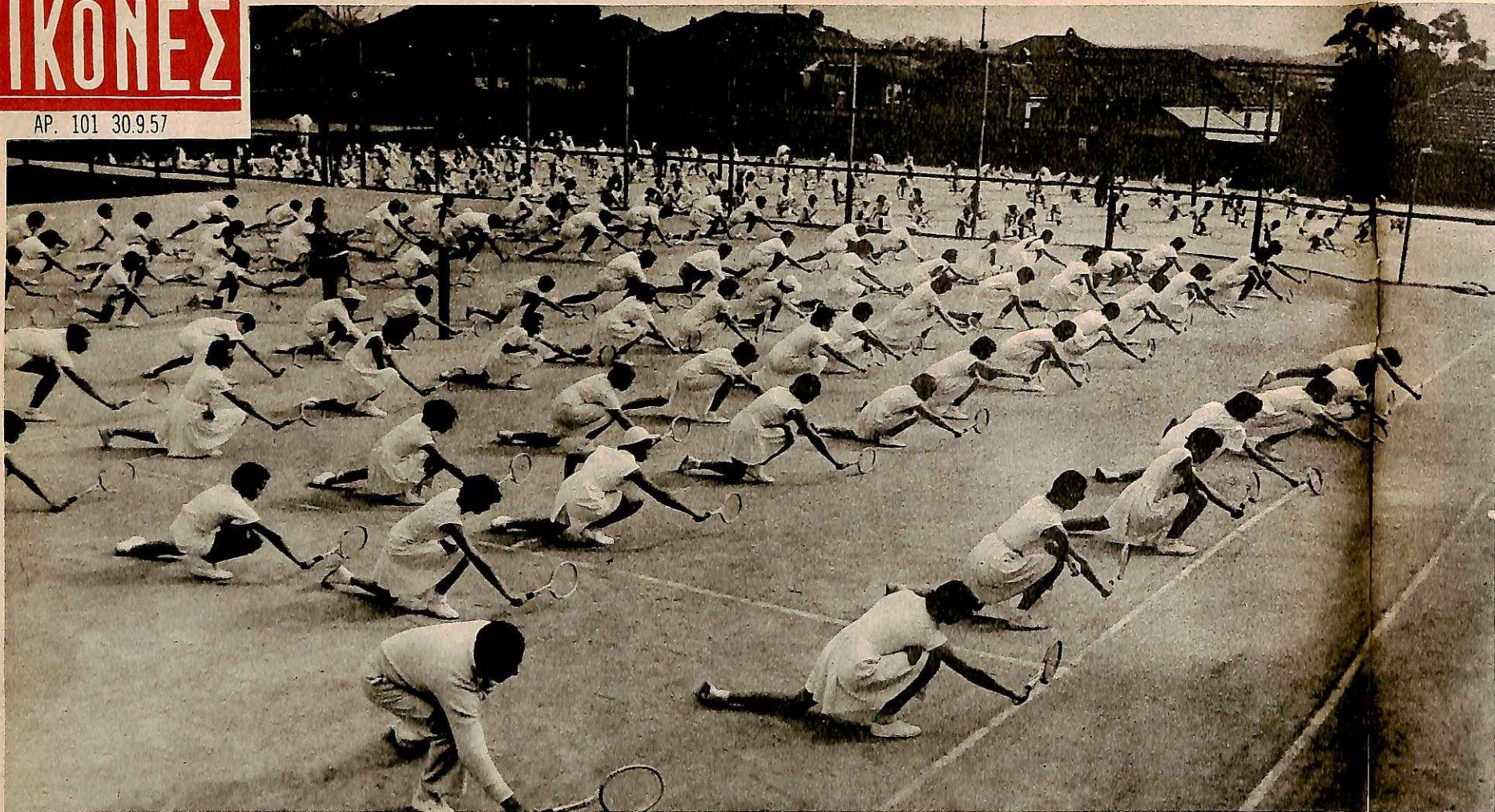
Η ΚΡΙΣΤΙΝ ΚΑΡΡΕΡ ή νεαρή προαγωνίστρια τής ταινίας «Ένα κάποιο χαμόγελο» τής Φρανσουά Σαγκάν, δέν είναι ήθοποιός καριέρας. Έπελέγη άπό τήν ίδια τήν συγγραφέα για να ένοιαρώση τήν συμπαθή ήρωίδα τού μυθιστορήματος πού στερέωσε τήν φήμη τού νεολέρον φαινομένου τών γαλλικών γραμμάτων. Θά έπιστρέψη, λέγει, μετά τή γύρισμα στόν άρροβονιαστικό της πού τήν περιμένει σέ μιά έπαρχιακή πόλη τής Γαλλίας.

Να ή πούδρα σας

Πολύ άπαλή στρώνει θαυμάσια στή δέρμα, εξαιρετικά όμοιόμορφη, άρωματισμένη με τή λεπτότερο άρωμα, ή νέα πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ σέ κουτί «CRYSTALE» θά σας κάνει να φαίνεσθε νεώτερη, ώμορφότερη, πράγματικά γοητευτική!

Tokalon
Tasination

Μόνο 2,5 σελλίνια

Στην Αυστραλία είναι τόσο διαδεδομένο το τένις ώστε όχι μόνο διδάσκεται συστηματικά στη μεγαλύτερη «Σχολή 'Αντισφαιρίσεως» του κόσμου, ή όποια βρίσκεται στα περίχωρα του Σίδνεϋ, αλλά και τα δίδακτρα είναι τόσο φθηνά, ώστε επιτρέπουν την προσέλευση πάρα πολλών μαθητών και μαθητριών.

(Camera Press)

Παιγνίδι:

Το ήφαιστειο Τσέρρο Νέγκρο, στη Νικαράγουα, έκανε τελευταία μία φαντασμαγορική υπόμνηση της άκοίμητης παρουσίας του, ίσως για να θυμίσει στον άνθρωπο ότι και οι μεγαλύτερες θερμοπυρηνικές κατακτήσεις του είναι παιγνίδι μπροστά στις άδαστες φυσικές δυνάμεις. Πραγματικά, υπολογίζεται ότι λάβα και πυρακτωμένοι θόρυχοι έξετοξεύθηκαν σε ύψος 8.000 μέτρων.

(Keystone)

«Χαρέμι»:

Η στάρλετ Μπέρνις Σβάνσον είναι μόλις δεκαεπτά ετών, αλλά διάζεται να γίνει γνωστή. Στα πλαίσια μίας διαφημιστικής εκστρατείας, γύρω από το άτομό της, όχι μόνο προσεφέρθη να πουλήσει προγράμματα, σε μία κοσμική προείρεση της Ν. Υόρκης, αλλά, αντί για την καθιερωμένη στολή της ταξιδέτριας, παρουσιάστηκε με το πρωτότυπο αυτό φόρεμα, που ώνομάστηκε «χαρέμι».

(Keystone)

350.000 μίλλια:

Το πρώτο ατομικό-ητο έμπορικό σκάφος, που σχεδιάζεται στις 'Ηνωμένες Πολιτείες για το 1960, σύμφωνα με τις μελέτες των ναυπηγών θα έχει μήκος 176 μ., έκτοπισμα 21.000 τόν. και ταχύτητα 20 κόμβων. Όσο για καύσιμα, θα άνεφοδιάζεται μόνο κάθε τριάντισι χρόνια, αφού στο μεταξύ έχει διανύσει 350.000 μίλ.

↑ "Οχι χωρίς κίνδυνο

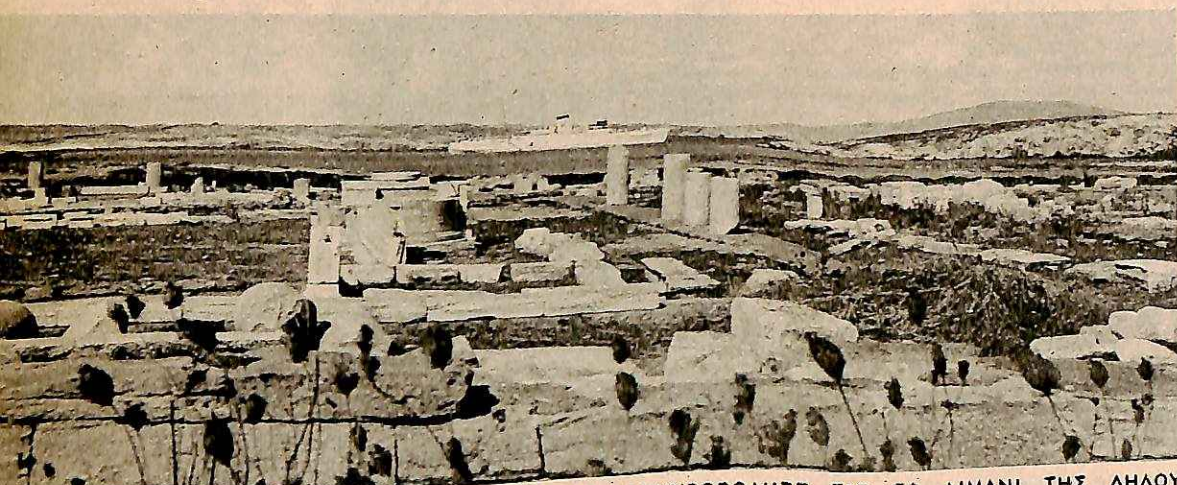
Κατά την πρόσφατη παραμονή του στη Βέρνη, το πριγκιπικό ζεύγος του Μονακό, έπεσεκέφη και το «Εθνικό Τσίρκο» της πόλεως, όπου η πριγκίπισσα Γκρέης έξεδήλωσε την έπιθυμία να της... συστήσουν μία λεοπάρδαλη. Ο πρίγκιψ Ραινιέ, ό όποιος τελευταία τρέφει γενειάδα, δέν είχε αντίρρηση, και ή συνάντηση έγινε, παρουσία του θηριοδασκαστού και τηρουμένης της... απόστάσεως.

(Photopress)

← Έγκέλαδος: Τό τόσο περιέργο γεωλογικό φαινόμενο του Φάρνουωρθ, στην Άγγλία, συνέχισε τις καταστροφές του. Καταρρακτώδεις βροχές πλημμύρισαν την 35 μέτρων μήκους σχισμή, ή όποια άνοιξε ξαφνικά στη μέση του δρόμου —χωρίς να μεσολαδήση σεισμός— και προκάλεσαν νέες καταρρεύσεις σπιτιών. Συνολικά, κατεστράφησαν όλοκληρωτικά 17 στίτια, 118 κατέστησαν άκατοίχτα και ό άριθμός των άστέγων υπερβαίνει τούς πεντακοσίους

11

Η ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ Ο «ΦΙΛΙΠΠΟΣ» ΑΓΚΥΡΟΒΟΛΗΣΕ ΕΙΣ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΔΗΛΟΥ

ΟΙ βασιλείς βασιλεύουν στην Εύρώπη, αλλά δεν κυβερνούν. Οι δημοσιογράφοι στις πέντε ηπείρους δεν βασιλεύουν, αλλά κυβερνούν. Είναι η τετάρτη εξουσία επί της Γης. Η πρώτη εξουσία, η εκτελεστική, δεσμεύεται από τη δεύτερη εξουσία τη νομοθετική. Αυτή πάλι με τη σειρά της περιορίζεται από το Σύνταγμα και νόμους. Η τετάρτη εξουσία δεν δεσμεύεται από κυβερνήσεις και από βασιλείς. Είναι ελεύθερη. Η ελευθερία του τύπου είναι το Βήμα απ' όπου μπορεί ν' ακουστή η φωνή του άδικημένου και καταπιεζομένου ανθρώπου. Η μεγάλη ελπίδα των υπόδουλων λαών είναι ο διεθνής τύπος. Τις πιο θαρραλέες διεθνείς πέννες της τετάρτης αυτής εξουσίας φιλοξένησε η Ελλάδα τις τελευταίες αυτές ημέρες, έπειτα από μια πρόσκληση που τους απευθύνθηκε από την ελληνική κυβέρνηση.

Εβδομήντα πέντε αντιπρόσωποι του διεθνούς τύπου, βουλευτές και διανοούμενοι, μόνιμοι ανταποκριτές του ξένου τύπου και ραδιοσχολιαστές, ποιητές και καθηγητές πανεπιστημίων, έφθασαν στις 25 Αυγούστου στην Ελλάδα για να γνωρίσουν τον τόπο μας, να ενημερωθούν γύρω από τα προβλήματα της οικονομικής, κοινωνικής και στρατιωτικής του συγκροτήσεως, ν' ακούσουν τις απόψεις μας, να επικοινωνήσουν με το λαό μας, τους υπεύθυνους κυβερνήτες του, τους διανοούμενους μας, τέλος, με τα παλιά και σύγχρονα έργα του πολιτισμού μας.

Η Αργεντινή, η Αυστρία, το Βέλγιο, η Βραζιλία, ο Καναδάς, η Κούβα, η Δανία, η Ιρλανδία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιταλία, το Μεξικό, η Ολλανδία, η Ισπανία, η Σουηδία, η Αγγλία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Γιουγκοσλαβία, έστειλαν μερικά από τα καλύτερα στελέχη της δημοσιογραφικής και πνευματικής τους ζωής, για να γνωρίσουν την Ελλάδα και να φέρουν τα μηνυματά της στους λαούς των.

Η διαφωτιστική εργασία της κυβερνήσεως προς τους ξένους της συμπληρώθηκε με μια πενήνήμερη κρουαζιέρα στα νησιά του Αιγαίου, από τις 6 ως τις 10 Σεπτεμβρίου. Με το ατμόπλοιο «Φίλιππος» οι ξένοι δημοσιογράφοι και διανοούμενοι επισκέφθηκαν την Αίγινα, τον Πόρο, το Δήλο, τη Μύκονο, την Πάρο, τη Ρόδο, την Κρήτη, πέρασαν από την

ΟΤΑΝ 75 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ
18 ΧΩΡΩΝ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ: ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ
ΟΙ ΘΕΡΜΟΙ ΣΥΝΗΓΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

κλασικό πολιτισμό του Αιγαίου. Οι αναστηλωτικές εργασίες έχουν προχωρήσει και οι ξένοι μας πήραν μια ιδέα της αρχικής μορφής του ναού και της αρχαιολογικής φιλοτιμίας των Ελλήνων.

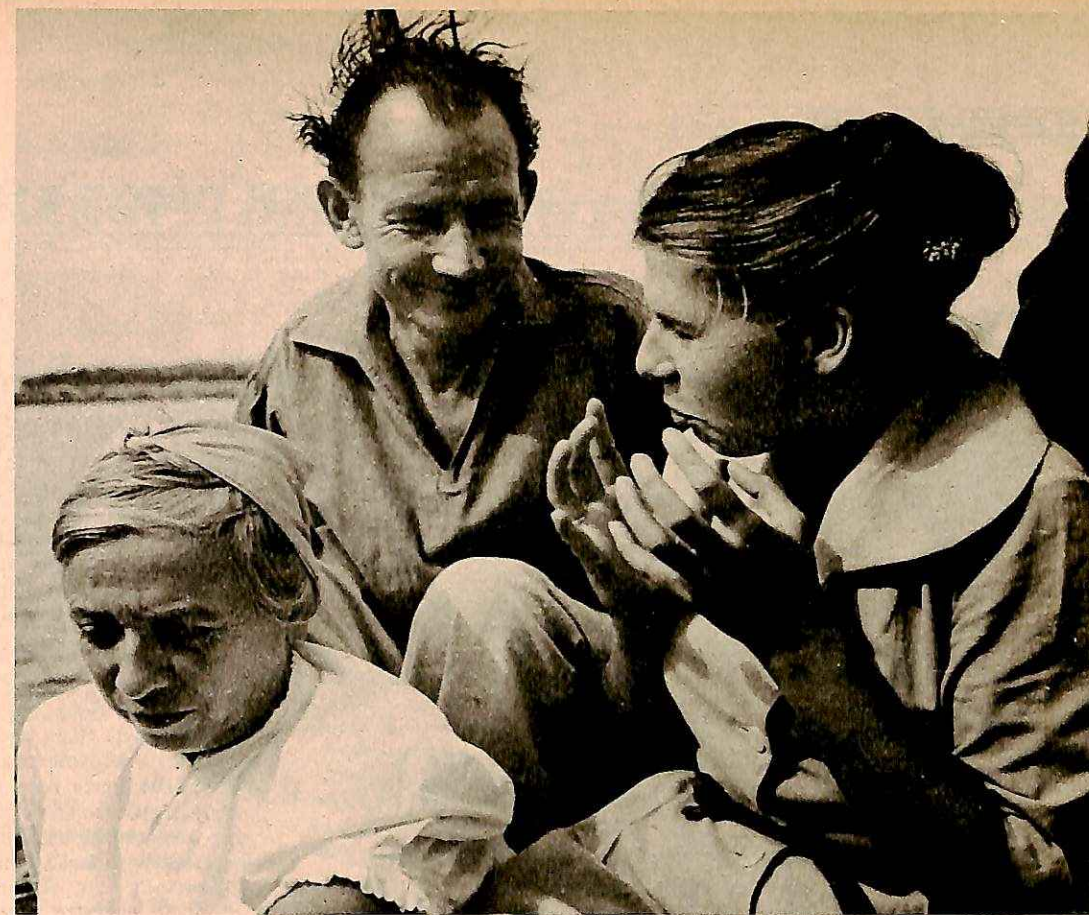
Στο γυρισμό ξέσπασε μπόρα. Ούτε η βροχή, ούτε η θάλασσα έκαναν διακρίσεις. Και μουσκεμένοι ανεβήκαμε στο πλοίο ξένοι και Έλληνες.

Στόν κόλπο του Πόρου, το ήλιοθαλίεμα μάς αποζημίωσε για τη μικρή περιπέτεια της βροχής. Ο δρίζοντας είχε γίνει μια πολύχρωμη απόθεωτική σκηνογραφία.

ΟΙ συντροφικές συζητούν κατά ομοσυνίες στο μπάρ του «Φίλιππου». Μια άπροσδόκητη νό-

τα στην ατμόσφαιρα της κρουαζιέρας. Ο ποιητής Λώρι Λή θγάζει τη φλογέρα από την τσέπη του, ο Κάμερον πιάνει στα χέρια την κιθάρα. Η Φίονα Πέτερικ και ο Λέσλι Φάινερ αρχίζουν το τραγούδι. Τα σύνορα των εθνικών διακρίσεων πέφτουν με το κέφι. Η φωνή του Κατσιμπαλή ακούγεται θαυμάσια και προστακτική: «Παίξε, Λώρι, κανένα κλέφτικο». Και ο Λώρι Λή αρχίζει το «Τρία παιδιά Βολιώτικα». Ποιός έχει όρεξη για ύπνο; Και είναι περασμένα μεσάνυχτα.

Την άλλη μέρα, στις 6 το πρωί, φθάνουμε στη Δήλο. Οι επιβάτες θγαίνουν με δάρκες. Τους υποδέχονται οι πλανόδιοι πωλητές, με ύφαντά και κογχύλια. Οι σαύρες τρέχουν να

Η ΦΙΟΝΑ ΠΕΤΕΡΙΧ (ΔΕΞΙΑ) ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΤΟΥ «ΝΙΟΥΣ ΚΡΟΝΙΚΑ» ΚΑΜΕΡΟΝ

ειδοποιήσουν τους χθόνιους θεούς, για την άπροσδόκητη απόβαση. Τα λιοντάρια της Δήλου μουγκρίζουν. Σκορπισμένοι στα σπασμένα ιερά και αγάλματα προσπαθούμε να καταλάβουμε τη μορφή και το νόημα του ιερού νησιού. Η συζήτηση αρχίζει. Οι ξεναγίνες στο ρόλο τους. Η Κασσαθέτη, η Καλλιγιά, η Τζανετάκη, η Πετροπούλου, η Δαμιανίδη έχουν το λόγο. Αλλά και οι ξεναγούμενοι έχουν τον αντίλογό τους. Δεν είναι εύκολο έργο να διαφωτίσεις τους διαφωτιστές της διεθνούς κοινής γνώμης.

Στη Μύκονο χωρίζουμε σε δύο ομάδες. Είναι δύο οι άμμουδιές για μπάνιο και κολύμ-

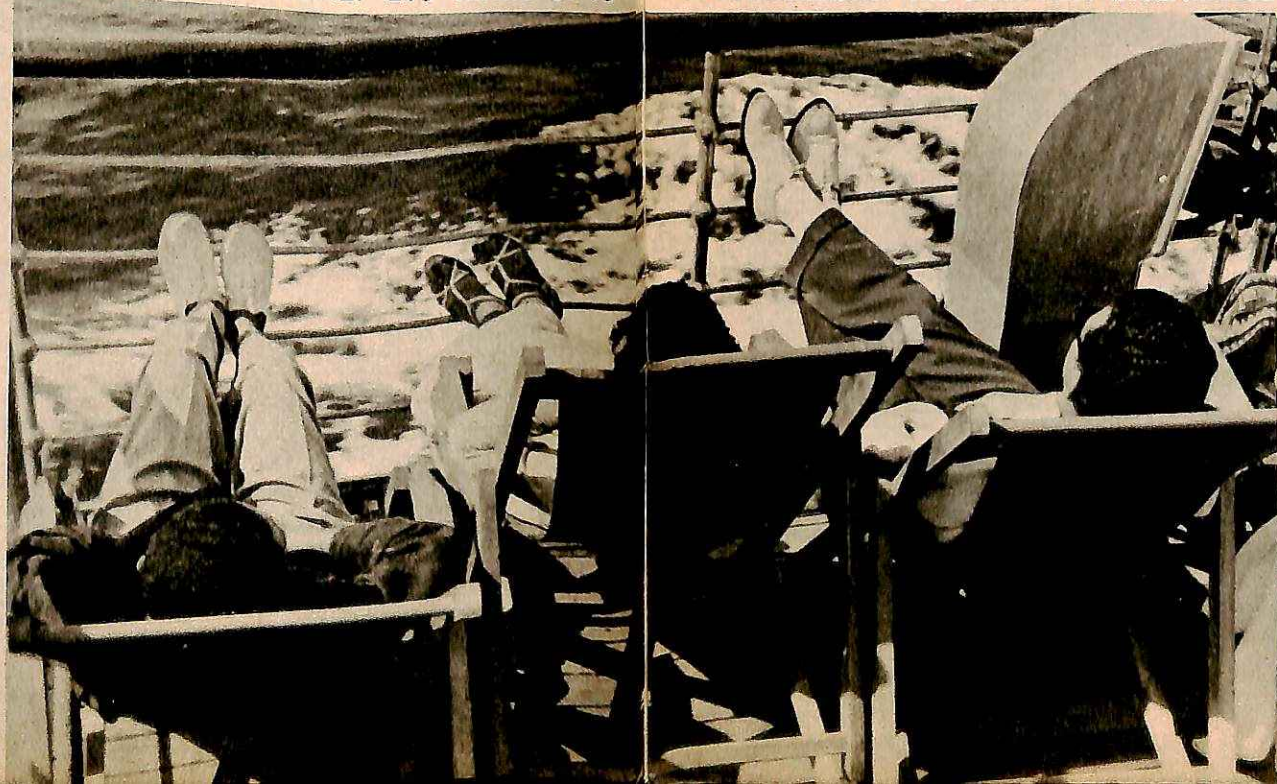
πι: Ο Άγιος Στέφανος και η Μεγάλη Άμμος. Ανεβαίνει η πρώτη ομάδα στη βενζίνη. Ένα δυνατό κράχ και το κατάστρωμα του πλοιαρίου υποχωρεί από το βάρος μας. Για καλό και για κακό, αρχίζουμε να θγάζωμε τα πουκάμισα.

Στις ακροθαλασσιές, η ήλιοθεραπεία και το παιχνίδι δίνουν και παίρνουν. Ο Μόρφης έφερε και μια μπάλλα για τους νεότερους της κρουαζιέρας. «Γκαρόν, δώζο παγκαλῶ», φωνάζουν οι ξένοι μας. «Καί λίγκο μεζέ». Ένα πιάτο με άχινους δημιουργεί άμχανίες. Οι Γερμανοί ρωτούν αν πρέπει να τους φάνε με τ' άγκάθια, αλλά η ξεναγός είναι εκεί για να προλάβει τη συμφορά.

ΑΠΗΛΑΥΣΑΝ Τ' ΩΡΑΙΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΟΙ 75

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Η ΚΑ ΤΣΑΤΣΟΥ, Η ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΗΣ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑΣ, ΜΕ ΔΥΟ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΟΥΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΚΑΤΕΚΤΗΣΑΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΥΣ. ΟΛΟΙ ΑΠΗΛΑΥΣΑΝ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ

Ο ΣΙΡΕΟΛ ΦΩΛΖ, σάν στρατιωτικός κριτικός, βρήκε το πιο ενδιαφέρον σημείο της τετραήμερης κρουαζιέρας, τὰ συνδυασμένα γυμνάσια του ελληνικού στόλου και αεροπορίας, που έγιναν στο Μυρτώο Πέλαγος. «Η καλλιέργεια τών στρατιωτικών συνοψίζεται σε μία λέξη: Μπούμ», παρατήρησε ο Ιταλικής καταγωγής Αμερικανός δημοσιογράφος Νικολό Τούτσι, που δὲν ἀγαπά πολύ τούς θεράποντες του "Αρη

Εχουμε δυό ὄρες καιρό γιὰ νὰ τριγυρίσουμε στὸ νησί. Ὁ Νικολό Τούτσι μπαίνει σ' ἕνα φοῦρνو, ἀγοράζει ἕνα... μαῦρο ψωμί κι ἀρχίζει νὰ τρώει καὶ νὰ μοιράζει κομμάτια. «Δὲν υπάρχουν, φωνάζει, τέτα ψωμιά στὴ Νέα Ὑόρκη». «Θὰ φάη ἡ Νέα Ὑόρκη πολλὰ ψωμιά, Τούτσι, γιὰ νὰ φτάση στὴ Μύκονο», τοῦ ἀπαντᾷ.

Πλέομε γιὰ τὴ Ρόδο. Ἡ Ἑλλάδα τοῦ Αἰγαίου μᾶς ἔχει μεθύσει καὶ ὅλοι μιλάμε γιὰ ἱστορία καὶ τέχνη. Ἡ φλογέρα τοῦ Λῶρι Λή δίνει καὶ παίρνει, καὶ τὸ κέφι τῆς κρουαζιέρας ἀνεβαίνει τὶς σκάλες τοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ, στὴ Ρόδο, ξαναζοῦμε τούς θρόλους τῶν ἱπποτῶν τοῦ μεσαίωνα. Οἱ φωτογραφικὲς μηχανὲς σὲ δράση. Ὁ Φίλιπς, τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Λάιφ», κυριαρχεῖ μὲ τὸ ἡγεμονικὸ του ἀνάστημα καὶ τὸν φημισμένο του φακό.

Τὸ μεσημέρι, γεῦμα στὸ «Ξενοδοχεῖο τῶν Ρόδων». Ὁ θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τῶν μουσουλμάνων τὰ εἶπε πολὺ καλὰ στὰ ἐπιδόρπια. «Νὰ ἐμεῖς οἱ μουσουλμάνοι τῆς Δωδεκανήσου ἀδελφωμένοι μὲ τούς χριστιανούς, σ' ἕνα καθεστὼς δημοκρατίας καὶ εἰρήνης. Γιατί νὰ μὴν ἐπικρατήσουν οἱ ἰδέες αὐτές καὶ σ' ἄλλα μέρη τῆς Γῆς. Ἐργασθεῖτε μὲ τὴν πέννα σας γιὰ τὸ ἔργο αὐτὸ κ' ἐμεῖς θὰ προσευχώμαστε γιὰ τὸ καλὸ σας».

Στὸ γυρισμὸ ἀπὸ τὴ Λίνδο ἡ κ. Τσάτσου ἀνοίγει στὸ Ποῦλμαν συζήτηση, μὲ τὸν Σέσιλ Σπρίγκ, γιὰ ποίηση. Ὁ συνεργάτης τοῦ «Μάντσεστερ Γκουάρντιαν» μιλά ὅλες τὶς εὐρωπαϊκὲς γλώσσες. Ἀπαγγέλλει γαλλικὰ, ἀγγλικὰ καὶ ἰταλικὰ. Ἡ κ. Τσάτσου τοῦ ἀπαντᾷ μὲ ἀπαγγελίες Μπωντελαίρ. Εἶναι ἀδελφὴ τοῦ Σεφέρη καὶ ἡ πνευματικὴ τῆς καλλιέργεια γοητεύει. Μέσα στὸ Ποῦλμαν δημιουργεῖται ἕνα πλανόδιο φιλολογικὸ σελόνι. Ἡ φλογέρα τοῦ Λή ἀκούγεται ἀπὸ τὰ πίσω καθίσματα. Καὶ τὸ κρουστάλλινο γέλιο τοῦ Πέτερικ θυμίζει τούς στίχους τοῦ Παλαμά: «Καλοκαίρι φιλοῦσε τ' ἀκρογιάλι...». Βραδιά γιὰ ρομαντικὲς περιπέτειες. Ἀλλὰ τὸ θαῖορι σφυρίζει καὶ κινδυνεύομε νὰ μείνωμε αἰχμάλωτοι τοῦ φεγγαριοῦ στὴ Ρόδο.

Εχουμε γίνει πιά φίλοι μὲ ὅλους. Κανένας δισταγμὸς νὰ ξεδιπλώσουμε τὴ σκέψη μας καὶ νὰ ἐμπιστευθοῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Οἱ καρ.

διὲς λύνονται. Ὁ Κασιμάκης καὶ ἡ κ. Τσάτσου κρατοῦν τὸ μέτωπο τῆς φιλολογίας, ὁ Προκοπίου τὸ μέτωπο τῆς τέχνης καὶ τὰ στελέχη τῆς Προεδρίας ἀλωνίζουν στὴ διαφώτιση. Ὁ Πηλεΐδης ἔχει πάρει ἀπὸ κοντὰ τούς Γιουγκοσλάβους καὶ ἡ γλῶσσα του πᾶει ροδάνι. Μένουν ἀκόμη δυὸ δύσκολα κάστρα· ὁ Ζάξιμαν εἶναι τὸ πρῶτο, ἡ κ. Τσάτσου τὸ ἀναλαμβάνει. Ὁ Σίρεολ Φῶλζ εἶναι τὸ δεύτερο. Στρατιωτικὸς κριτικὸς δὲν παίρνει ἀπὸ κουθέντες γιὰ ποίηση καὶ τέχνη. Περιμένει τὰ γυμνάσια τοῦ στόλου γιὰ νὰ σχηματίσῃ πεποίθηση. Ὁ Τούτσι θυμῶνι μὲ τούς στρατιωτικούς. «Ἡ καλλιέργειά τους — δηλάνει — συνοψίζεται σὲ μιά μονάχα συλλαβή: Μπούμ!». Μπράβο Τούτσι. Χωρὶς ἐνθουσιασμὸ ἡ ζωὴ καταντᾷ πεζή.

Ὁ «Φίλιππος» φέρνει ὅλτα τὴ θῆρα τὴν ἐπομένη στίς 6 τὸ πρωῒ. Ὁλοι στὸ κατάστρωμα, καὶ μερικοὶ μὲ τὶς πυτζάμες. Ἡ ἐντύπωση εἶναι μεγάλη. Ἐνα νησί στὸ στόμα τοῦ θανάτου. Γκριζὰ πεθαμένα χῶματα στίς δουνοκορφές του, γκρεμοὶ γδαρμένοι, σάν ξεσκισμένες σάρκες τυραννισμένου ζώου καὶ γκρεμισμένες κάτασπρες καμάρες. Ὁ σεισμὸς εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ νησί πρὶν λίγους μῆνες.

Ο ΤΖΩΝ ΦΙΛΙΠΣ ΤΟΥ «ΛΑΙΦ»

Τὸ μεσημέρι, στὸ λιμάνι τοῦ Ἡρακλείου. Μιά εἰσαγωγή στὴν ἱστορία τοῦ κρητικοῦ πολιτισμοῦ, μέσα στὸ μπάρ. Ὁ ἀρμόδιος τεχνοκρίτης τὴν ἀναλαμβάνει. Ἐπειτα μιά ξενάγηση στὴν Κνωσὸ καὶ στὸ Μουσεῖο τοῦ Ἡρακλείου. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Μουσείου, κ. Πλάταν, δοῦναι τὸ ἔργο. Στὸ μητροπολιτικὸ ναὸ τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ, οἱ εἰκόνες τοῦ Μιχαὴλ Δαμασκηνοῦ προκαλοῦν μιά ζωηρὴ συζήτηση γιὰ τίς σχέσεις τοῦ Γκρέκο μὲ τὴ βυζαντινὴ καὶ ἰταλικὴ τέχνη.

Στὸ πλοῖο, ὁ δήμαρχος τοῦ Ἡρακλείου, κ. Γεωργιάδης, ἔχει ὀργανώσει, τὸ ὄραδο, λαϊκοὺς χοροὺς καὶ τραγούδια. Πεντάμορφες Κρητικοπούλες ἀντιπροσωπεύουν τὶς λεβεντογιένες τοῦ Ψηλορείτη.

Οἱ τύποι καὶ οἱ χαρακτήρες διαγράφονται τώρα καλύτερα. Ἡ κρουαζιέρα αὐτὴ εἶναι ἕνα διεθνὲς περιῶδι. Ὁ καθένας ἀπὸ τούς ἡγεμόνες αὐτοὺς τῆς τετάρτης ἐξουσίας εἶναι μυθιστόρημα ὀλόκληρο. Ὁ Ἄντον Χίλκμαν, ὁ μικροσκοπικὸς αὐτὸς καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Μείντζ, μιλά 19 γλώσσες. Ὡς καὶ τοπικὲς διαλέκτους τοῦ Θιέτ. Ἀνοίγει κουθέντα στὰ ἑλληνικὰ γιὰ ἕνα θέμα ποῦ ἐνδιαφέρει τὸ συνομιλητὴ του, ἀλλὰ τὸ κάνει γιὰ νὰ φαρῆψῃ νέες λέξεις καὶ νὰ πλουτίσῃ τὸ σημειωματάριό του. Σὲ διακόπτει, ξαφνικά: «Πῶς τὴν εἶπατε, παρακαλῶ, αὐτὴ τὴ λέξη; Μπαμπούνι;». Βγάζει τὸ σημειωματάριό του καὶ τὴ γράφει. Ἐπειτα τὴ δείχνει στὸ συνομιλητὴ του. Εἶναι σωστή; Καὶ τὸ μάθημα τῆς νεοελληνικῆς συνεχίζεται. Δὲν θέλει νὰ μιλά ἐγγλέζικα. «Ἡ Εὐρώπη, μᾶς ἔξηγει, πρέπει ν' ἀντισταθῇ στὴν ἀγγλοσαξονικὴ πνευματικὴ ἐισβολή, μ' ἕνα γλωσσικὸ φρούριο» τὴ γαλλικὴ γλῶσσα. Ὅποιος μιλά γαλλικὰ εἶναι Εὐρωπαῖος, ὅποιος μιλά ἀγγλικὰ εἶναι ἀντι-Εὐρωπαῖος. Ἀλλὰ ὁ Χίλκμαν μιλά ὅλες τὶς γλώσσες, ἀκόμη καὶ τὰ ἑλληνικὰ.

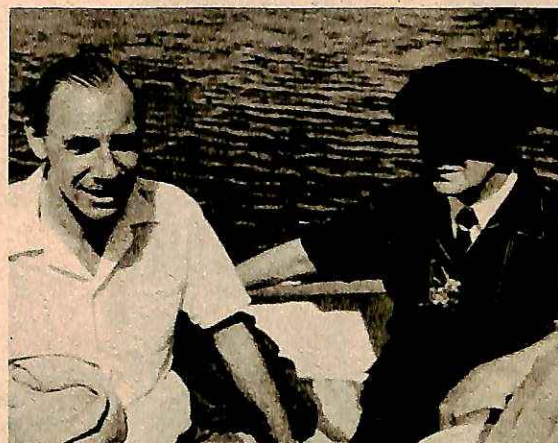
Ὁ Πέτερικ ἔχει γράψῃ ἕνα βιβλίο ἀπὸ 700 σελίδες γιὰ τὴν ἑλληνικὴ μυθολογία. Μιλά κι αὐτὸς ἑλληνικὰ. Ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν Πλήθων, τὸ φιλόσοφο τοῦ Μιστρά καὶ ξέρει γιὰ τὴ βυζαντινὴ τέχνη ὅσα κ' ἕνας καθηγητὴς τῆς βυζαντινῆς ἀρχαιολογίας. Ὅταν εἶδε τὴν Ἁγία Τριάδα τοῦ Δαμασκηνοῦ, στὴ μητρόπολη τοῦ Ἡρακλείου, ρώτησε γιατί δὲν τὴν ἔχουν ἀναρτῆσι στὸ ὕψος τοῦ ἐπισκέπτη.

—Μὰ γιατί, κύριε Πέτερικ; τὸν ρωτᾷ.

Καὶ ὁ σοφὸς Γερμανὸς μᾶς ἀπαντᾷ:

—Θὰ ἤθελα νὰ τὴν ἀσπασθῶ. Εἶναι ἕνα ἀριστούργημα!..

Ὁ Τζῶν Φίλιπς κερνᾷ, στὸ μπάρ τοῦ πλοίου, οὔισку στὴν παρέα του, μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Εἶναι χεῖμαρρος στίς διηγήσεις. Ὁ Κασιμάκης παραπονιέται πὼς βρήκε τὸ δασκαλὸ του στὴ φλυαρία. Ἀλλὰ ὁ Φίλιπς συνεχίζει ἀκούρατος. Ἦταν στὴ δίκη τοῦ Τζίλας, στὴ Γιουγκοσλαβία, καὶ διαχειριστὴς τῶν βιβλίων τοῦ Τίτο. Ἐγραψε καὶ σκηνοθέτησε φωτογραφικὰ, γιὰ τὸ περιοδικὸ «Λάιφ», μιά ἀπίθανη ἱστορία γιὰ τὸν Προύστ, ποῦ τὴν πληρώθηκε 4.000 δολλάρια. Γύρισε ὅλο τὸν κόσμo, φωτογραφίζοντας καὶ σαρκάζοντας τούς ἰσχυροὺς τῶν μεγάλων κρατῶν. Πιστεύει πὼς ἡ φωτογραφικὴ μηχανὴ μπορεῖ νὰ διαλύσῃ τίς αὐταπάτες καὶ νὰ ξεσκεπάσῃ τίς θλακειές ποῦ κυβερνοῦν τούς λαούς. Τὸ πνεῦμα του εἶναι κοφερό καὶ φινό, ἡ πείρα του τεράστια καὶ ἡ ἀνδρική ὁμορφιά του κάνει τίς γυναῖκες ν' ἀναστενάζουν.

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος τῆς Ἀγγλίας κ. Κ. Ρόμπινσον καὶ ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Μάντσεστερ Γκουάρντιαν» κ. Σέσιλ Σπρίγκ, στὴ δάρκα ποῦ τούς ἀπεβίβασε στὴν Ὑδρα. Ὁ κ. Σέσιλ Σπρίγκ μιλά ὅλες τὶς εὐρωπαϊκὲς γλώσσες καὶ ἀπαγγέλλει γαλλικὴ, ἀγγλικὴ καὶ ἰταλικὴ ποίηση.

Ὁ Κάμερον εἶναι ἡ πιὸ δυνατὴ διπλωματικὴ πέννα τῆς Ἀγγλίας. Τριγυρνᾷ μὲ μιά γάτα στὴν ἀγκαλιά, χορεύει γιὰ νὰ διασκεδάσῃ τὰ μικρὰ παιδιὰ, στὰ λιμάνια ποῦ θγαίνομε. Στὴν Πάρο ἔστησε ἕνα πρόχειρο τσίρκο κ' ἔκανε τὸν χιμπατζή. Ἀλλὰ πίνει, πίνει καὶ τὸ μάτι του ἀστράφτει σάν ἀτσάλι. Εἶναι ὁ ἀλλήτης τῶν αἰθέρων. Ὅλη του ἡ ζωὴ εἶναι μιά ἀεροπορικὴ περιπέτεια. Ἀπὸ τὴν Ἀφρική στὴν Κορέα καὶ ἀπὸ τὴν Κύπρο στὴν Οὐγγαρία, μὲ τὴν πέννα καὶ τὸ σημειωματάριο στὰ ὁδοφράγματα. Τὸ πνεῦμα του θυμίζει Ροβεσπιέρρο καὶ ἡ ἐμφάνισή του εἶναι πάντα ἀφρόντιστη. Εἶναι ἕνας ἐπαναστάτης στὴ σκέψη καὶ ἔχει πάρει τὸ μέρος τῶν ὑποδούλων λαῶν μὲ τρόπο ἀποφασιστικὸ.

Ὁ Ντριοῦ Πήρσον εἶναι ὁ ἀμελικτος ραδιοσχολιαστὴς τῆς Ἀμερικῆς, ποῦ τὸν φοβοῦνται καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ γερουσιαστὲς τοῦ Κογκρέσου. Εἶναι ὕψηλός, ξανθός, ὄρμιος καὶ γερός ἀντρας, ποῦ τὸν συνοδεύει ἡ γυναίκα του, ὕψηλὴ σάν αὐτὸν καὶ ἀδύνατη. Φορᾷ ἕνα πουκάμισο σταμπισμένο μὲ ὅλες τὶς ἐφημερίδες τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ κρατᾷ μιά κινηματογραφικὴ μηχανὴ γιὰ νὰ τραβᾷ σκηνές σὲ κάθε τόπο ποῦ πιάνει ὁ «Φίλιππος». Ἀποφεύγει στὸ πλοῖο τίς μικρὲς συναναστροφές καὶ τίς ἰδιαιτέρως κουθέντες καὶ κανεὶς δὲν ἤξερε τί σκεπτόταν καὶ τί συμπεράσματα εἶχε θγαλεῖ στὸ ταξίδι του, ὡς τὴν ὥρα τοῦ προεδρικοῦ δέιπνου. Στὸ δέιπνο τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἐμπρός στὸν πρεσβευτὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, στοὺς καλεσμένους τῶν πρεσβειῶν, τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν ξένων ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου, ἔδωσε ἕνα ὠραῖο μάθημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ δημοσιογράφου στὸ δυτικὸ κόσμo καὶ χτύπησε σκληρὰ τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς πατρίδος του. Ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιο τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ εἶναι ἀπὸ τούς πρώτους ποῦ μίλησε στὸ ἀμερικανικὸ ραδιόφωνο γιὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Ἑλλάδα.

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ Λῶρι Λή, στὰ ἐρεῖπια τῆς ἀρχαίας Δήλου, φαίνεται νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὸν Ἀπόλλωνα κάποιo τραγούδι γιὰ τὸ ἱερὸ νησί. Ὁ Λῶρι Λή ἔχει ἀχώριστο σύντροφό του μιά φλογέρα καὶ τοῦ ἀρέσουν τὰ κλέφτικα τραγούδια.

«Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ κυβέρνησις πρέπει νὰ θεωρῇ ἐαυτὴν εὐτυχὴ, διότι ὑφίσταται τὸν κ. Ντάλλες μόνον δύο φορὲς τὸν χρόνο, ἐνῶ ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς τὸν ὑφίσταται 365 ἡμέρες», δήλωσε ὁ τρομερὸς Ντριοῦ Πήρσον, ἕνας ἀπὸ τούς διαπρεπέστερους προμάχους τῆς τετάρτης ἐξουσίας. Ὁ κ. Πήρσον διατυπώνει πάντοτε τίς ἀπόψεις του μὲ παρρησία καὶ μαχητικότητα, ποῦ κάνει ἔξω φρενῶν τούς στόχους του. «Γιὰ τῆς σκύλας» —μιά ἀπὸ τίς φοβερότερες ἀμερικανικὲς βρισιές— τὸν ἀπεκάλεσε κάποτε ὁ πρόεδρος Τρούμαν.

ΙΝΚΟΓΝΙΤΟ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ δγήκε από τ' αυτοκίνητο χαμογελαστή. 'Ο Βασιλεύς πή-
δσε ξεκούραστος, παρά τὰ 400 χιλ. που διήνυσε οδηγώντας επί 5 ώρες

Φωτ. Ernst Kloss

ΟΙ ΒΙΕΝΝΕΖΟΙ ΠΕΡΙΜΕΝΑΝ ΥΠΟΜΟΝΕΤΙΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΕΥΦΗΜΗΣΟΥΝ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΖΕΥΓΟΣ

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑ

Η Βιέννη, ή παλιά άρχοντική πρωτεύουσα της Αυστρίας, ντύθηκε τον πιο γαλανό ούρανό της—ένα ούρανό που θύμιζε 'Απτική—για να υποδεχθώ το βασιλικό ζευγάρι της 'Ελλάδος, τον Βασιλέα Παύλο και την Βασίλισσα Φρειδερίκη, που βρίσκονται αυτές τις ημέρες, «ίνκόγνιτο», στη χώρα που διασχίζει ο «Γαλάσιος Δούναβις» του Στράους.

"Αν και άνεπisthmo, το ταξίδι των 'Ελλήνων Βασιλέων στην Αυστρία, δεν μπόρεσε να μείνει μυστικό στην Βιέννη. "Όταν οι Βασιλείς έφθασαν στην αυστριακή πρωτεύουσα, δρέθηκαν κυκλώμενοι από χιλιάδες Βιεννέζους κάθε ηλικίας, που περίμεναν, από ώρες, την άφιξή τους. Μέσα σε μία φιλική και έορταστική ατμόσφαιρα, που την συνεπλήρωναν οι έκδηλώσεις των Βιεννέζων και οι ζητωκραυγές—στα ελληνικά αυτή τη φορά—των 'Ελλήνων φοιτητών που σπουδάζουν στην Βιέννη, οι Βασιλείς κατέβηκαν από το αυτοκίνητό τους και προχώρησαν προς το «'Οτέλ 'Αμπασσαντόρι», στο οποίο επρόκειτο να καταλύσουν.

'Εμπρός στην είσοδο του ξενοδοχείου μία μικρούλα ντυμένη με την άφογη στολή τσολιά, περίμενε για να καλωσορίσει τους Βασιλείς. Στα χέρια της κρατούσε μιάν ανθοδέσμη μεγαλύτερη από την ίδια και ήταν έτοιμη να προσφέρει λίγα λόγια, που είχε πριν από λίγο αποστηθίσει. Μά τα πράγματα δεν ήταν, φαίνεται, και τόσο εύκολα. "Όταν η μικρούλα πλησίασε την

Βασίλισσα, που την άτένιζε με το πιο γλυκό χαμόγελό της, τὰ έχασε. μπερδεύτηκε, τὰ λόγια δεν μπόρεσαν να βγούν με την επιθυμητή ευκολία. Τότε η Βασίλισσα έσκυψε κοντά της και χαμογελώντας της είπε μερικές ένθαρ-
ρυντικές φράσεις, απ' αυτές που λένε οι μητέρες όλων των παιδιών στα μι-
ρυντικές φράσεις. Μετά ο Βασιλεύς Παύλος και η Βασίλισσα Φρειδερίκη
μπήκαν στο ξενοδοχείο. Τὰ «φλάς» των φωτορεπόρτερς άστραφταν ως την
στιγμή που το βασιλικό ζεύγος χάθηκε πίσω από την κρυστάλλινη είσοδο.
Οι φωτογραφίες που με τόση ευχέρεια πήραν θὰ αποζημιώσουν τους φωτο-
γράφους για τις ώρες της άναμονής στην είσοδο του ξενοδοχείου. «'Οδηγεί
τόσο καλά ο Βασιλεύς Παύλος, έλεγαν αργότερα, ώστε κανείς δεν γνωρί-
ζει ποιά ώρα ακριβώς θὰ φθάσει». Για τον ίδιο ακριβώς λόγο, οι αυστριακές
άρχες είχαν διαθέσει ένα ειδικό αυτοκίνητο άγώνων «Πόρσε», ώστε να μπο-
ρέσει η αστυνομική συνοδεία. που ακολουθούσε το βασιλικό άμάξι από τὰ
αυστροϊταλικά σύνορα, να το παρακολουθήσει.

Οι Βασιλείς, μαζί με τον διάδοχο και τις νεαρές πριγκίπισσες έμειναν
στην Βιέννη ως τις 16 Σεπτεμβρίου. 'Εκεί δόθηκε η ευκαιρία στο Βασιλιά
να επισκεφθώ τον Πρόεδρο της αυστριακής Δημοκρατίας κ. "Αντολφ Σαίρφ.
Στις 11 Σεπτεμβρίου δλόκληρη η Βασιλική Οικογένεια επισκέφθηκε την
περίφημη 'Ισπανική Σχολή 'Ιππικού της Βιέννης και παρηκολούθησε έπι-

Το ταξίδι ήταν άνεπisthmo. Χιλιάδες όμως Βιεννέζοι μαζεύτηκαν
να τους υποδεχθούν. 'Η ατμόσφαιρα ήταν φιλική και χαρούμενη

δείξεις των καθηγητών της Σχολής. Με την ευκαιρία αυτή ο Βασιλιάς μι-
λησε γύρω από σχετικά θέματα με τον διευθυντή της Σχολής συνταγματάρχη
Πουτχάσκυ. Τέλος, ο Βασιλιάς, στις 16 Σεπτεμβρίου — την ημέρα που η
Βασιλική Οικογένεια έφυγε από την Βιέννη για το «Χουμπέρτι Χάουζ», το
κτήμα της Βασιλίσσης στην "Ανω Αυστρία — επισκέφθηκε τις δυο ελληνικές
έκκλησίες της αυστριακής πρωτεύουσας και σε μιάν απ' αυτές παρηκολού-
θησε την λειτουργία, στην οποία έχοροστάτησε ο επίσκοπος Θεομάν Χρυ-
σόστομος. Μαζύ με τον Βασιλιά Παύλο ήταν ο διάδοχος Κωνσταντίνος και ο
πρεσβευτής της χώρας μας στην Αυστρία κ. Γρίβας.

Τώρα οι Βασιλείς αναπαύονται στο «Χουμπέρτι Χάουζ» το βασιλικό κτή-
μα, που βρίσκεται σε μιά από τις πιο ειδυλλιακές γωνιές της "Ανω Αυστρίας
κοντά στο χωριό Γκρηνάουν και την μικρή πολιτεία του Κιούντεν. Χωρίς
το κουραστικό πρωτόκολλο, μακριά απ' τις επίπονες καθημερινές άσχολίες
της 'Αθήνας, η Βασιλική 'Ελληνική Οικογένεια θὰ ζήσει για λίγο την ήρεμη
άγροτική ζωή. "Ισως μόνη επίσκεψη που έχουν ακόμη να κάνουν οι Βασιλείς
να είναι ένα μικρό ταξίδι ως τον πύργο του Πρεσενμπόυγκ. Σ' αυτή την πε-
ριοχή της Κάτω Αυστρίας μένει ο έγγονος του αυτοκράτορα Φραγκίσκου -
'Ιωσήφ, αρχιδούκας Χουμπέρτ - Σαλβατόρ. ■ ■ ■

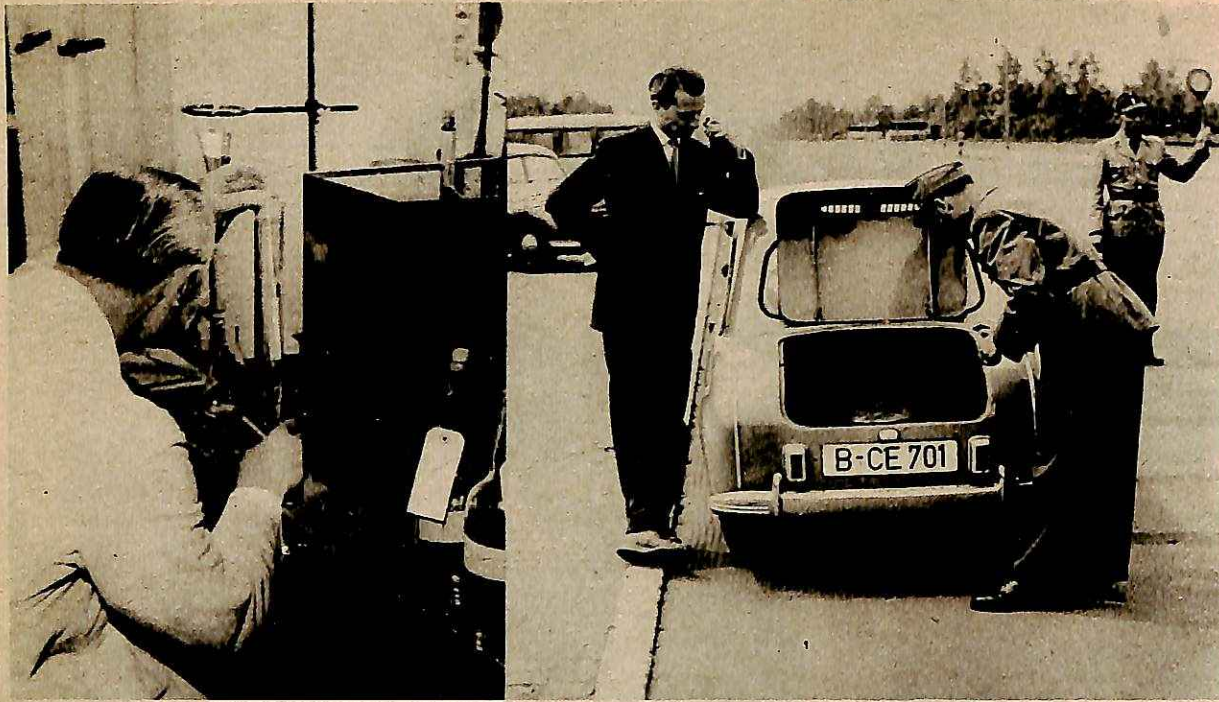
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΚΑΙ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡΣ ΉΤΑΝ

Σ' ΕΠΙΦΥΛΑΚΗ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ «ΑΜΠΑΣΣΑΝΤΕΡ»

Η ΜΙΚΡΗ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕ ΤΗΝ ΩΡΑΙΑ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ, ΑΛΛΑ ΕΧΑΣΕ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ

ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΕΣ εικόνες από το λαθρεμπόριο βενζίνης στη Γερμανία. 'Αριστερά: Στο τελωνείο του Δ. Βερολίνου ένας χημικός αναλύει μια ύποπτη ποσότητα βενζίνης. Δεξιά: 'Αδίκαια ο αυτοκινητιστής αυτός διαμαρτύρεται. Οι τελωνειακοί τον είδαν με το τηλεσκόπιο ν' ανεφοδιάζεται με βενζίνη του ανατολικού τομέως.

ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ

Πώς οι αυτοκινητιστάι του Δυτικού Βερολίνου έφοδιάζονται με βενζίνη από το 'Ανατολικό

ΣΤΟ ΑΝΩ ΜΕΡΟΣ της φωτογραφίας: Αυτοκίνητα πρό τελωνείου του δυτ. τομέως, ενώ γίνονται χημικές αναλύσεις της βενζίνης τους. Κάτω: Τελωνειακοί δγάζουν δείγμα βενζίνης από αυτοκίνητο που ήλθε απ' το 'Ανατ. Βερολίνο.

Μια απ' τις ενεργότερες μορφές λαθρεμπορίου ανάμεσα στο 'Ανατολικό και το Δυτικό Βερολίνο είναι και το λαθρεμπόριο βενζίνης.

Οι «λαθρέμποροι» είναι αυτοκινητιστάι της Δυτικής Γερμανίας, που κάπου 260-300 απ' αυτούς περνούν κάθε μέρα στο 'Ανατολικό Βερολίνο, ανεφοδιάζονται με βενζίνη και γυρίζουν πάλι στη δυτική ζώνη.

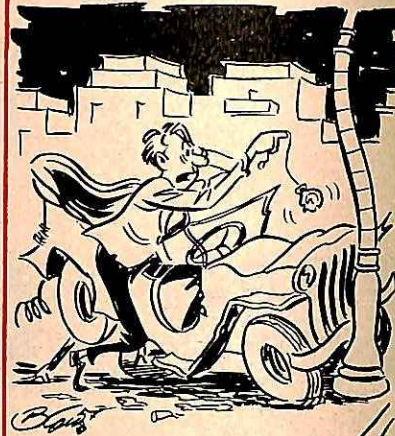
Η αίτια αυτού του λαθρεμπορίου είναι ότι, ενώ η βενζίνη στη δυτική ζώνη στοιχίζει 65 πφένιχ τη λίτρα, στην ανατολική ζώνη μία λίτρα στοιχίζει μόνο 35 πφένιχ.

Οι αυτοκινητιστάι του Δυτικού Βερολίνου ένθαρρύνονται στην ενέργειά τους αυτή απ' τις άρχες της ανατολικής ζώνης, που προσπαθούν με κάθε τρόπο να προσελκύσουν το οικονομικά ισχυρότερο δυτικο-γερμανικό μάρκο. Έτσι, ειδικοί σταθμοί έχουν ιδρυθή στον ανατολικό τομέα για την εξυπηρέτηση των αυτοκινητιστών του δυτικού τομέως.

Το παράξενο είναι ότι οι κάτοικοι του 'Ανατολικού Βερολίνου δεν πληρώνουν 35 πφένιχ για τη λίτρα της βενζίνης, αλλά 80 πφένιχ (δηλαδή, ακριβώτερα απ' ότι στοιχίζει η βενζίνη στη δυτική ζώνη!). 'Επί πλέον, για τους αυτοκινητιστάς του 'Ανατολικού Βερολίνου ισχύει ακόμα το δελτίο της βενζίνης...

Πάντως, η «φτηνή» βενζίνη μπορεί να στοιχίσει καμιά φορά ακριβά στους δυτικούς αυτοκινητιστάς, γιατί οι τελωνειακοί του Δυτικού Βερολίνου παρακολουθούν με άγρυπνο μάτι αυτή τη συναλλαγή. Συχνά, η βενζίνη ενός αυτοκινήτου του δυτικού τομέως υποβάλλεται απ' τις άρχες σε χημική ανάλυση, κι αν αποδειχθή πως πρόκειται για βενζίνη του ανατολικού τομέως, ο ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου πληρώνει πρόστιμο 60 μάρκων (περίπου 420 δρχ.).

Για να εξουδετερώσουν αυτό το ένδεχομενο, οι χημικοί της ανατολικής ζώνης προσπαθούν να φτιάξουν ένα είδος βενζίνης που να μην μπορεί να βρεθή διαφορετικό απ' τη δυτική βενζίνη όταν υποβληθή σε χημική ανάλυση. Σύμφωνα με τελευταίες πληροφορίες, δεν απέχουν πολύ απ' το σκοπό τους αυτό —κ' οι τελωνειακοί της Δύσεως θα χρειαστή να βρουν ένα καινούργιο όπλο σ' αυτή τη μάχη του ψυχρού πολέμου, που έχει γι' αντικείμενό της τα πολύτιμα δυτικά μάρκα...

—Βρέ, νά πάρη ή όργη, νά μὴν ἔχω τὸ ρολόί μου ἀσφαλισμένο στὴν «Ἐμποροδιομηχανική» νά τὸ πληρωθῶ κι αὐτό!...
(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

—Μὴν κάνης ἔτσι, Γεράσιμε. Κοίταξε ποῖός ἔρχεται!...
(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

—Βάρα μὲ τὴν ψυχὴ σου, Κατίνα μου. Δὲν φοβάμαι τίποτα πιά. Πῆγα καὶ ἀσφαλίστηκα στὴν «Ἐμποροδιομηχανική»...
(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

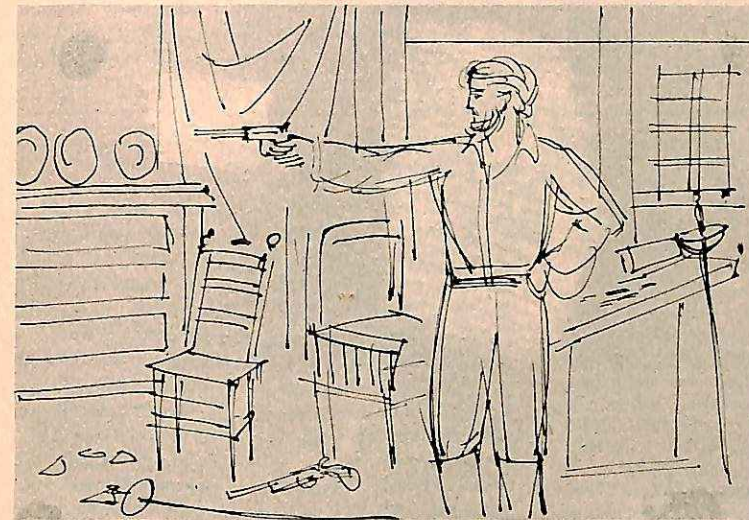
ΑΙΣΧΥΛΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ
ΩΣΤΕΝ
ΜΠΑΛΖΑΚ
ΒΕΡΝ

300 ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας

ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ
ΣΩ
ΔΟΥΜΑΣ
ΟΜΗΡΟΣ
ΧΕΜΙΝΓΟΥΑ
ΕΛΛΙΟΤ
ΟΥΓΚΟ

14

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ - ΠΑΤΗΡ

ὁ Κόμης Μοντεχρῆστος

ΕΝΤΜΟΝ ΝΤΑΝΤΕΣ, νεαρός ναυτικός
ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ, ἡ ἀγαπημένη του
ΦΕΡΝΤΙΝΑΝ ΜΟΝΤΕΓΚΟ, ἀντίζηλός του
ΝΤΑΝΓΚΛΑΡ, φιλόδοξος λοστρόμος
ΒΙΛΛΦΟΡ, βουλευτής
ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ, κόρη του
ΑΒΒΑΣ ΦΑΡΙΑΣ, φυλακισμένος στὸν Πύργο τοῦ 'Ιφ
ΚΑΝΤΕΡΟΥΣ, πανδοχεύς
ΜΟΡΡΕΛ, ναυτικός
ΜΑΞΙΜΙΛΙΑΝΟΣ, γιός του
ΑΛΜΠΕΡ, γιός τοῦ Μοντέγκο

ΕΙΔΟΣ ΕΡΓΟΥ: Μυθιστόρημα

ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ: 'Αλέξανδρος Δουμάς (1803 - 1870)

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΘΕΜΑΤΟΣ: 'Ιστορικό - περιπετειώδες - ρομαντικό

ΕΠΟΧΗ: 19ος αἰών

ΤΟΠΟΣ: Γαλλία

ΠΡΩΤΟΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ: 1844

«Ὁ «Κόμης Μοντεχρῆστος» εἶναι μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἱστορία. Αὐτὸ εἶναι τὸ κυριώτερο προσόν. Οἱ χαρακτήρες του εἶναι ῥηχοί. Μένουν πάντα θαρραλέοι, φιλόγυργοι, καλοὶ, πιστοὶ, ἐγὼνιστοὶ κλπ., ἀνάλογα μὲ τὸ συμβατικὸ καλοῦσι πὺν τοὺς ἔχει δώσει ὁ συγγραφεύς. Ἀλλὰ παρ' ὅλα τὰ πολλὰ τὸν ἐλαττώματα, τὸ μυθιστόρημα παραμένει ἓνα μεγάλο ἔργο στὴν παγκόσμια λογοτεχνία, γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ «Κόμης Μοντεχρῆστος» εἶναι ἀκόμα συναρπαστικὴ γιὰ ὅσους διαβάζουν τὴν περιπέτειά του. Εἶναι μιὰ ἀρήγηση μυστηρίου καὶ μηχανοραφιών.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ:

Ὅταν ὁ 'Εντμόν Νταντὲς μῆκε στὸ λιμάνι τῆς Μασσαλίας ἐκείνη τὴν ἡμέρα τοῦ 1815, θρέθηκε κυκλωμένος ἀπὸ ἐχθρούς. Ὁ λοστρόμος του, ὁ Ντανγκλάρ, ἐπωφθαλμοῦσε τὴ θέση του ὡς πλοιάρχου τοῦ «Φαραώ». Ὁ Φερντινάν Μοντέγκο ἤθελε νὰ παντρευτῇ τὴν Μερσεντὲς, πὺν ἦταν ἀρραβωνιασμένη μὲ τὸν 'Εντμόν.

Ὁ Ντανγκλάρ κι ὁ Φερντινάν ἔγραψαν ἓνα σημεῖωμα, πὺν κατηγοροῦσε τὸν 'Εντμόν ὅτι μετέφερε ἓνα γράμμα ἀπ' τὴ νῆσο 'Ελβα στὴν ἐπιτροπὴ τῶν Βοναπαρτιστῶν στὸ Παρίσι. Ὁ Καντερούς, ἓνας γείτονας, ἔμαθε τὴ συνωμοσία, μὰ δὲν μίλησε. Τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου τοῦ 'Εντμόν συνελήφθη, καὶ τὸν πῆγαν σ' ἓνα βουλευτὴ, τὸν Βιλλφόρ, πὺν ἄλλαξε πολιτικὲς πεποιθήσεις σύμφωνα μὲ τὴς περιστάσεις καὶ πὺν γιὰ νὰ καλύψῃ τὸν ἑαυτὸ του, θάζει νὰ φυλακίσουν μυστικά τὸν 'Εντμόν στὸν Πύργο τοῦ 'Ιφ.

Ἡ φυλάκιση τοῦ Νταντὲς σ' αὐτὸ τὸ μέρος ἔγινε ὀριστική, χάρις στὴς συνωμοσίες τῶν ἐχθρῶν του, καὶ συγκεκριμένως τοῦ Βιλλφόρ, πὺν ἤθελε νὰ κρύψῃ τὴς σχέσεις τοῦ δικοῦ του πατέρα μὲ τοὺς Βοναπαρτικούς.

Ναπολέων ἦρθε ἀπὸ τὴν 'Ελβα, μὰ ὁ 'Εντμόν ἔμεινε ξεχασμένος στὸ κελλί του. Οἱ κανονιὲς τοῦ Βατερλώ ἦταν γι' αὐτὸν ἡ χαριστική βολή. Πέρασαν ἀρκετὰ χρόνια. Μιὰ νύχτα, ὁ 'Εντμόν ἀκούσε ἓναν ἦχο σὰν ἀπὸ σκάσιμο στὸ γειτονικὸ κελλί. Τέσσερις μέρες ἀργότερα, ἓνα μέρος τοῦ πατώματος ἔπεσε, κι' ὁ 'Εντμόν εἶδε ἓνα γέρο μέσα στὴ στενὴ σήραγγα, πὺν ὑπῆρχε ἀπὸ κάτω. Ὁ γέρος Φαρίας, πὺν προσπαθώντας νὰ θρῇ τὴν ἐλευθερία του, εἶχε ὀδηγηθῇ στὸ κελλί τοῦ 'Εντμόν. Ἀπὸ τότε οἱ δύο τοὺς συναντιόντουσαν καθημερινά, κι' ὁ γέρος δίδασκε τὸν 'Εντμόν 'Ι-

στορία, Μαθηματικά καὶ ξένες γλῶσσες. Στὸ δέκατο τέταρτο ἔτος τῆς φυλάκισης τοῦ 'Εντμόν, ὁ Φαρίας, ἐτοιμοθάνατος ἀπὸ ἀρρώστια, εἶπε στὸν 'Εντμόν πὺν θὰ μπορούσε νὰ θρῇ μιὰ τεράστια περιουσία, ἀν κατάρθωνε ν' ἀποδράσῃ μετὰ τὸ θάνατο τοῦ γέρου. Ὅταν ὁ Φαρίας πέθανε, τὸ σῶμα τοῦ ἀθάτο τοποθετήθηκε σ' ἓνα σάκκο, κι' ὁ 'Εντμόν σκέφθηκε ν' ἀλλάξῃ θέση μὲ τὸ νεκρό, πὺν τὸν ἔσυρε, μὲς ἀπ' τὴ σήραγγα, στὸ δικὸ του κρεβάτι. Οἱ δεσμοφύλακες πέταξαν τὸ σάκκι στὴ θάλασσα. Ὁ 'Εντμόν ἔσκισε τὸ σάκκι καὶ κολύπησε μέσα στὸ σκοτάδι ὡς ἓνα νησάκι, πὺν ὀρισκόταν στὸν ὄρω.

Τὰ ἡμερώματα τὸν μάζεψαν κάτι λαθρέμποροι, πὺν μαζί τους δούλεψε ἀρκετὰ, ὡποῦ ἡ εὐχὴ τὸν ἔφερε στὸ νησί τοῦ

ΝΤΑΝΤΕ
ΣΚΩΤ

300 ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΓΚΑΙΤΕ
ΣΙΛΛΕΡ

Ἡ ζωὴ τοῦ Ρήγα ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν δρόμο καὶ χάνεται πάλιν ἐν δρόμῳ. Μέσα σὴν μοναξιά καὶ σὴν ἀπογοήλευση φερνοῦσε λίς μέρες τοῦ ὁ Ἐδνομάριος σὴν εὐδυνη λόλε ωοηλεία

Kurzer Begriff aller Militärischen OPERATIONEN,

Es geht
um Geld als Bestungen,
aus
Welchem sich ein erfahrener Offi-
cier ganz leicht erheben kan, was er in
einem zu thun, im andern aber sich prä-
cautioniren felle.

Cum Privilegio.

Wien,

Zu finden bei Johann Paul Krauß, Buch-
händler nächst der Königl. Burg, A. 1749.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ τοῦ γερμανικοῦ πρωτοτύπου τοῦ «Στρατιωτικοῦ Ἐγχειρίδιου» τοῦ Ρήγα. Τὰ 1.000 ἀντίτυπα τῆς ἐλληνικῆς διασκευῆς, ποὺ προωρίζοντο γιὰ τοὺς πρώτους Ἑλλήνες στρατιῶτες, κατεστράφησαν ἀπὸ τὴν ἀστυνομία.

ΟΙ ΒΟΜΒΕΣ τοῦ τελευταίου πολέμου ἀπεκάλυψαν τὰ σκοτεινὰ κελλιά τῶν φυλακῶν τῆς παλαιᾶς ἀστυνομίας τῆς Βιέννης, ὅπου ἔμειναν ἐγκάθειρτοι ὁ Ρήγας καὶ οἱ συντροφοί του. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη λίγο πρὶν ἀνεγερθῇ στὸν ἀκάλυπτο χώρο μιὰ σύγχρονος πολυκατοικία.

Ἀπλοὶ ἄνθρωποι ἦσαν οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ τῆς Βιέννης ποὺ ἔδλεπαν μὲ κάποια ὑπερήφανη συστολή τὴν Μαρίαν Ὑπερέσιαν νὰ κάμνη εἰς τοὺς κήπους τοῦ Σεμπρόν τοὺς περιπάτους τῆς μὲ τὰ δέκα ἔξη παιδιὰ τῆς! Ἦσαν ἀπλοὶ καὶ οἱ περισσότεροὶ ἐγνώριζαν τὰ ἐλληνικὰ μόνον διὰ τῆς στοματικῆς παραδόσεως. Σχεδὸν ὅλοι ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν καρδιά τῆς Βιέννης, εἰς τὸ Φλάισμαρκετ, τὸ Στάυερχοφ, εἰς τὴν Σενλατέργκασσε, εἰς τοὺς παλαιστᾶτους αὐτοὺς δρόμους ποὺ περικλείουν τὰς ἀναμνήσεις τῆς Βιέννης τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων. Τοὺς φαντάζομαι ὅλους νὰ ὀμιλοῦν ζωρὰ μέσα εἰς τοὺς γραφικοὺς δρόμους καὶ νὰ προκαλοῦν τὰ περίεργα βλέμματα τῶν Βιεννέζων. Πόσες φορὲς θὰ εἶχαν συναντήσει ἀνύποπτοι τὸν εὐλαβὴ γέροντα Χάυδν, δταν ἐπῆγγαινε διὰ τοῦ Φλάισμαρκετ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Φλευσπλάχων Ἀδελφῶν διὰ νὰ δοκιμᾷ εἰς τὸ ἄρμόνιον τὴν ἀπαράμιλλαν μουσικὴν τοῦ «Μεσσία» του! Μερικοὶ ἴσως νὰ ἐγνώριζαν ὅτι ὁ νέος γείτονας ἐλέγετο Βόλφγκαγκ Ἀμαντέους Μότσαρτ, ἐνῶ ἄλλοι θὰ ἐδιηγῆθκαν εἰς τὸ καφεῖον τῶν τῆν σκηνῇ ὅπου κάποιοι ὀνόματι Μπετόβεν καθύβριζε τὴν νοικοκυρὰ του ποὺ δὲν ἠνείχετο πλέον τὰς ἰδιωτοπρίας τοῦ παραξένου ἐνοικιαστοῦ τῆς!

Εἰς δέκα χιλιάδας περίπου ὑπολογίζονται οἱ Ἕλληνες τῆς Βιέννης τῆς μακαρίας ἐκείνης ἐποχῆς. Ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν ἐδημιουργήσαν οἱ σοδαροὶ ἔμποροι, οἱ διδασκαλοὶ, οἱ λόγιοι καὶ ἐκείνοι ποὺ ἐπρωπαρσκειύσαν τὸν δρόμον ἀπ' ὅπου δὲ ἐπερνοῦσε ἡ Ἐλευθερία διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν προέρχονται οἱ Σίνα, οἱ Δούμπα, ὁ Κωνσταντῖνος Κούμας, ὁ Ἀνθίμος Γαζής καὶ ὁ φλογερὸς συμπατριώτης τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆς. Εἰς αὐτὸν θὰ ρίξωμε σήμερα τὸν προβολέα τῆς ἱστορίας διὰ νὰ παρακολουθήσωμεν τὰ βήματά του εἰς τοὺς δρόμους τῆς Βιέννης καὶ νὰ ζήσωμεν ἐκ νέου τὸ ὄνειρόν του ποὺ διεκόπη ἀπὸ τὸμα δι' ἐκεῖνον διὰ νὰ γίνῃ ἀργότερα δι' ἡμᾶς πραγματικότητα. Ἀρμόζει νὰ τὸν ἐνθυμηθῶμε ἐφέτος, διακόσια χρόνια μετὰ τὴν γέννησίν του. Δὲν θέλω νὰ σὰς ἐπαναλάβω τὴν ἱστορίαν του, γνωστὴν ἅλλωστε καὶ ἀπὸ τὰ ἀναγνωστικά διθλία τῶν δημοτικῶν μας σχολείων. Ἀρμόζει σήμερα σιωπηλοὶ νὰ σταματήσωμεν εἰς τοὺς τόπους τοῦ μαρτυρίου του εἰς τὴν Βιέννην καὶ νὰ ἀφήσωμεν τὴν μνήμην μας νὰ περιπλανηθῇ εἰς τοὺς παλαιούς ἐκείνους καιροὺς ποὺ διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης δὲν ὑπῆρχε οὔτε Ἑλλάς οὔτε Ἕλληνες, ἀλλὰ ἀπλῶς «Τοῦρκοι ὑπῆκοι ἐλληνορθόδοξοι θρησκευματος». Ἀφήστε με νὰ σὰς ὀδηγήσω εἰς τοὺς δρόμους τῆς Βιέννης διὰ τὸ προσκύνημα αὐτὸ τῶν τόπων ὅπου πικραμένη ἑκατοκοῦσεν ἡ Ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων...

Ἐπαναστατικὴ ἐποχὴ

Ἡ ζωὴ τοῦ Ρήγα ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν θρόνον καὶ χάνεται μέσα εἰς τὸν θρόνον. Διατὶ ἐγκατέλειπε τὴν πατρίδα του τὸ Βελεστινὸν ποὺ νῆος ἀκόμη; Ἰσως καὶ νὰ μὴν ἐσκότωσε τὸν περιβόητον ἐκεῖνον Τοῦρκο ποὺ ἠθέλησε νὰ ταπεινώσῃ ἕναν ὑπερήφανο Θεσσαλό. Κάποια αἰτία ἔπρεπε νὰ εὐρεθῇ διὰ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Βελεστίνον ποὺ τὸ ἔπρεπε μαζὺ του διὰ νὰ γίνῃ Ρήγας Βελεστινλῆς. Ἰσως νὰ ἐλέγετο Κυρίτης Οἱ Κυρίτηδες τῆς Θεσσαλίας ἀναφέρονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βιέννης ὡς καλοὶ ἔμποροι ἤδη ἀπὸ τὸ 1766. Ἰσως ἐγκατέλειπε τὸ Βελεστίνον μὲ σκοπὸν ἀρχικῶς νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν Βιέννην νὰ συναντήσῃ αὐτοὺς τοὺς Κυρίτηδες ποὺ θὰ ἦσαν συγγενεῖς του. Ὅ,τι συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς σημερινούς Ἕλληνες μετανάστες τῆς Ἀμερικής. Ὁ πρώτος ἐγκατεστημένος τραβᾷ καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς. Ἡ Αὐστρουγγαρία ἦτο διὰ τοὺς Ἕλληνας τοῦ 18ου αἰῶνος ἕνα εἶδος Νέου Κόσμου καταλλήλου διὰ περιπετειᾶς καὶ πλουτισμόν.

Εἶτε λοιπὸν ὡς Κυρίτης, εἶτε ὡς Βελεστιν-

λῆς — ποτὲ ὅμως ὡς «Φεραῖος» — τὸ λόγιον αὐτὸ ἐπώνυμον τοῦ τὸ ἔδωσε πολὺ ἀργότερα ὁ Ζακύνθιος συνεργάτης τοῦ Γεωργίου Βεντῆς — περιπλανᾶται κατ' ἀρχὰς ὡς «Γραμματικὸς» εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τὸ Βουκουρέστι. Ἡ ζωὴ του εἰς τὴν ἐλληνικὴν Βλαχίαν εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ διὰ τὴν ὅλην προσωπικότητά του. Ὁ Ρήγας δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἀπλῶς ἕνας ἀπόκοσμος ὀνειροπόλος, ξένος πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας καὶ τὰς καθημερινότητας τῆς ζωῆς. Χωρὶς τὸν δυνατὸν ἀνεμον τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως θὰ ἀπερροφάτο ἴσως ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ τὰς ἀγοραπωλησίας ποὺ ἔκαμνεν εἰς τὴν Βλαχίαν ἢ θὰ ἐλησμονεῖτο ὡς «Γραμματικὸς» εἰς τὸ γραφεῖον τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνων, ποὺ κατὰ καιροὺς ὑπῆρθε. Αἱ ἀδυναμίες του διὰ τὸν κόσμον τοῦ ὥραιου καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ γνώσεις του τῶν ξένων γλωσσῶν μᾶς δίδουν ἀρχικῶς τὸν τύπον τοῦ ἀστού τοῦ 18ου αἰῶνος, ποὺ διὰ τῆς μορφώσεως καὶ τῶν καλῶν σχέσεων ζητεῖ τὴν ἐξασφάλισιν ἑνὸς ἀκόπου βίου. Τὰ διδάγματα τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως ἀνεστάτωσαν, ὅμως, αὐτὸν τὸν τύπον τῆς ἐποχῆς. Ἡ καρδιά ἡσθάνθη ἐξαφνικὰ μίαν περίεργον θέρμην καὶ ἤρχισε νὰ γίνετα ἀνυπόμονη. Τὸ κυνὴγι τῆς τύχης ὑπεχώρησε εἰς τὰ μεγάλα καὶ πρόωρα δράματα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ὑποδουλωμένων λαῶν. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἐγίνε καθαρὰ ὅπως ἔπειτα ἀπὸ τὴν θύελλαν καὶ τὸ νὰ ἐλπίξῃ κανεὶς εἶχε πλέον ἕνα νόημα. Εἰς αὐτὴν τὴν γενικὴν ἀνασκόνησιν τῶν ἀνθρώπων τῆς Εὐρώπης πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἐγίνε ἡ μεγάλη μεταβολὴ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ρήγα καὶ ἡ σύλληψις τοῦ σχεδίου του νὰ πυρπολήσῃ μὲ θοορίας καὶ μὲ τὴν ἐπαναστάσιν τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ζωὴ του στὴ Βιέννη

Τὸ 1790 ἔρχετα ὁ Ρήγας διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν αὐστριακὴν πρωτεύουσιν. Σκοπὸς του εἶναι ἡ ἀνίχνευσις, αἱ πρώται ἐπαφαί, ἡ βολεδοσκόπησις τῶν δρῶν τῆς ζωῆς καὶ τῆς κρυφῆς ἐπαναστατικῆς προεργασίας. Πρῶσχημα διὰ τὴν παραμονὴν του εἶναι ἐκδοτικαὶ ἀπασχολήσεις. Ὅσοι γνωρίζουν τὰς δύο ἐλληνικὰς ἐκκλησίας τῆς Βιέννης ἡμποροῦν νὰ φαντασθῶν τὸν εὐρωστον Θεσσαλὸν νὰ πηγαίνει ἐκεῖ εἰς τοὺς δρόμους τῆς γραφικῆς αὐτῆς περιοχῆς. Οἱ ναοὶ δὲν εἶχον ἀκόμη κτισθῇ. Καὶ ὁ Ἅγιος Γεωργίος καὶ ἡ Ἀγία Τριάς ἐλειτούργουν τότε ὡς εὐχετήριοι οἱκοι. Ἡ δὲ περίφημος «Ταβέρνα τῶν Ἑλλήνων» μὲ τὴν ὑπογραφὴν του δὲν ἔφερε ἀκόμη τότε τὸ ὄνομα «Γκριχενμπλάιζλ», οὔτε ὁ δρομίσκος πρὸς τὴν τῶν συμπατριωτῶν μας ὑπῆρχε. Αὐτὰ συμβαίνουν ἀργότερα, τὸ τέλος τοῦ 18ου ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος, δταν οἱ Ἕλληνες ἀρχίζουν νὰ ἐνσωματώνωνται εἰς τὴν αὐστριακὴν κοινωνίαν, ἀποτελοῦντες δαθμηδὸν οἰκονομικοὺς παράγοντας τῆς ἀπεράντου καὶ πολυγλώσσου αὐτοκρατορίας.

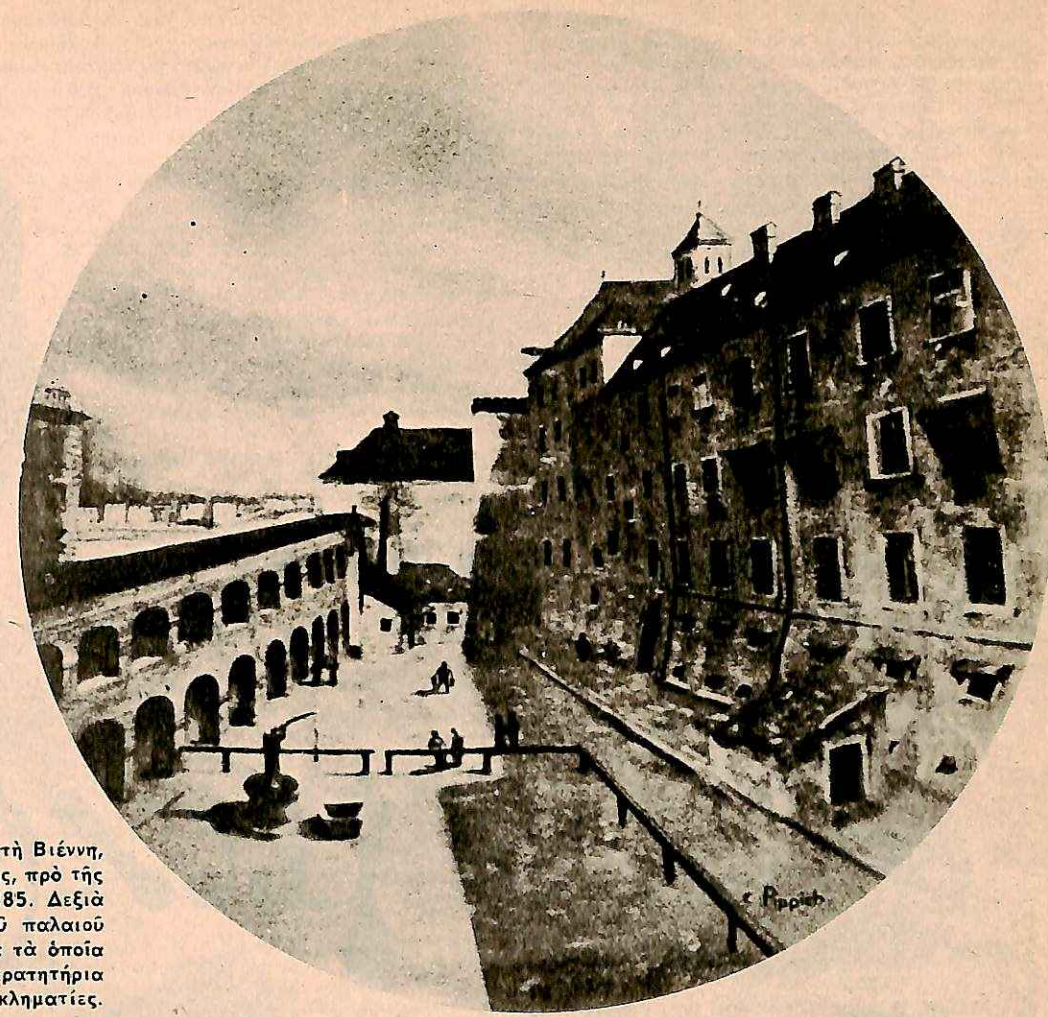
Εἰς τὴν «ἐπίσημον» αὐτὴν ἐλληνικὴν Βιέννην δὲν ἀνῆκε ποτὲ ὁ Ρήγας. Διὰ τοὺς ἔχοντας Ἕλληνας οὔτε κἀν ὑπῆρχε. Οἱ Σίνα καὶ οἱ Καραγιάννη διεχειρίζοντο ἑκατομμύρια, καὶ ἂν ἀκόμη θὰ εἶχαν ἀκούσει κάτι διὰ τὰ σχέδιά του, θὰ ἦτο αὐτὸ καὶ μόνον λόγος ἰσχυρὸς διὰ νὰ κρατήσουν τὸν «ἀνήσυχον τύπον» μακριὰ ἀπὸ τὰ σπιτία καὶ τὰ ταμεία τῶν. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅσο καὶ θλιβερόν ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Ρήγα δὲν ἐμφαίνεται εἰς κανένα ἐγγραφοῦ τῶν ἀρχείων τῶν δύο ἐλληνικῶν ἐκκλησιῶν. Οὔτε καὶ εἰς τὰ ληξιαρχικὰ διθλία, ὅπου σχεδὸν ὅλοι οἱ Ἕλληνες παρελαύνουν ὡς κουμπάροι ἢ ὡς μαρτυρες γάμων διὰ νὰ καταλήξουν τελικῶς εἰς τὴν στήλην τῶν ἀθανάτων.

Πρέπει νὰ δεχθῶμεν, λοιπόν, ὅτι ἐπερνοῦσε τὰς ἡμέρας του εἰς τὴν Βιέννην κατὰ τὴν πρώτην του παραμονὴν μᾶλλον εἰς τὴν μοναξίαν καὶ ἴσως καὶ εἰς τὴν ἀπογοήτευσιν. Ἄν ἀπὸ τὴν Βλαχίαν ἔφερε μαζὺ του τὴν σκέψιν μιᾶς μ-

στικῆς ἐταιρίας, διὰ τὴν ὁποίαν τόσαι ὑποθέσεις ἐγίναν ἐκ μέρους τῶν ἱστορικῶν, αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαιον. Βεβαιότερον εἶναι τὸ ἄλλο: Ἰσως νὰ ἀνῆκε εἰς μίαν τεκτονικὴν στοάν. Ἡ Βιέννη ἦτο γεμάτη ἀπὸ τεκτονικὰς καὶ ἄλλας στοάς. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Φραγκίσκος Α' τὰς ὑπεστήριξε ὡς ἐγγεγραμμένον μέλος. Καὶ ὁ Μότσαρτ προσήρχετο εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν. Ὁ «Μαγεμένος Αὐλός» του θίγει συμβολικὰς παραστάσεις ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν τεκτόνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνῆκε καὶ ὁ Χάυδν. Ἡ τελευταία θετικὴ ἀποκάλυψις ὅτι ὁ ἐκ τῶν κυριωτέρων συνεργατῶν τοῦ Ρήγα, τυπογράφος Γεωργίος Πούλιος, ἀπὸ τὴν Σιάτισταν, ἀνῆκεν ἀποδεδειγμένως πλέον εἰς τεκτονικὴν στοάν τῆς Γερμανίας, ἐνισχύει ἀκό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 40

ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ τοῦ Ρήγα στὴ Βιέννη, κατ' ἰχνογραφίαν τῆς ἐποχῆς, πρὸ τῆς κατεδαφίσεώς των, στὰ 1885. Δεξιὰ φαίνεται ὁ πυργίσκος τοῦ παλαιοῦ μοναστηριοῦ καὶ τὰ κελλιά τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς κρατητήρια γιὰ τοὺς πολιτικούς ἐγκληματίες.

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ τῆς Ἀγίας Τριάδος, στὴν ὁδὸ Φλάισμαρκετ τῆς Βιέννης, κέντρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ κιώλας τοῦ Ρήγα.

ΣΤΟΝ ΑΡ. 8 τῆς ὁδοῦ Σενλατερνγκάσσε σώζεται ἀκόμη τὸ σπιτί τοῦ Ζακύνθου λογίου Γεωργίου Βεντῆς, ἀφωσιωμένου συνεργάτη τοῦ Ρήγα.

Κάτι τέτοια

μικροπράγματα

ΝΟΥΒΕΛΛΑ ΤΟΥ ΡΟ-Υ· ΒΙΚΕΡΣ

1

Ο Πήτερ Κάρουεν ήταν άνθρωπος Ισορροπημένος. Ούτε άπαθής, ούτε συμπλεγμένα, ούτε άκατονώστες επιθυμίες. "Αν ήθελες σώνει και καλά να του βρής ένα ελάττωμα, θα μπορούσες να πής πως ήτανε λιγάκι νευρικός. "Ήταν απ' τούς τύπους εκείνους που δε μπορούν να καθήσουν ποτέ ήσυχα, όπως τον κατηγορούσε η γυναίκα του. Οι περισσότερες γυναίκες ούτε θα πρόσεχαν αυτή του την αδυναμία, ή, π'όσοι κριμένα, οι περισσότερες λογικές γυναίκες, όπως ήταν η Μάριον. "Ακόμη και οι έχθροί της —αν υποθέσω πως η Μάριον είχε έχθρους— δε θα μπορούσαν να βρουν ψεγάδια στο χαρακτήρα της. Ούτε και ο Πήτερ, κι ως έκανε κάπου - κάπου θα βεία μέσα του την σκέψη πως μέσα στα τρία χρόνια που ήταν παντρεμένη μαζί του, η Μάριον είχε αλλάξει πολύ. "Εξακολουθούσε βέβαια πάντα να περιποιήται τον εαυτό της και να έχη το σπίτι καλοβαλμένο και ευχάριστο, αλλά —κι— αυτό ήταν το μεγάλο του παράπονο— του δημιουργούσε κάθε τόσο σκηνές για τη μικρή του αδυναμία.

"Η αλήθεια ήταν πως κι' αυτός το παράκανε. Δεν άφηνε σχεδόν νύκτα να περάση χωρίς να σηκωθεί απ' το κρεβάτι του τα ημερώματα για να δεβαιωθεί πως είχε στήσει το φως στην τραπεζαρία. "Έχανε ώρες δλόκληρες για να δη μὴν είχε πσει καμιά καρφίτσα στο δάπεδο. "Όταν πήγαινε τη γυναίκα του στο θέατρο, σταματούσε στα μισά του δρόμου, να εξακριβώση πως δεν είχε ξεχάσει τα εισιτήρια. Πολλαπλασίασε αυτές τις εκδηλώσεις μ' άλλες τόσες παρόμοιες και θα έχετε μια χαρακτηριστική εικόνα του Πήτερ Κάρουεν.

"Η κρίση ξέσπασε —μ' δλο που εκείνη τη στιγμή κανείς δεν το κατάλαβε— ένα πρωί καθώς το ανδρόγυνο επαιρνε το πρωινό. Μολις ο Πήτερ άδειασε το φλυτζάνι, έβαλε το κουταλάκι του καφέ στο πιατάκι με τ' απομεινάρια της φρυγανιάς και τής μαρμελάδας. "Η Μάριον είχε προσέξει αυτή του τη συνήθεια για πρώτη φορά στο γαμήλιο ταξίδι τους και, φυσικά, από τότε σε χιλιάδες πρωινά.

—Πήτερ, γιατί δάξεις πάντα το κουταλάκι σου υπό πιατάκι;
—Δεν ξέρω, αγάπη μου. "Υποθέτω για να είμαι βέβαιος πως δε θα το πάρη η υπηρέτρια για καθαρό.

—Νομίζω πως πρέπει να πās σ' έναν ψυχίατρο, Πήτερ. "Έχεις πολλές τέτιες παράξενες συνήθειες. Οι δρύσεις του μπάνιου, λόγω χάρη, τα σώματα των μπουκαλιών του ούισκυ... δηλ εκείνη ή Ιεροτελεστία άσπου να βάλεις τ' αμάξι στο γκαράζ. Σου τόχω ξαναπεί πολλές φορές, αλλά δεχνάς τα λόγια μου. Είναι κι' αυτό ένα απ' τα συμπτώματα.

—Συμπτάωμαι για ποιό πράγμα;
—Δε θυμούμαι τώρα τον επίσημονικό δρο. Κάτι που σημαίνει υπερβολική ανησυχία για μικροπράγματα... πού, στο κάτω-κάτω, δεν έχει καμιά σημασία αν δεν είναι απόλυτα εν τάξει. Γιατί στην πραγματικότητα, είναι πάντοτε εν τάξει. Τα φώτα είναι πάντα σθημένα. Τα σώματα των μπουκαλιών κλειστά. Οι δρύσεις δε στάζουν. Το κακό άρχισε να παραγίνεται, Πήτερ.

—"Απλή συνήθεια. Μ' άρέσει να είμαι σ' όλα συστηματικός.

—"Ο κόσμος όμως άρχισε να προσέχη τη λάξά σου. Κι' αυτό δεν είναι ευχάριστο για μένα. "Όλοι γελούν με τη σχολαστικότητά σου.

—Με συγχωρείς, Μάριον. Δε θέλω να στενοχωριέσαι. Σου υπόσχομαι ν' αλλάξω.

—Δεν πρόκειται ν' αλλάξεις, το ξέρω. Πάντως σ' ευχαριστώ. Είσαι, αλήθεια, πολύ καλός.

"Έξω απ' το διαμέρισμα, ο Πήτερ ήταν έτοιμος να σπρώξη ξανά την εώπορτα για να δεβαιωθεί πως είχε κλείσει καλά, αλλά την τελευταία στιγμή θυμήθηκε την υπόσχεσή του στη Μάριον και τράβηξε διαστικά το χέρι του. Γελώντας μόνος του ευρικά, έμαξε τις τσέπες του για να δεβαιωθεί πως δεν είχε ξεχάσει τα κλειδιά του, το πορτοφόλι του και το στυλό του και μπήκε στο ασανσέρ.

"Αν κανένας κακοποιός —σκεπτότανε καθώς κατέβαινε— έσπρωχνε την εώπορτα κ' έδλεπε πως δεν ήταν καλά κλεισμένη, θα ξεγλιστρούσε μέσ' στο διαμέρισμα, θα φίμωνε τη Μάριον και —ποιός ξέρει— μπορεί και να την έπνιγε. Αυτός

όμως δεν έκανε παρά μονάχα δυό λεπτά αν ανέβαινε ξανά με το ασανσέρ για να δεβαιωθεί πως είχε κλείσει καλά την εώπορτα. "Αλλά όχι. είχε υποσχεθή στη Μάριον ν' αλλάξη σύστημα. Κρίμα, γιατί το σύστημά του ήτανε πολύ καλό. Φυσικά, δε χωρούσε αμφιβολία πως ο κίνδυνος μιας καταστροφής σε τέτιες περιπτώσεις είναι πολύ μικρός. "Αλλά γιατί να ρισκινδυνεύη κανείς, χωρίς λόγο; "Όταν όμως είναι κανείς παντρεμένος πρέπει να κάνει υποχωρήσεις. Και αφού είχε δώσει την υπόσχεσή του στη Μάριον...

Καθώς έβγαине στο δρόμο, έβγαλε το καπέλο και το κράτησε στο χέρι να μὴν του το πάρη ο άερας... Φυσούσε πολύ εκείνο το πρωί.

Το σύστημά του, κι ως το παράκανε λιγάκι, τον είχε πάντως βοηθήσει πολύ να έπιτυχη στη δουλειά του που ήταν ν' ανακαυδάνη τη φόρτωση και την αποστολή έργων τέχνης με μεγάλη αξία. Με τη μεθοδικότητά του είχε περιορίσει τούς κινδύνους άπαιξής ή ζημιάς στο έλάττωμα, με άποτέλεσμα να έχη τώρα πελάτες του όλα τα μεγάλα ασφαλιστικά γραφεία.

"Η τύχη λοιπόν τα έφερε εκείνο το ανεμόδαρτο πρωί να λάβη ο Πήτερ στο γραφείο του ένα γράμμα που διεκδικούσε άποζημίωση για μία άπώλεια πού, όπως έδειχναν τα πράγματα, ήτανε πλάστη. Τηλεφώνησε άμέσως στους δικηγόρους του και, κατά τις 11, πήγε να τούς δη στο γραφείο τους πολύ κοντά στο δικό του. Με ίκανοποίηση μεγάλη διεπίστωσε πως συμφωνούσαν κ' εκείνοι με τη γνώμη του και τόν συμβούλευσαν να κάνει δικαστικό άγωνα. Στο χάλ, καθώς έβγαине απ' το δικηγορικό γραφείο, πέταξε το μισοσθημένο τσιγάρο του σ' ένα δάξο, τοποθετημένο εκεί γι' αυτό το σκοπό. Είχε προχωρήσει καμιά δεκαριά βήματα στο δρόμο, όταν, ξαφνικά, ή έμμονη εκείνη ιδέα, που τόν βασάνιζε άδιάκαπα, τόν κυριεύσε.

Ναι, είχε πετάξει το τσιγάρο στο δάξο, αλλά δεν το είχε δη με τα μάτια του να πέφτη μέσα. "Ένα σωρό πυρκαϊές νίνονταν κάθε μέρα από άναμμένα τσιγάρα, πεταμένα άπρόσεκτα. Μὴν είχε πείσει το δικό του τσιγάρο έξω απ' το δάξο; Μὴν είχε κυλήσει χάμω και είχε χωθή ανάμεσα σε καμιά χαρμάνδα, στο έξιλλιο δάπεδο; Με τόν άνεμο που φυσούσε εκείνη τη μέρα, το παλιό κτίριο θα

κνιγότανε σαν πυροτέχνημα. Μονομιάς, ο Πήτερ είδε με τη φαντασία του όλη την εικόνα της τρομερής καταστροφής. Φλόγες, καπνοί, φασαρία. Του φάνηκε πως άκουγε τις σειρήνες τών αυτοκινήτων της πυροσβεστικής ύπηρεσίας και τις άπελπισμένες κραυγές τών ανθρώπων που είχανε παγιδευθή στα πάνω πατώματα. Γιατί να μὴ γυρίση πίσω να δεβαιωθεί τι είχε γίνει το τσιγάρο;

"Δεν έχω κανένα λόγο να νομίζω πως δεν το έροίξα μέσ' στο δάξο», σκέφθηκε. «Και υποσχέθηκα στη Μάριον ν' αλλάξω. Καιρός είναι να βάλω την άπόφασή μου σε έφαρμογή».

"Ωστόσο, ένα συναίσθημα ένοχής δεν τόν άφηνε να ήσυχάση. Το μεσημέρι, όταν βγήκε να φάη, πέρασε αναγκαστικά έξω απ' το κτίριο που ήταν το γραφείο τών δικηγόρων του. Ούτε πυροσβεστικές άντλίες, ούτε φασαρία, ούτε άπεγνωσμένες κραυγές.

"Ανάσανε με άνακούφιση και συνέχισε το δρόμο του. Σε μία διτρίνα πρόσεξε μία κτένα της τσέπης από ταρταρούχα. «Δε θα ήταν κακή ιδέα να την κάνω δώρο στη Μάριον», σκέφθηκε. Μπήκε στο κατάστημα, άγόρασε την κτένα και την έβαλε στη μέση τσέπη του σακκακιού του, άνάμεσα στο πορτοφόλι του.

Γύριζε απ' το έστιατόριο, ξέγνοιαστος, όταν λίγα μέτρα μακριά απ' το κτίριο όπου ήταν το γραφείο τών δικηγόρων του το αὐτί του πήρε έναν παράξενο ήχο... Σειρήνες!. Σειρήνες τών αυτοκινήτων της πυροσβεστικής ύπηρεσίας! Στη γωνία του δρόμου ή κυκλοφορία είχε σταματήσει. Πυροσβέστες εργάζονταν πυρετωδώς, άστυφύλακες κρατούσαν μακριά τούς περίεργους χασομήρηδες. Το μεγάλο παλιό κτίριο ήταν τυλιγμένο από φλόγες.

Την πρώτη στιγμή, ο Πήτερ Κάρουεν, είχε το παράξενο συναίσθημα πως τόν είχαν εξαπατήσει, σαμπως να τού είχε δώσει κάποιος τη ρητή υπόσχεση πως δε θα γινότανε πυρκαϊά και δεν είχε κρατήσει το λόγο του. Κοίταξε μ' άνοικτό το στόμα. "Ανάμεσα απ' τούς καπνούς και τις φλόγες είδε έναν άνθρωπο να στέκεται στο πεζούλι ενός παραθύρου στο τελευταίο πάτωμα. "Ο άνθρωπος φεινότανε ζαλισμένος απ' τόν καπνό και παράπαιε

καθώς στεκόταν εκεί, άγκιστρωμένος στο πλαίσιο του παραθύρου. "Όταν ή σκάλα έφτασε κοντά του, έκανε μια κίνηση να σκύβη κ' έχασε την ίσορροπία του. "Ο Πήτερ Κάρουεν έκλεισε τα μάτια του. Με τη φαντασία του είδε τόν εαυτό του να στέκεται, διατακτικός, πρὶν από τρεις περίπου ώρες έξω απ' το κτίριο.

«"Αν είχα γυρίσει τότε πίσω, αὐτὸς ὁ άνθρωπος θα ήτανε τώρα ζωντανός».

"Όταν βρέθηκε πάλι στο γραφείο του, προσπάθησε να λογικευθή. Δεν ήτανε σωστό να νομίζη πως αὐτὸς είχε προκαλέσει την πυρκαϊά. "Όλη εκείνη ή σειρά τών συλλογισμῶν του, γύρω απ' το μισοκαπνισμένο τσιγάρο, δε στηρίζονταν, στο κάτω-κάτω, πούθενά. Ναι, είχε σκεφτή πως το τσιγάρο του δεν είχε πέσει, ίσως, μέσ' στο δάξο, αλλά δεν ήταν βέβαιος. "Η ύποψία που τόν τυραννούσε τώρα ήταν άποτέλεσμα της περιεργής νοοτροπίας του.

"Ωστόσο οι άπογευματινές έφημερίδες δυνάμωναν τις ύπονοίς του. "Η πυρκαϊά —έλεγαν— είχε άρχισι κάπου μεταξύ του πρώτου πατώματος και τού χάλ.

Κάθε τόσο, ο Πήτερ Κάρουεν έφερνε στο νου τη Μάριον. Τη Μάριον να τού κάνει παρατηρήσεις για τις έκνευριστικές του συνήθειες...

"Αποφάσισε να μὴν τής κάνει λόγο για την πυρκαϊά. "Όχι για να μὴ τη στενοχωρήση... "Η Μάριον δεν θα στενοχωριότανε ποτέ για μία φωτιά που δεν έθιγε τα συμφέροντά της. "Από διάισηση καταλάβαινε πως ήτανε προτιμότερο να μὴν κουβεντιάση το πράγμα μαζί της.

—Θα είχες σήμερα φασαρία στο γραφείο σου, τού είπε ή Μάριον το βράδυ. Διάβασα στην έφημερίδα πως κάηκε ένα κτίριο στη Χέτζκαττερ Στρήτ.

—Ναι. "Ήμουν εκεί όταν εκείνος ο κακομοίρης σκοτώθηκε στο δρόμο, πέφτοντας απ' το παράθυρο, είπε ο Πήτερ.

—Χρυσό μου! Γι' αυτό σε βλέπω τόσο ταραγμένο. Κάησε και θα σου φέρω να πής ένα ούισκυ. Δεν έχωμε άποψε να πάμε πούθενά. "Ετσι θα μπόρῃς να ξεκουραστής και να συνέλθεις. Συνήζω», ο Πήτερ Κάρουεν ήταν ευχαριστημένος όταν μπόρῃσε να περάση τη βραδυά ήσυχα —ήσυχα στο σπίτι του. "Εκείνο το βράδυ όμως έσώωσε μία άκαθόριστη δυσφορία στη σκέψη πως θα έμνε μόνος με τη Μάριον. "Ήππε το ούισκυ του μονορούφι.

—Δεν είμαι κουρασμένος, είπε. Λέω να πάμε σε κανένα βέατρο μετά το δείπνο.

Λίγο άργότερα, καθώς άλλαζε ρούχα, έβγαλε απ' την τσέπη τού σακκακιού του το πορτοφόλι του και είδε την κτένα που είχε άγοράσει το πρωί. Στην αρχή, ξαφνίστηκε. Την είχε ξεχάσει δλότελα. "Επειτα θυμήθηκε πως την είχε πάρει για να την κάνει δώρο στη Μάριον και έξάνου, χωρίς να ξέρη ούτε ο ίδιος γιατί, την έκρυψε διαστικά σ' ένα συρτάρι, κάτω από μία στοίβα μαντήλια.

Πέρασαν άρκετες μέρες. "Ο Πήτερ Κάρουεν παρακολουθούσε με προσοχή στις έφημερίδες την πορεία τών ανακρίσεων για τα αίτια που είχαν προκαλέσει την πυρκαϊά. Λεπτομέρεις έρευνες —έλεγαν τα φύλλα— είχαν άδηγήσει στο συμπέρασμα ότι δεν επρόκειτο περί έμπρησμού. "Η πυρκαϊά έπρεπε ν' άποδοθή σε κάποιο τυχαίο γεγονός. "Η ύποψία που βασάνιζε τόν Πήτερ τού έγινε έμμονη ιδέα. Ζήτησε πληροφορίες για τόν άνθρωπο που είχε σκοτωθή πέφτοντας απ' το παράθυρο. Λεγότανε —έμαζε— Χένρυ Μόρπριλ, ήτανε καμιά τριανταεπταριά χρονών, εργαζόταν ως υπάλληλος σ' ένα παραγγελιοδολικό γραφείο και ήτανε παντρεμένος. "Υστερ' από πολλούς διασαυμούς ο Πήτερ έστειλε ένα γράμμα στη χήρα τού θύματος. Είχε, της έγραψε, μία ήπλη ύποχρέωση άπέναντι στον μακαρίτη σύζυγό της και γι' αυτό θα τής έκανε σύντομα μία έπίσκεψη για να μὴν ή μπόρῃς να της φανή χρήσιμος.

Στο άναμεταξύ ή άτμόσφαιρα στο σπίτι του είχε αλλάξει σημαντικά. "Ο Πήτερ φοδόνανε τώρα με άμείλη μόνος με τη Μάριον. "Η παρούσα της τών ένωχλόσσε. Και κάθε φορά που άνοιγε το συρτάρι τής σφονιέρας του για να πάρη ένα καθαρό μαντήλι και θυμότανε την κτένα που ήτανε κρυμμένη κάτω απ' τη στοίβα τα μαντήλια, είχε ένα συναίσθημα δλόκοτο, ανεξήγητο. "Ήταν άποφασισμένος να μὴν άγγίση την κτένα, αν δεν λυτρωόταν πρώτα απ' τις τάμεις που τόν ταλαιπώρούσαν για το θάνατο τού άγνωστου εκείνου άνθρώπου. Στιγμή δεν τού πέρασε απ' το νου ή σκέψη

πως ή κρυμνά δεν ήταν άσφαλής. "Όπως οι περισσότεροι άνδρες, πετούσε τα λερωμένα του ρούχα σ' ένα καλάθι και δεν είχε ποτέ ένδιαφερέθ να μανη με ποιό τρόπο παρουσιάζονταν ξανά, καθάρα και σιδερωμένα, στα συρτάρια του. Δεν είχε ιδέα ότι ή Μάριον έβαζε πάντα τα φρεσκοσιδερωμένα μαντήλια κάτω-κάτω στη στοίβα. Ούτε πρόσεξε πως το ύφος της άπέναντί του τις τελευταίες έκείνες μέρες ήταν πολύ διαφορετικό.

"Ένα πρωί, καθώς έπινε όπως πάντα τόν καφέ του μαζί της κ' έκανε, κατά τη συνήθειά του, να βάλη το κουταλάκι στο πιάτο που είχε χρησιμοποιήσει για ν' άλείψη τις φρυγανιές με βούτυρο και μαρμελάδα, θυμήθηκε ξαφνικά την παρατήρησή της και το άκούμπησε διαστικά στο πιατάκι τού φλυτζανιού του.

—Χαίρομαι που άρχισες να συμμορφώνεσαι, τού είπε ή Μάριον. Μὴ στενοχωριέσαι, σιγά-σιγά θα συνήθισες.

Τα λόγια της τόν φούρκισαν τόσο πολύ που δγήκε απ' το δωμάτιο και δεν ξαναγύρισε να την άποχαιρετήση πρὶν φύγη για το γραφείο του. Χωρίς να ξέρη γιατί, έτρεξε στην κάμαρά του, πήρε τη κτένα κάτω απ' τα μαντήλια και άργότερα την έβαλε στο χρηματοκιβώτιό του.

Το ίδιο άπόγευμα έφυγε χωρίς απ' το γραφείο του για να πάη στης κ. Μόρπριλ. "Η χήρα έίως υπάλληλου, σκεπτότανε στο δρόμο προσπαθώντας να παραγορήση τόν εαυτό του, θα ήταν άπφαλώς μία γυναίκα μαρμαμένη και πτωχή που θα είχε ν' άντιμετώπιση χίλιες δυό οικονομικές σνενωχίες. Θα ήταν βάλσαμο για την βασανισμένη του συνείδηση, αν εύρισκε τρόπο να τη βοηθήση.

Μὴ την πρώτη ματιά, ή κ. Μόρπριλ έμοιαζε άρκετά με την εικόνα που είχε πλάσει με την φαντασία του, με τη διαφορά ότι ήτανε ψηλή και όχι καμπουριασμένη. "Ήτανε δέβαια κάπως μαρμαμένη, αλλά το σώμα της ήτανε καλοφτιαγμένο και τα μάτια της φωτεινά και πρόσχαρα.

—Σας ευχαριστώ πολύ για το γράμμα σας, κ. Κάρουεν, είπε. Πέραστε, παρακαλώ.

"Η φωνή της ήταν άπαλη και οι τρόποι της άπλοι χωρίς καμιά έπιτήδευση. "Ωδήγησε τόν Πήτερ Κάρουεν σ' ένα δωμάτιο και τόν άφησε για λίγο μόνο για να έτοιμάση τσάι. Τα έπιπτα ήτανε φτηνά, το χαλί παλιό και τα ταμπλώ στους τοίχους φοβερά. Σε μία άκρη όμως ήταν μία διδλιοθήκη που έδινε έναν ευχάριστο τόνο στην κάμαρα.

"Η κ. Μόρπριλ δεν έκανε έπίδειξη της συμφοράς της. Είπε μερικές τυπικές κοδόντες και περιμένε ν' άκούση τι είχε να τής πη ό έπίσκεπτής της.

—Κυρία Μόρπριλ, άρχισε ο Κάρουεν, ξέρετε για ποιό λόγο ήρθα. Μετά το θάνατο τού συζύγου σας άσφαλώς θ' άντιμετωπίζετε πολλές οικονομικές δυσκολίες. "Ελπίζω να μού έπιτρέψετε να σας βοηθήσω.

"Η κ. Μόρπριλ τόν άκουσε σοδάρ, χωρίς καμιά άμηχανία.

—Σας ευχαριστώ πολύ για την προσφορά σας, είπε, αλλά δεν νομίζω πως έχω ανάγκη από βοήθεια. Δε μπόρω να πω πως ό μακαρίτης ό Χένρυ μ' άφησε στους δρόμους. "Ήτανε προνοητικός, ο κακομοίρης. Μου άφησε αυτό το σπίτι και ήτανε άσφαλίσμένος για χίλιες λίρες. Και ή Μάτζι, ή κόρη μου —μπαινεί στα δώδεκα τών έλλο μήνα— πηγαίνει στο σχολείο και δε μπόρω να πω πως της λείπει τίποτε.

"Η άπάντησή αυτή ήτανε τρομερά άπογοητευτική για τόν Κάρουεν. "Άρχισε να χάνη την ψυχραιμία του.

—"Ο τόκος που θα σας φέρνουν οι χίλιες αυτές λίρες δεν θα είναι ούτε σαράντα το χρόνο.

—Θα έργασθώ. "Ήμουν δακτυλογράφος πρὶν παντρευθώ. Μόλις συνέρθω λιγάκι θα κοιτάξω να βρω καμιά θέσωση.

"Ο Κάρουεν έμαχνε άπεγνωσμένα να βρη κάποιον άλλο τρόπο για να βοηθήση αυτή τη γυναίκα.

—Πρέπει να σας έξηγήσω κάτι, είπε. "Έχω μία μεγάλη ήπλη ύποχρέωση άπέναντι τού μακαρίτη. "Αν μού έπιτρέψετε να σας δίνω κάθε μήνα κάτι, άς πούμε δσα έπαυρε μισθό, πάλι δε θα ξεπληρώσω το χρέος μου. Και θα με κάνετε πραγματικά πολύ εύτυχισμένο.

—"Η ύποχρέωσή σας, όπως έπιατε, ήταν ήθικής φύσεως. "Επομένως δεν ξεπληρώνεται με χρήματα. Λυπούμαι πολύ, κ. Κάρουεν, μού είναι άδύνατο να δεχτώ την προσφορά σας.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΔΥΟ ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΔΥΟ ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΕΣ, Ο ΣΑΡΛΩ ΚΙ' Ο ΚΟΚΤΩ
ΓΕΛΑΣΑΝ Κ' ΕΠΑΙΞΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥΣ

Ο Τσάρλυ Τσάπλιν και ο διάσημος ποιητής και ακαδημαϊκός Ζαν Κοκτώ είναι γείτονες. Κάθονται σε δύο υπέροχες θίλλες κοντά στην ακροθαλασσιά του Σαιν-Ζαν-Κάπ-Φερά. Τελευταία, ένα απόγευμα, ο Ζαν Κοκτώ ανταπέδωσε μια επίσκεψη στον παλιό, καλό φίλο του. Ο Σαρλώ ήταν απασχολημένος με τ' 'Απομνημονεύματά του που γράφει τελευταία — τα περιθώρια 'Απομνημονεύματα που τα περιβάλλει τόσο μυστήριο και που ασφαλώς δεν πρόκειται να δουν το φως της δημοσιότητας πριν περάσουν αρκετά χρόνια. 'Αμέσως, βέβαια, ο διάσημος κωμικός εγκατέλειψε το γραφείο του για να καλωσορίσει τον έξ 'Ισου διάσημο επισκέπτη του. 'Ο φακός, που κατά σύμπτωση παρευρέθηκε σε κείνη τη συνάντηση των δύο μεγάλων, μπορεί να σας βεβαιώσει πως οι δύο διάσημοι φίλοι πέρασαν μερικές αληθινά θαυμάσιες ώρες.

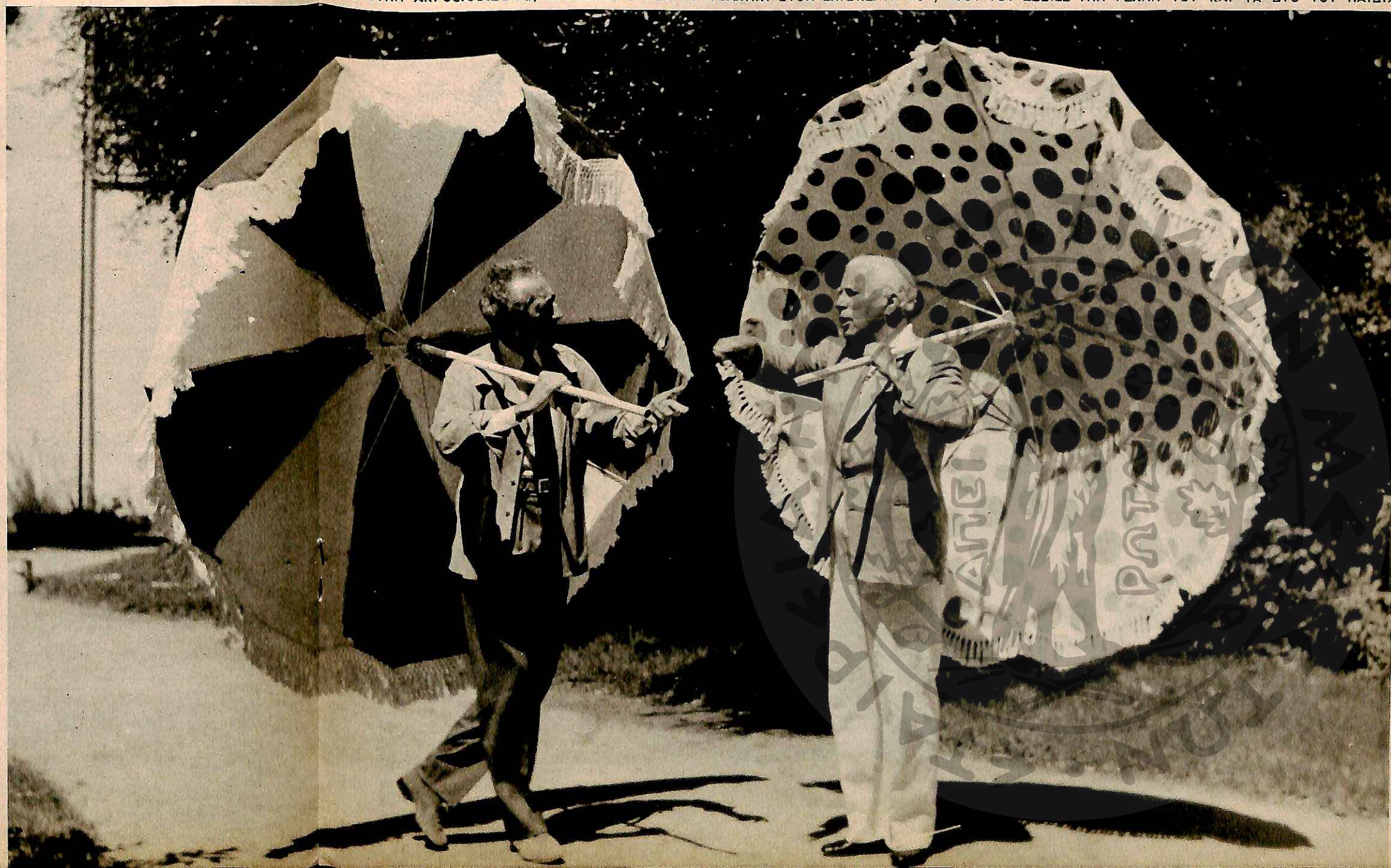
Ο ΣΑΡΛΩ είναι και στην καθημερινή ζωή συν-αρπαστικός και εύχαριστος, όπως και στην όδ-νη, ωμολόγησε ο Κοκτώ μετά την επίσκεψή του.

(Φωτ. Dalmas)

«ΠΑΡΕ ΤΗΝ ΟΜΠΡΕΛΛΙΣΤΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΠΑΜΕ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΘΑΛΑΣΣΙΑ», ΠΡΟΤΕΙΝΕ Ο ΤΣΑΡΛΥ ΤΣΑΠΛΙΝ ΣΤΟΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗ ΤΟΥ, ΑΦΟΥ ΤΟΥ ΕΔΕΙΞΕ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΑ

«ΑΓΑΠΗΤΕ ΜΟΥ ΣΑΡΛΩ, από το «παβιγιόν» σου έχεις μια υπέροχη θέα στη θάλασσα». «Πώς είπες, μυρίζεις; Δε νομίζω ότι μυρίζει. 'Ιδέα σου». 'Η συνομιλία των δύο διασήμων φίλων ήταν εγκάρδια, αλλά είχε και ώριμες παρανοήσεις. Φυσικό, άλλωστε, όταν συζητάς χρησιμοποιώντας κυρίως χειρονομίες και γκριμάτσες. Αύτη τη φορά, τα θέματα περιωρίστηκαν στον εξωτερικό κόσμο και οι δύο μεγάλοι δημιουργοί δρῆκαν ότι μπορείτε να συνεννοηθείς εύκολότερα μιλώντας για τα λουλούδια και το ήλιοδασίλεμα, παρά για μυστήρια της Δημιουργίας

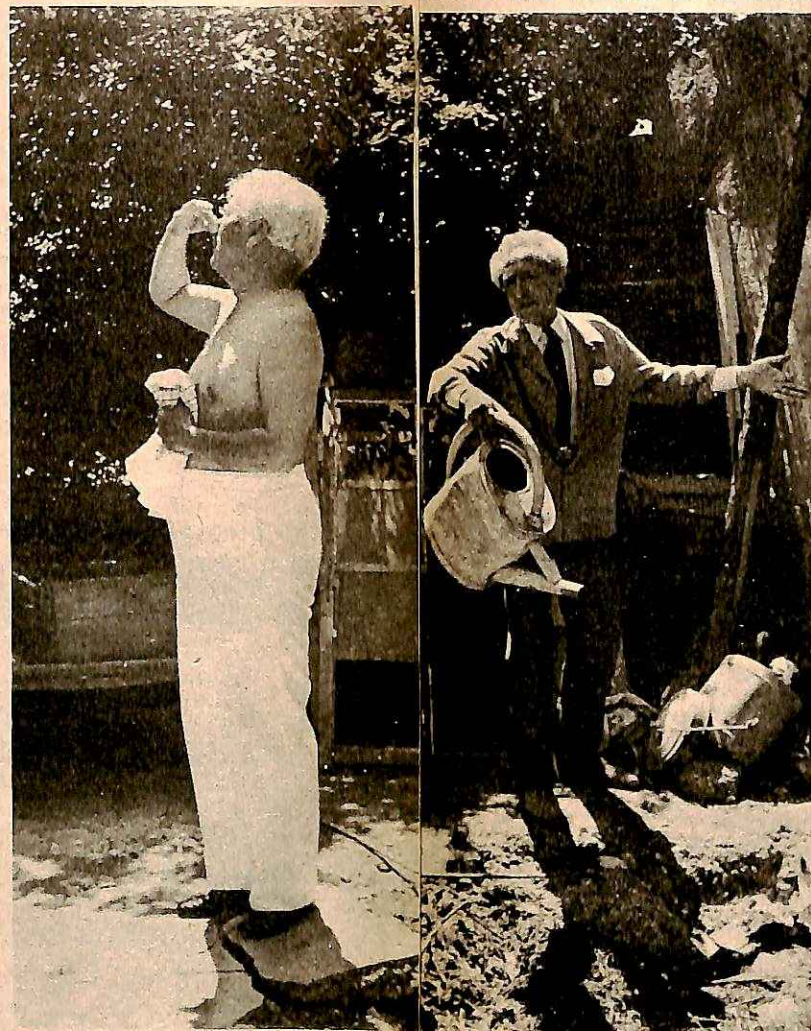
— Σαρλώ, είσαι μεγάλος ποιητής, είπε ο ποιητής Κοκτώ στον παλιάτσο

Κ' εκείνος χαμογέλασε: — Τό ἥξερα, ἀποκριθὲν δίχως μετριοφροσύνη

«ΤΙ ΕΠΑΘΕΣ, ΣΕ ΤΣΙΜΠΗΣΕ ΤΙΠΟΤΑ ΤΣΑΡΛΥ;» ΑΛΛΑ ΕΥΤΥΧΩΣ ΤΟ ΚΑΚΟ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΟ

ΟΙ ΩΡΕΣ ΚΥΛΗΣΑΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑ ΑΥΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Δέν είχαν ανάγκη ἀπὸ κομμιά γλῶσσα γιὰ
νὰ συνεννοηθοῦν: Ἡ παντομίμα ἄρκουσε

Στὴν ἀρχὴ ὁ Σαρλώ ἐπανελάβε
γιὰ χάρι τοῦ φίλου του μερικὲς ἀπὸ
τὶς πιὸ χαρακτηριστικὲς γκριμάτσες
ποῦ ἔπλασε γιὰ τὴν τελευταία ται-
νία του «Ἕνας βασιλιάς στὴ Νέα
Ὑόρκη» τοὺς διέκοψε ὅμως ἡ εἴσο-
δος τῆς γυναίκας του Ὁσούνα. Ἐπει-
τα παρουσίασε στὸν ἐπισκέπτη του
ἕξι ἀπὸ τὰ μικρότερα παιδιὰ του.
— Σαρλώ, είσαι μεγάλος ποιητής,
τοῦ εἶπε ὁ Κοκτώ.

— Τό ἥξερα, ἀποκρίθηκε γελών-
τας ὁ Τσάρλυ Τσάπλιν.

Οἱ ἑδὼ φίλοι γι' αὐρίστηκαν ἐδῶ
καὶ εἴκοσι χρόνια ἵστις θάλασσες
τῆς Κίνας. Ἐκάναν τότε καὶ οἱ δυὸ
τὸ γύρο τοῦ κόσμου, μὲ τὸ ἴδιο
πλοῖο. Παρ' ὅλο πὺν δὲ μιλοῦσαν τὴν
ἴδια γλῶσσα, πέρασαν μιά ὀλόκλη-
ρη νύχτα συζητώντας γιὰ μεταφύσι-

κή, «εἰφευρίσκοντας» μιὰ δικιά τους
γλῶσσα. Ἐξαντλημένοι τὴν ἄλλη μέ-
ρα προτίμησαν ν' ἀλλάξουν θέμα.
Τελευταία συναντήθηκαν πάλι στὸ
Σαίν-Ζάν-Κάπ-Φερά. Ὅταν ὁ
ποιητὴς τοῦ «Λυχναριοῦ τοῦ Ἀλαν-
τίν», τοῦ ἀνταπέδωσε τὴν ἐπίσκεψη,
ὁ διάσημος κωμικὸς τοῦ ἔδειξε μὲ
περηφάνεια τὸν θαυμάσιο κῆπο του.
Καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ γλῶσσα δὲν
στάθηκε καθόλου ἐμπόδιο γιὰ ν' ἀν-
ταλλάξουν τὶς ἀπόψεις τους, γιὰτὶ
χρησιμοποίησαν καὶ οἱ δυὸ τὴν ἐμφυ-
τὴ Ἑσπεράντο πὺν καταλαβαίνουν
ὅλοι οἱ ἄνθρωποι: Τὶς χειρονομίες
καὶ τὶς γκριμάτσες. Βέβαια, ὁ Τσάρ-
λυ Τσάπλιν ἀπεδείχθη «εὐφραδέστα-
τος», ἀλλὰ καὶ ὁ Κοκτώ δὲν ἔμεινε
πίσω. Τὰ δυὸ μεγάλα παιδιὰ διασκέ-
δασαν κ' ἔπαιξαν μὲ τὴν καρδιά τους.

Ἡ «ΣΥΖΗΤΗΣΗ» ΕΦΘΑΣΕ ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΠΙΟ ΖΩΗΡΟ ΣΗΜΕΙΟ. ΠΕΡΙΕΡΓΗ Ἡ «ΕΥΓΛΩΤΤΙΑ» ΕΝΟΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ

Ἡ ΖΕΡΑΛΔΙΝ, Ἡ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΚΙ Ὁ ΜΑΪ-ΚΕΛ ΤΣΑΠΛΙΝ. ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΑΛΛΟΙ ΤΡΕΙΣ ΝΕΩΤΕΡΟΙ ΒΛΑΣΤΟΙ

ΤΟ ΟΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΓΓΗΣ

Αστυνομικό μυθιστόρημα της M. G. EBERHART

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η Μόιρα Λέιν, νέα και θωροφ, φιλοξενείται στο πλούσιο σπίτι των Θόρν—του Ρίτσαρντ και της Άλις Θόρν—μαζί με τη θεία του Ρίτσαρντ, την Ιρηνική Λαίδη Κορνέλια Κορμάικελ, σ' ένα προξενίο της Νέας Υόρκης. Η Άλις όμως, η ώριμη και τέλεια Άλις, δε μένει σ' αυτό το σπίτι. Είναι στη φυλακή. Έχει καταδικαστεί σε ισόβια για τον φόνο του Τζακ Μάντερς, ενός γείτονα των Θόρν και στενού φίλου τους. Η Μόιρα Λέιν ερωτεύεται τον Ρίτσαρντ κ' εκείνο: ανταποδίδει το αίσθημά της. Είναι αποφασισμένος να ζητήσει διαζύγιο απ' την Άλις. Και τότε γίνεται κάτι εντελώς απρόοπτο. Η Άλις απελευθερώνεται απ' τη φυλακή, ύστερα από μία νέα, ανεπάντερη κατάθεση του Τιμ, του αδελφού της Μόιρα. Το δικαστήριο είχε καταδικάσει την Άλις στηριζόμενο στις μαρτυρίες του Τιμ και του Ούμπι Μάντερς, ο οποίος είχε καταθέσει ότι είχε δει την κατηγορουμένη απ' το παράθυρο να πυροβολεί τον αδελφό του. Κι άξαφνα, πριν από λίγες μέρες, ο Τιμ παρουσιάστηκε στον κυβερνήτη για να δηλώσει ότι ο Ούμπι Μάντερς δεν ήταν δυνατό να είχε δει την Άλις να πυροβολεί, αφού οι κωρύφτες του παραθύρου ήταν κλειστές. Και, εντελώς απρόσδοκτα, ο Ούμπι Μάντερς ωμολόγησε ότι δεν είχε πη την αλήθεια στο δικαστήριο. Έτσι, η κατηγορία ένοχης της Άλις έχει καταρρεύσει. Η Άλις είναι τώρα ελεύθερη. Αφού όμως η Άλις δεν είναι ένοχη, ποιος σκότωσε τον Τζακ Μάντερς; Ένα σημείο είχε μείνει ανεξιχνίαστο κατά τη δίκη. Το όπλο του εγκλήματος—ένα περιστρόφο που άνηκε στον Ρίτσαρντ—δεν είχε βρεθεί ποτέ. Η ανακάλυψη του όπλου αυτού είναι τώρα το μόνο στοιχείο που μπορεί να βοηθήσει στη σύλληψη του ενοχού. Εντελώς τυχαία, η Μόιρα το ανακαλύπτει κρυμμένο μέσ' στο κάγκελλο της σκάλας. Άλλα δεν κάνει λόγο σε κανέναν για την ανακάλυψή της. Φροντίζει μόνο ν' αφαιρέσει τη μία σφαίρα απ' το περιστρόφο και το ξαναβάζει εκεί που το βρήκε. Μακριά, μετά την απαλλαγή της Άλις, οι ύπονοι στρέφονται έναντιον του Ρίτσαρντ Θόρν, του Τιμ και της Μίλντρεντ Ουίλκινσον, μιας πλούσιας γεροντοκόρης, φίλης της Άλις, που μένει σ' ένα αρχοντικό εκεί κοντά. Η Άλις, απ' την πρώτη στιγμή που επιπρόφερε στο σπίτι της, αντιλαμβάνεται τα αίσθημα της Μόιρα και του Ρίτσαρντ και δείχνει απρόκαλυπτα το θυμό και τη δυσανεμία της.

20

Πώς θα μπορούσε ο Ρίτσαρντ ν' αντισταθεί σε τόσο ομορφιά, σε τόσο γλυκιά θηλυκότητα; Ποιος άντρας θα μπορούσε; Η Μόιρα στράφηκε απότομα προς την πόρτα κι ο Ρίτσαρντ είπε:

—Θάθελα να μπορούσα, Άλις. Φοβούμαι πως κανείς δε θα μπορούσε ποτέ να έπουλωση τα τραύμα που η δοκιμασία αυτή άφησε στην ψυχή σου. Στάσου, Μόιρα, μη φεύγεις...

Το χαμόγελο πάγωσε στα χείλη της Άλις. —Είναι άργα, Ρίτσαρντ, είπε η Μόιρα ξερά. Είναι προτιμότερο ν' αφήσουμε τη συζήτηση αυτή γι' άλλη ώρα. Αφού πρώτα σκεφτούμε... τι θα κάνουμε.

«Ως τότε», αποφάσισε από μέσα της, «θα έχω φύγει».

Η Άλις είπε: —Ρίτσαρντ, άφησέ με να τελειώσω αυτό που είχα να πω για σένα κ' έμένα και... τη Μόιρα. Θέλω να σου εξηγήσω, Ρίτσαρντ... Όταν, πριν από λίγο, είμασταν οι τρεις μαζί με την Μίλντρεντ

νεκρή ανάμεσά μας... εκείνες τις φοιτητές στιγμές, δηλαδή σου ή έγγονια ήσανε για τη Μόιρα. Έμένα, δε με σκέφτηκες. Κι αυτό ακόμη με πλήγωσε. —Λυπούμαι πολύ, Άλις, μουμυώρισε ο Ρίτσαρντ.

Τα χείλη του ήτανε κατάσπρα. —Όχι, όχι, μη με παραξηγήεις. Δεν παραποιέμαι. Θέλω μόνο να συγχωρήσεις τα λόγια που σάς είπα, έσένα και τη Μόιρα. Είπα πως θέλετε να με απειλήσετε. Είπα πως προσπαθούσατε να με εκδιώξετε να δώσω το διαζύγιο. Δεν ήξερα τι έλεγα, Ρίτσαρντ.

—Το ξέρω... —Βλέπεις... ω, δεν είναι αυτό δικαιολογία, βέβαια, αλλά κάποτε πίστευα στο δόλο στον κόσμο. Πάντοτε, σ' όλη μου τη ζωή, πίστευα στους ανθρώπους που γνώριζα και αγαπούσα. Κ' έπειτα, άξαφνα, μέσα σε μία νύχτα, τα πάντα στράφηκαν έναντιον μου. Κι άρχισε η φρίκη, το μαρτύριο. Οι έφημεριδες, οι κατηγορίες... έπειτα η δίκη! —Όλα αυτά άνηκουν πια στο παρελθόν, Άλις, είπε ο Σάμ. (Στράφηκε προς τον Ρίτσαρντ μ' ένα βλέμμα γεμάτο αγανάκτηση): Η Άλις έχει ανάγκη από γαλήνη, από αγάπη, από στοργή. Η Άλις συνέχισε με ήρεμο πάθος:

—Απόψε, μέσα σ' ένα λεπτό, έμαθα ότι η Μίλντρεντ, η πιο παλιά μου φίλη, μ' άφησε να κατηγορηθώ για φόνο, να πάω στη φυλακή. Έπειτα ήρθες εσύ και η πρώτη σου σκέψη ήτανε για τη Μόιρα. Η απελπισία, η απόγνωση μου δεν περιγράφονται. Τώρα όμως... τώρα καταλαβαίνω τι σημαίνει για μένα ένα διαζύγιο... (Έσκυψε άξαφνα μπροστά και, απλώνοντας τα χέρια ίκεντικά, φώναξε): Ρίτσαρντ, άφησέ με να μείνω εδώ! Μονάχα για να ζήσω πάλι στο σπίτι μου, μονάχα για να ξαναδώ τα τριαντάφυλλα ν' ανθίσουν και να περπατήσω ελεύθερα στα μονοπάτια του κήπου...

Σηκώθηκε. Και πάλι, θάλεγε κανείς πως τα λουλούδια τη μαγνητίζουν. Πήγε κοντά στα κρίνα και τ' άγγιξε με τα δάχτυλά της, έρριξε ένα βλέμμα σ' όλη την κάμαρα.

—Το σπίτι μου, είπε. Ώνειρευόμουν πάντα πως ήμουν εδώ. Τα βιβλία, τις λάμπες, τα ταπλώ... τα έβλεπα όλα καθαρά, νόμιζα πως αν έπλωνα τα χέρια μου, θα μπορούσα να τ' άγγιξω.

Πλησίασε σ' ένα ράφι με βιβλία και γλιστρούσε απαλά το δείχτη του χεριού της πάνω στη δερμάτινη ράχη των βιβλίων. Πήγε στο γραφείο, άνοιξε τη βιτρίνα και, με μία κίνηση γρήγορη και αθρόοι, έβγαλε από μέσα τον μικρό Έρωτα και τον κοίταξε χαμογελώντας.

—Θυμάσαι, Ρίτσαρντ, την Ταναγραία κόρη που μου αγόρασε μια ήλιόλουστη μέρα στο Παρίσι; Πέρασε τόσος καιρός από τότε...

—Ναι, είπε ο Ρίτσαρντ. (Έσκυψε μπροστά στο τζάκι, πήρε τη μασία και τακτοποίησε τα ξύλα στη φωτιά): Σου είχα αγοράσει κ' ένα γατάκι εκείνη τη μέρα.

—Ναι. Το θυμάμαι. Το γατάκι, παίζοντας, έσπασε το άγαλμα, είπε η Άλις ξαναβάζοντας τον μικρό Έρωτα στη θέση του. Το θυμάμαι. Είχα όλο τον καιρό στη φυλακή να τα θυμάμαι όλα. Τα όνειρά μου εκεί δεν ήτανε τόσο θλιμμένα όσο οι σκέψεις μου, αν και ήξερα, πριν άνοι-

ξω τα μάτια μου, πως ήταν όνειρα. (Στράφηκε στον Ρίτσαρντ): Ήταν ένα μικρό μάθημα... αυτά τα δύο χρόνια. Άλλά δε μπορώ να πιστέψω πως είναι δυνατό τόσος πόνος να μην έφερε και κάτι καλό. Ίσως να ήμουν έγωιστρια κάποτε, Ρίτσαρντ, άνωλη, να είχα ιδέες στραβές για πολλά πράγματα. Τώρα άλλαξα. (Ξαναγύρισε στην κόκκινη πολυθρόνα της και είπε με ύφος σοβαρό): Άφησέ με να μείνω, αν όχι για δική μου χάρη, τουλάχιστο για χάρη της Μόιρα. Τροφές αρεκέτα απ' την κακογλωσσία του κόσμου, απ' το θόρυβο που έγινε γύρω απ' τ' όνομά μας. Αν με εγκαταλείψης τώρα, Ρίτσαρντ, αν χωρίσωμε, τι θα πη ο κόσμος για τη Μόιρα;

Ο Ρίτσαρντ άφησε το ξύλο να πέσει απ' τη μασία και στράφηκε απότομα:

—Για τη Μόιρα; ρώτησε.

—Όλοι ξέρουν πως έμενε εδώ. Όλοι ξέρουν πως δεν είχε γίνει κανένας λόγος για διαζύγιο όσο ήμουν στη φυλακή.

Η Μόιρα ήθε εδω έπειδι ήθε ή θεία Κορνέλια...

—Άλλά έμεινε για σένα, νομίζω, είπε η Άλις απαλά. Ίσως να μη το είχες καταλάβει, ίσως να μη σκέφτηκες ποτέ ν' αναλύσεις τους λόγους που την έκαναν να μείνει. Ω, δε λέω πως κάνατε τίποτε κακό. Και, όπως και ποτέ, δεν κατηγορώ κανένα σας. Ό,τι έγινε, ήταν αναπόφευκτο να γίνει, αδιάφορο ποιά γυναίκα θα δοσκότανε κοντά σου, η Μόιρα ή κάποια άλλη...

Με πόση άκριβεια και τέχνη η Άλις υπόνευε το έδαφος κάτω απ' τα πόδια της Μόιρα! Πόσο επιτιβόει, πόσο άριστοτεχνικά κλώνει την πίστη του Ρίτσαρντ στην αγάπη του! Αλλά και για να τον κάνει δικό σου, είχε πη η θεία Κορνέλια. Όπως πάλευε η Άλις για τον Ρίτσαρντ και για την ευτυχία της. Άλλά η Άλις είχε το δικίο, την αλήθεια με το μέρος της. Η Άλις είχε κάθε δικαίωμα να πολεμήσει.

—Νομίζω θάτανε προτιμότερο να συζητήσω με το θέμα αυτό μία άλλη μέρα, Άλις. Αν έμείνης όμως, μπορούμε να το συζητήσωμε τώρα.

Χοντρές στάλες βροχής έσπασαν πάνω στην τζαμπορτα της βεράντας που άνοιξε άξαφνα απ' το δυνατό αέρα. Ένα σύννεφο καπνού ξεχύθηκε απ' το τζάκι.

Ο Σάμ έτρεξε να κλείσει την μπαλκονόπορτα. Καθώς ξαναγύριζε στη θέση του, είπε απότομα:

—Είμαι με το μέρος της Άλις, Ντίκ.

—Τέρε, Σάμ, είπε η Άλις. Τα μάτια σου δεν έδειξαν καμιά απορία όταν σου το είπα. Είχες καταλάβει ότι ο Ρίτσαρντ και η Μόιρα...

—Το φοβόμουν, είπε ο Σάμ.

Έρριξε στη Μόιρα ένα βλέμμα στενοχωρημένο, καθώς ντροπιασμένο, αλλά εξακολούθησε να στέκεται κοντά στην Άλις, απλώνοντας σά βράχος.

—Φοβόμουν πως άργα η γρήγορα θα έρωτευόνταν ο ένας τον άλλο. Και, όπως ήταν τα πράγματα πριν από σήμερα, θα ήθελα να τους έβλεπα παντρεμένους. Συγχωρέσέ με, Άλις...

—Καταλαβαίνω πολύ καλά, είπε η Άλις. Αν μου έλεγε να του δώσω διαζύγιο την καιρό που ήμουν στη φυλακή... για όλη μου τη ζωή, Σάμ, για όλη μου τη ζωή... (ή φωνή της χάγι-

σε), αν μου το ζητούσε τότε, θα δεχόμουν. Ω, το είχα σκεφτεί πολλές φορές. Τέρε, πως αυτό θα γινότανε κάποια μέρα. Ώστόσο, έτρεμα μη γίνω... Βλέπεις, και μόνο η σκέψη πως ο άντρας μου, το σπίτι μου, η πόλη μου, ήταν για μένα σαν ένας βράχος πάνω στον οποίο μπορούσα ν' άγκιστρωθώ, ακόμη κι όταν ήξερα πως δε θα έβγαίνα ποτέ απ' τη φυλακή.

—Όλα αυτά πέρασαν πιά, είπε ο Σάμ με ύφος αποφασιστικό.

Ο Ρίτσαρντ είπε:

—Ο Σάμ θα φροντίσει να δηγ τη διαζύγιο γρήγορα και δαλά. Φυσικά, η οικονομική πλευρά θα τακτοποιηθώ όπως θέλεις εσύ...

—Ρίτσαρντ! φώναξε η Άλις με απόγνωση. Για στάσου, Ντίκ. Η κατάσταση έχει αλλάξει τώρα, είπε ο Σάμ.

—Δέ θ' αλλάξει ποτέ σε ό,τι άφορά την Άλις κ' έμένα, είπε ο Ρίτσαρντ ήρεμα.

—Άκουσε, Ντίκ. (Ο Σάμ άφησε το χέρι της Άλις και πήγε κοντά στον Ρίτσαρντ): Γνωρίζω καλά τη Μόιρα και νομίζω πως είναι σπουδαία κοπέλα. Το ξέρει και η ίδια και... (Στράφηκε στη Μόιρα): Αγαπήτη μου, έλπιζω να με συγχωρήσεις γι' αυτό που θα πω τώρα. Πρέπει να το πω για την ευτυχία όλων σας. Τη δική σου και του Ντίκ και της Άλις. Πιστεύω με, ο γάμος είναι γάμος και αυτός εδω είναι ένας ευτυχισμένος γάμος...

Η δέση μου είναι τρομερά δύσκολη και σιχαίνομαι τον εαυτό μου που αναγκάζομαι να σου μιλήσω έτσι. Μόρα, εσύ κι ο Ντίκ ήσαστε πολύ καιρό ο ένας κοντά στον άλλο. Ελκινά, δε νομίζεις πως αν φύγεις απ' τη ζωή του, αυτός και η Άλις θα μπορούσαν να ξαναγίνουν το πραγματικά ευτυχισμένο ζευγάρι που ήταν άλλοτε;

Το έπισημα της Άλις, σχεδόν με τα ίδια λόγια. Η Μόιρα προσπάθησε να πη κάτι, αλλά ο Ρίτσαρντ δεν την άφησε. Με ύφος που δεν έπιθεχότανε αντίρρηση, είπε:

—Τα λόγια δεν όφελουν σε τίποτε, Σάμ. Η Άλις δέχτηκε μία φορά να χωρίσωμε. Νομίζω πως δεν ύπαρχει πιά θέμα...

Ο Σάμ δεν έμωιασε ν' άκούη. Η Άλις καθότανε σιωπηλή, μόνο τα μάτια της κοίταζαν άεικνίητα πού' εδω, πού' εκεί, παρακολουθώντας. Ο Σάμ στράφηκε στη Μόιρα.

—Είναι σκληρό, το ξέρω, είπε με καλωσύνη. Άλλά είσαι πολύ καλή και δε θα θελήσης να καταστρέψεις ένα γάμο. Κανείς δεν κατηγορεί έσένα η τον Ντίκ για ό,τι έγινε πριν απ' την απαλλαγή της Άλις. Είχατε κάθε δικαίωμα, τόσο εσύ όσο κ' εκείνος, να παρουσηθήτε απ' την... (δίστασε και πρόσθεσε): ψευδαισθήση ότι ήσαστε έρωτευμένοι ο ένας με τον άλλο.

Ο Ρίτσαρντ μ' άγαπά και τον αγαπώ, είπε άξαφνα η Μόιρα, σατισμένη απ' τα ίδια της λόγια.

Ο Ρίτσαρντ γύρισε και την κοίταξε και, μέσ' στην κάμαρα όπου μοσχοβολούσαν τα κρίνα που είχε φέρει η Μίλντρεντ, μέσ' στην ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα τη βρεσι από συγχωρημένα πάθη, τα μάτια τους συναντήθηκαν. Ένα άχνό χαμόγελο διαγράφτηκε στα χείλη του Ρίτσαρντ. Το βλέμμα του της είπε: Όλα πάνε καλά. Δατηρώ την ψυχραιμία μου. Σ' άγαπώ.

Ο Σάμ άρχισε να μιλά, είδε το βλέμμα τους και σάπασε.

Η Άλις σηκώθηκε. Το πρόσωπό της ήταν άσπρο και σκληρό σαν πέτρα. Προχώρησε γρήγορα προς την πόρτα, περνώντας ανάμεσα απ' τον Ρίτσαρντ και τη Μόιρα. Ο Σάμ φώναξε: —Στάσου, Άλις! Πρέπει να το καταλάβουν... Όταν έφτασε στην πόρτα, η Άλις γύρισε, κοίταξε τη Μόιρα, κοίταξε τον Ρίτσαρντ και είπε:

—Δέ μπορείς να με χωρίσεις, Ρίτσαρντ. Και δε θα σου δώσω διαζύγιο. Η απόφασή μου είναι άμετάκλητη.

Στάθηκε για ένα λεπτό—μ' ά λεπτοκαμωμένη παιδική μορφή μέσ' στο άχνολαλό φθρεμά της, το χέρι άκουμπισμένο στο πρεβάτι της πόρτας, το ξανθό κεφάλι άνασηκωμένο. Έπειτα, χωρίς να ρίξη άλλο βλέμμα πίσω της, προχώρησε ίσια στο κώλ, άνέθηκε τη σκάλα κ' έγινε άφαντη.

Έχει δικίο, Ντίκ, είπε ο Σάμ. Αργότερα, θα καταλάβεις και μόνος σου πως έχει δικίο. Έξέ- άλλου, δεν μπορείς να την πετύξεις απ' το σπίτι τώρα άμέσως. Δέ μπορείς να φανής τόσο σκληρός μαζί της. (Σάπασε, έμεινε για λίγο σκεφτικός, τριβώντας με το ένα χέρι την φαλάκρα του. Σάφνου, το πρόσωπό του φωτίστηκε): Ατά τα πράγματα χρειάζονται καιρό. Αυτό είναι. Σκέψου

το πρώτα καλά. Δώσε στη Μόιρα καιρό να σκεφτή. Δώσε στην Άλις καιρό...

Καιρός... Αυτό, φυσικά, ήθελε η Άλις. Καιρό για να ξανακερδίσει τον Ρίτσαρντ.

Ο Ρίτσαρντ είπε άργα-άργα:

—Δέν πρόκειται να την πετύξω απ' το σπίτι. Αυτό το ξέρεις καλύτερα από κάθε άλλον, Σάμ. Θά της δώσω όσων καιρό θέλει.

Το πρόσωπο του Σάμ φωτίστηκε ακόμη περισσότερο.

—Περίφημα, είπε. Αυτό είναι το καλύτερο που έχετε να κάνετε. Να περιμένετε λιγάκι. Να σκεφθήτε, νά...

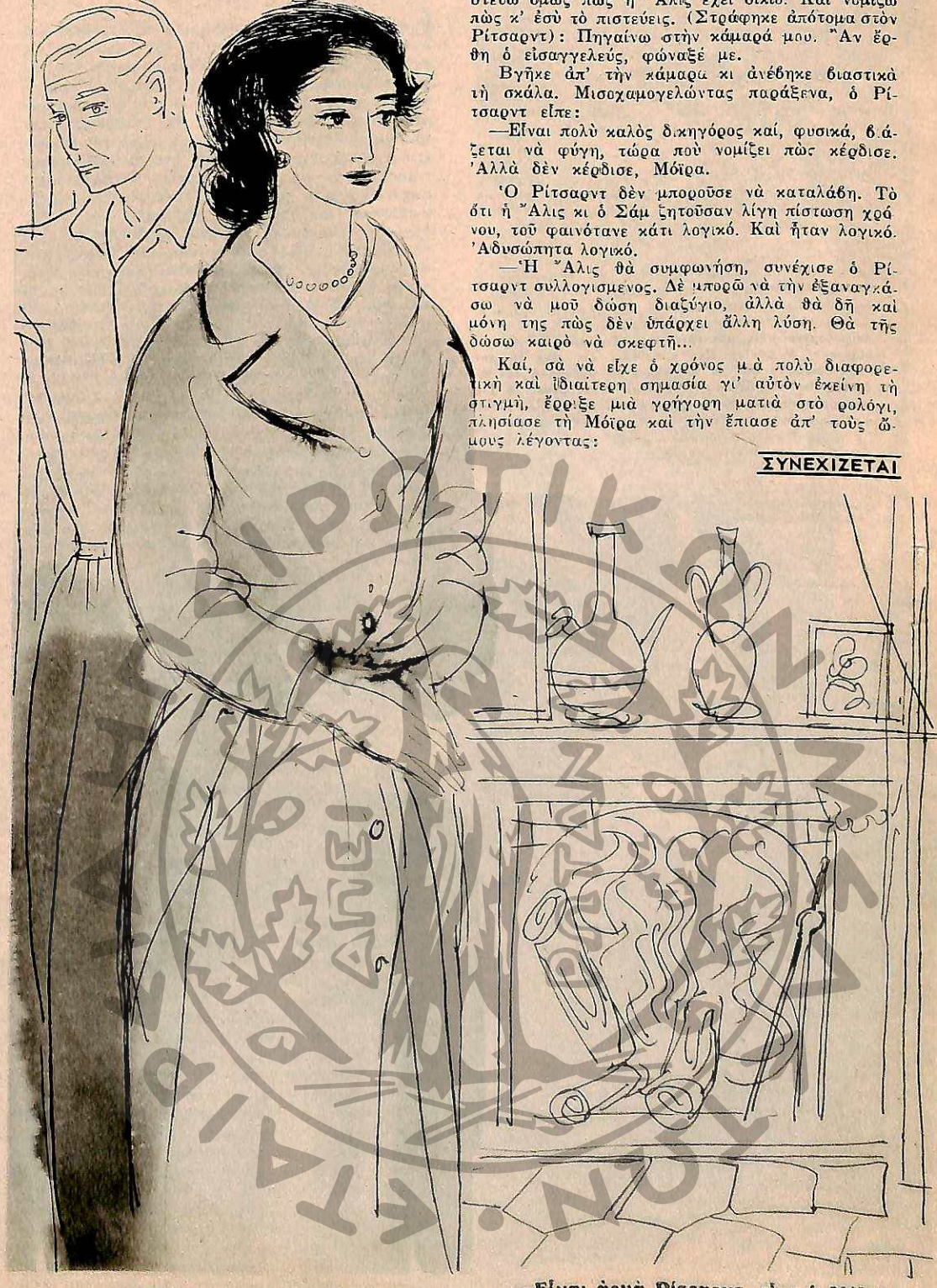
Ο Ρίτσαρντ έκανε άποτεμα μεταβολή.

—Τίποτε δε θ' αλλάξει, Σάμ. Τα αίσθηματά μου δε θ' αλλάζουν... ούτε της Μόιρα.

—Πολύ καλά, είπε ο Σάμ καλόκαρδα (πολύ καλόκαρδα, φυσικά, αφού είχε πετύχει εκείνο που ήθελε). Σήμφωνος. Άλλά μην κάνεις τίποτε βιαστικά. Η Άλις πέρασε από σωστή κόλαση. Της χρειάζεται καιρός για να συνέρθη, να ξαναβρή τον εαυτό της...

Καιρός, σκέφτηκε πάλι η Μόιρα. Καιρός για

Εικονογράφηση ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΡΛΑΜΟΥ

—Είναι άργα Ρίτσαρντ, είπε η Μόιρα

Η ΑΓΓΛΙΑ ΑΝΑΣΤΑΤΗ

Μέσα σ' ένα μόνο χρόνο τριανταοκτώ παιδιά έπεσαν θύματα διεστραμμένων έγκληματιών και άπαγωγέων. Η άστυνομία κινητοποιείται, ή δημόσια γνώμη έξεγείρεται, τὸ κακὸ ὅμως δὲν φαίνεται ὅτι δά σταματήση. Η πρόσφατη τραγωδία τῆς μικρῆς Έντβίνας Ταϊήλορ δέτει τώρα τὸ έρωτημα στὶς άγγλοσαξωνικές χώρες:

ΜΕ ΠΟΙΟΝ ΤΡΟΠΟ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΘΑ ΚΤΥΠΗΘΟΥΝ ΤΕΛΙΚΑ ΟΙ "ΔΡΑΚΟΙ" - ΕΦΙΑΛΤΕΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Είναι θλιβερό ν' αποτελή και τὸ έγκλημα ένα από τὰ σαφή χαρακτηριστικά που διακρίνουν τὶς διάφορες έθνικές ομάδες, αλλά είναι έξ τσου άναμφισβήτητο ότι με τὴ συχνότητα που παρουσιάζονται άρισμένα έγκλήματα στὶς διάφορες χώρες, μπορούμε σίγουρα νὰ τὰ θεωρήσουμε σάν ιδιαίτερα γνωρίσματα μιάς συγκεκριμένης έθνικῆς ζωῆς. Ποίος έχει αντίρρηση ότι τὰ έγκλήματα τιμῆς ἢ τὰ έν βρασμῷ ψυχῆς διαπραττόμενα καταλαμβάνουν τὸ σοβαρότερο ποσοστὸ στὴν έγκληματολογικὴ στατιστικὴ έπετηρίδα τῆς Έλλάδος; Τὸ ίδιο ὅμως μπορούμε νὰ πούμε και γιὰ ένα ιδίωτυπο είδος έγκλήματος που θάλλει στὶς άγγλοσαξωνικές χώρες, «Κιντνάπινγκ» = άπαγωγή παιδιοῦ. Βλέπετε, ή ανάγκη δημιούργησε και τὸν ειδικὸ γλωσσικὸ ὄρο που δὲν υπάρχει μονολεκτικὸς στὴ γλώσσα μας. Ὅχι ὅτι δὲν γίνονται άπαγωγές και δολοφονίες παιδιών και στὶς άλλες χώρες. Ἀλλά τὰ παραδείγματα είναι σπανιωτάτα. Ένώ γιὰ τὶς δυὸ εκάτερωθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀδελφές χώρες ή συχνότης τοῦ έγκλήματος αποτελεῖ ασφαλῶς κοινωνικὸ πρόβλημα. Σχεδὸν πεντακόσιες άπαγωγές παιδιών αναφέρονται στὸ ένεργητικὸ τῆς Ἀμερικῆς, από τὴν έποχὴ που ὁ άπαγωγέυς τοῦ μικροῦ Λίντμπεργκ τέλειωσε τὴ ζωὴ του στὴν ηλεκτρικὴ καρέκλα. Τὸ 38ο θύμα, μέσα στὸ 1957, ήταν στὴν Ἀγγλία ή άτυχη τετράχρονη Έντβίνα Ταϊήλορ, που διάσθηκε και σφαγιάσθηκε από τὸν στυγερό Ντέρρικ Έντουαρντσον.

Σάν ταινία «γκράν - γκινιόλ»

Η υπόθεση τῆς Έντβίνας συγκλόνισε ὅλη τὴν Ἀγγλία και δημιούργησε μιά πραγματικὴ σταυροφορία τῶν οργανώσεων γιὰ τὴν έκρίωση τοῦ κακοῦ. Διαβάζοντας κανεὶς τὶς ειδήσεις τοῦ συγκλονιστικοῦ αὐτοῦ δράματος, δὲν πιστεύει σὰ μάτια του. Νομίζει πὼς παρακολουθεῖ μάλλον μιά ταινία «γκράν-γκινιόλ», κάποιου νοσηροῦ σκηνοθέτη. Κι ὅμως ὅλα είναι ἀλήθεια. Ὡς τὴν τελευταία τους λεπτομέρεια...

Ένα ταξὶ σταματάει ἀργὰ τὴ νύχτα μπροστά σ' ένα βομβαρδισμένο ακίνητο. Μέσα στὸ ταξὶ βρίσκεται ένα κοριτσάκι με ξανθὰ μαλλιά... Μιά φωνὴ λέει: «Γρήγορα!»... Ἐπειτα ἀκούγεται ὁ θόρυβος μιάς πόρτας που ξανακλείνει... Κι ἀργότερα, ένα πτώμα...

Αὐτὲς ήταν οἱ ένδείξεις πάνω στὶς ὁποῖες εργάσθηκαν οἱ ντετέκτιβς τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ γιὰ νὰ βροῦν τὸ δολοφόνου τῆς Έντβίνας Ταϊήλορ, που ὡς γνωστὸν βρέθηκε νεκρή, τὸ άπόγευμα τῆς 5ης Σεπτεμβρίου, στὸ υπόγειο ένὸς σπιτιοῦ τῆς ὁδοῦ Σάιντ Ὢμπουρν, στὸ Ἀμπερ-Νόργουντ, σὲ απόσταση μόλις 500 μέτρων ἀπ' τὸ σπῆτι τῶν γονέων τῆς.

Έν τῷ μεταξύ ή κινητοποίηση τῆς άστυνομίας πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις έφερε στὴν έπιφάνεια και ἄλλο παιδικὸ δράμα, τὸ ὁποῖο πρὸς στιγμὴν, και πρὶν ἀνακαλυφθῇ τὸ πτώμα τῆς Έντβίνας, συνδυάστηκε με τὴν τραγωδία τῆς άτυχῆς μικρῆς.

Οἱ άστυνομικοὶ περιμάζεψαν ένα μικρὸ κοριτσάκι που τὸ είχε έγκαταλείψει ή μητέρα του στὸ ἱστ Ντούλτσιν και είχε εξαφανισθῇ ἀκριβῶς μιά μέρα πρὶν από τὴν εξαφάνιση τῆς Έντβίνας. Η μικρὴ Μπλάνς, ηλικίας τεσσάρων χρόνων και αὐτὴ

έγκαταλείφθηκε έξω από τὸ σπῆτι κάποιας κ. Κάριελ Ζάρμπτ ή ὁποία έχει ἤδη ὀκτὼ δικά τῆς παιδιά. Οἱ άστυνομικοὶ φαντάστηκαν πρὸς στιγμὴν ότι ή μητέρα τῆς Μπλάνς ήταν ή άπαγωγέυς τῆς Έντβίνας και έστρεψαν τὶς ένεργειές τους πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση. Τελείως άστοχὴ υπόθεση που φανερώει τὴ σπασμαδικότητα ή ὁποία επέκράτησε στὴ Σκώτλαντ Γυάρντ. Τέλος ἀνεκαλύφθη τὸ πτώμα τῆς Έντβίνας και οἱ έρευνες τῆς άστυνομίας προσανατολίστηκαν σὰ διεστραμμένα κίνητρα τοῦ φόνου.

Η Σκώτλαντ Γυάρντ κινεῖται...

Η Έντβίνα είχε βρεθῇ με τὸ κεφάλι χωμένο μέσα σ' ένα σωρό από κάρβουνα. Ὁ δολοφόνος τῆς, αφού τὴν έξέισε, τὴν είχε πνίξει μ' ένα σχοινὶ τῆς μπουγάδας. Ἐπειτα, γιὰ νὰ θεβαιωθεί ασφαλῶς πὼς τὸ παιδί δὲν είχε καμμία πιθανότητα νὰ έπιζήση, τὸ είχε χτυπήσει στὸ κεφάλι, συντρίβοντας τὸ κρανίον του. Τώρα ή Σκώτλαντ Γυάρντ κατηγορεῖται πὼς δὲν έδρασε άμέσως μόλις ἀναγγέθηκε ή εξαφάνιση τῆς μικρούλας. Η έρευνα τῆς συνοικίας έγινε αρκετὲς μέρες ἀργότερα. Ένας σκύλος, που βρέθηκε δεμένος έξω ἀπ' τὸ υπόγειο, ὡδήγησε τοὺς άστυνομικοὺς στὸ πτώμα τῆς Έντβίνας.

Ἀμέσως, ή Σκώτλαντ Γυάρντ διατύπωσε τὴν υπόθεση πὼς ὁ δολοφόνος έπρεπε νὰ είναι κά-

Ο ΣΙΩΠΗΛΟΣ ΜΑΡΤΥΣ: Η Τζέην είναι ὁ μόνος αὐτόπτης μάρτυς τοῦ στυγεροῦ έγκλήματος. Η Τζέην ὡδήγησε τοὺς άστυνομικοὺς στὸ υπόγειο ὅπου βρισκόταν τὸ πτώμα τῆς μικρῆς.

τοικος τῆς συνοικίας. Κανένας ξένος δὲν θὰ μπορούσε, πραγματικά, νὰ ξέρη τὴν ὑπαρξη τοῦ έρημου υπογείου. Ένας ἀπ' τοὺς κατοίκους τῆς γειτονιάς είχε εξαφανισθῇ. Τὸν έλεγαν Ντέρρικ Έντουαρντσον, κ' ήταν 31 ἐτῶν. Η άστυνομία άρχισε τὴν καταδίωξη του. Η φωτογραφία του δημοσιεύτηκε σ' ὅλες τὶς εφημερίδες, διαβιβάστηκε σ' ὅλα τὰ άστυνομικὰ τμήματα και μεταδόθηκε ἀπ' τὴν τηλεόραση. Ὅλοι οἱ Ἀγγλοὶ είδοποιήθηκαν νὰ έρθουν σ' έπαφή με τὸ πλησιέστερο άστυνομικὸ τμήμα, ἀν τὸν συναντούσαν.

Πραγματικά, ὁ διαστής και στραγγαλιστῆς τῆς Έντβίνας Ταϊήλορ δὲν άργησε νὰ βρεθῇ σὰ χέρια τῆς δικαιοσύνης. Οἱ πρώτες πληροφορίες έλεγαν πὼς τὸν ἀναγνώρισε και τὸν έπιάσε ένας διαβάτης, μὰ ἀργότερα ἀνακοινώθηκε πὼς τὸ ἀνθρωπόμορφο αὐτὸ τέρας παραδόθηκε αὐθόρμητῶς στὶς άρχές, και πὼς δήλωσε, μόλις παρουσιάστηκε: «Είμαι ὁ ἀνθρωπος που καταζητεῖτε!».

Ὁ Ντέρρικ Έντουαρντσον —αὐτὸς ήταν ὁ δράστης— είναι ὕψους 1,65, έχει μαύρα μαλλιά και μιά οὐλὴ στὸ ἀριστερὸ μάγουλο. Κατοικοῦσε κοντὰ στὸ σπῆτι τῆς ὁδοῦ Σάιντ-Ὤμπουρν, ὅπου βρέθηκε τὸ πτώμα τῆς μικρούλας, κ' είναι παντρεμένος. Τὸ βράδυ τῆς 5ης Σεπτεμβρίου, δταν βρέθηκε πιά τὸ πτώμα, δὲν είχε γυρίσει στὸ σπῆτι του ἀπ' τὴ δουλειά του.

Ένώ οἱ άστυνομικοὶ μετέφεραν τὸ δολοφόνου ἀπ' τὸν άστυνομικὸ σταθμὸ τοῦ Κρόυντον στὶς φυλακές τοῦ Μπρίντσον, 200 γυναῖκες έπέτεθησαν ἐναντίον τοῦ αυτοκινήτου. Ὁ ὁδηγὸς ὅμως κατάρθωσε νὰ τὸ ἀπομακρύνει και νὰ διασώση τὸν δολοφόνου, στὸ διάστημα αὐτὸ, είχε κρυφτῇ κάτω από ένα κάλυμμα. Η έπίθεση τῶν γυναικῶν ήταν εκδήλωση τῆς ἀγανακτήσεως που είχε καταλάβει ὁλόκληρο τὸν άγγλικὸ λαό, μόλις μαθεύτηκε τὸ ἀπαίσιο έγκλημα. Η μητέρα τῆς Έντβίνας, ή τραγικὴ κ. Ταϊήλορ, είχε λάβει πολλὰ γράμματα από Ἀγγλίδες μητέρες, που προσπαθοῦσαν νὰ τὴν παρηγορήσουν, δταν έγινε γνωστὴ ή εξαφάνιση τῆς κορούλας τῆς...

Η ἀνάκριση ἐναντίον τοῦ Έντουαρντσον προσπαθεῖ τώρα νὰ εξακριβώση ἂν είναι ένοχος κι ἄλλων άπαγωγῶν παιδιών, γιὰτὶ από τὰ 38 έφετεινὰ θύματα, τὰ έπτά είχαν διεστραμμένα σεξουαλικά ἐλατήρια.

Τὸ κακὸ γιὰ τὸ κακό...

«Ποιοὶ είναι, ἐπιτέλους, διερωτῶνται οἱ γονεῖς, αὐτοὶ οἱ δράκοι, που κάθε τόσο σκορπίζουν τὴ φρίκη στὴν Ἀγγλία με τὰ τερατώδη έγκλήματά τους, και πὼς είναι δυνατόν νὰ εξοντωθοῦν;

Δὲν πρέπει, βέβαια, νὰ είναι πολλοί, αλλά δὲν τοὺς ξέρει ή άστυνομία. Δὲν ἀποκλείεται νὰ μὴν ξεπερνοῦν τοὺς δέκα ἢ τοὺς εἴκοσι σὲ μιά δεδομένη χρονικὴ περίοδο. Ποιοὶ είναι, ὅμως; Ποὺ κρύβονται; Και πὼς μπορούν νὰ εξουδετερωθοῦν, αφού ή ποιη τὸν θάνατο, που ἐπιβάλλεται ἀπαρεγκλήτως στὴν Ἀγγλία σὲ τέτιες περιπτώ-

Τὸ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ συνεργεῖο τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνακάλυψη τοῦ έγκλήματος, έσπευσε στὸ σπῆτι τῆς ὁδοῦ Σάιντ Ὢμπουρν, γιὰ τὴν φωτογράφιση ἀποτυπωμάτων

Η ΕΝΤΒΙΝΑ ΤΑΙΗΛΟΡ, ένα από τὰ 38 παιδιά που δολοφονήθηκαν φέτος στὴν Ἀγγλία. Η έκταση τῶν ιδιωτικῶν αὐτῶν έγκλημάτων ἀποκτὰ πιά τὴν ένταση κοινωνικοῦ προβλήματος.

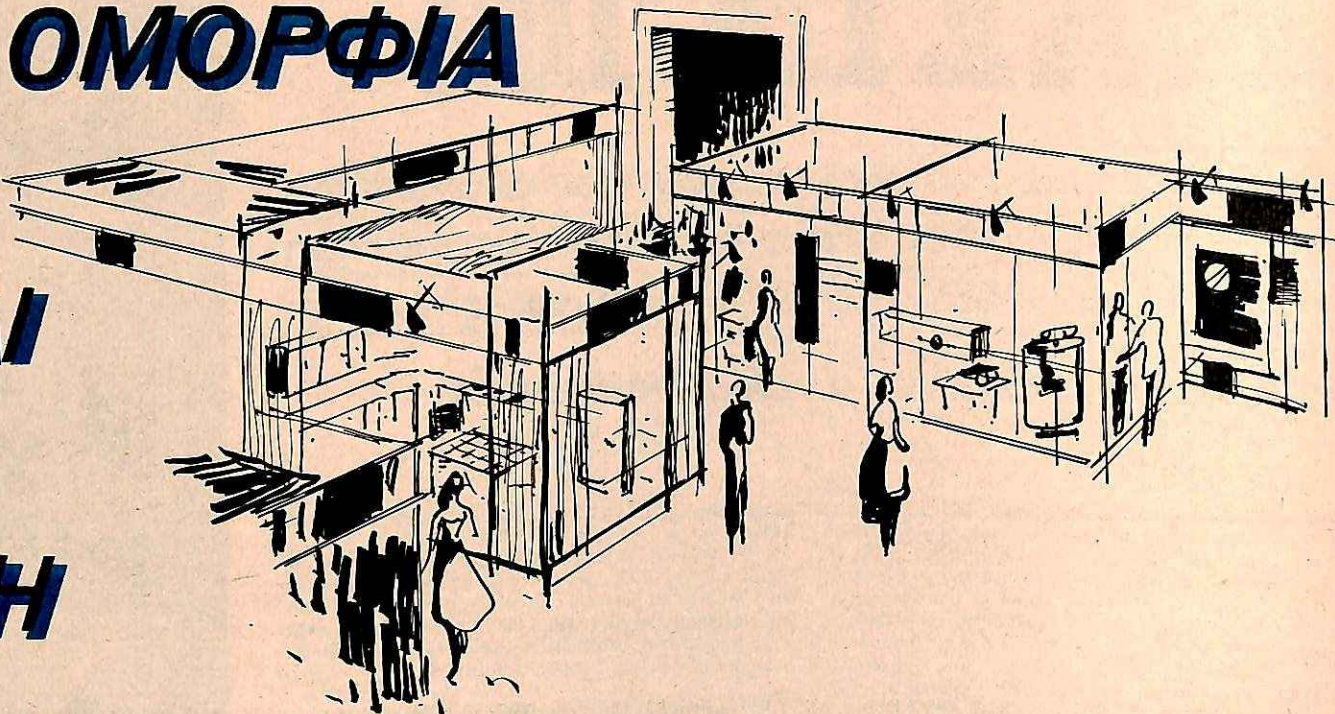
(Keystone)

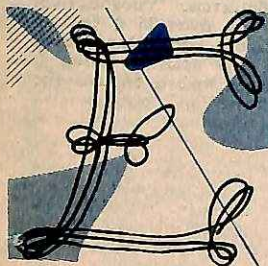
ΟΜΟΡΦΙΑ

ΚΑΙ

ΑΝΕΣΗ

Η ΕΚΘΕΣΗ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ

να σιάτι...

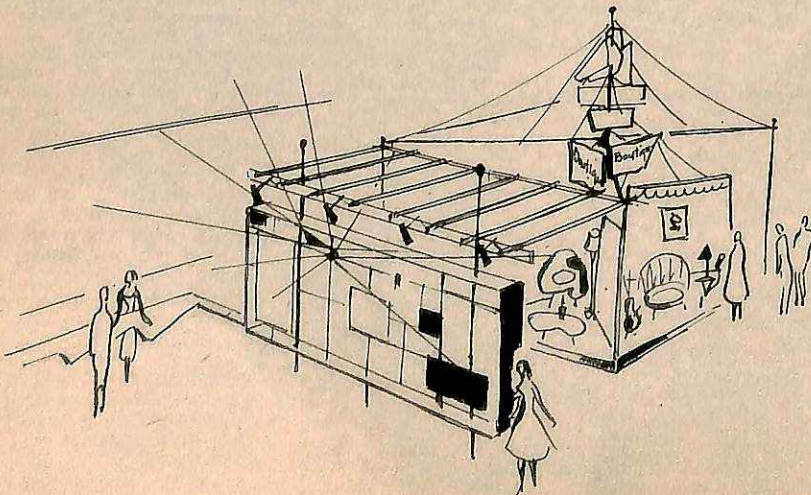
Και μάλιστα ένα σύγχρονο σπίτι, μοντέρνο, συγχρονισμένο, καμιά της νοικοκυράς. Πόσοι και πόσες δεν το όνειρεύθηκαν; Μά και πόσοι (και πόσες) δεν απογοητεύθηκαν όταν τους δόθηκαν τα μέσα να το αποκτήσουν και όμως ορίζοντας μία ματιά γύρω τους μέσα στο νέο τους σπιτικό, διαπίστωσαν πως καί τι έλειπε, πως κάτι τους απογοήτευε, πως δεν ήταν όλα όπως τα είχαν όνειρευτη;

Γιατί άραγε;

Γιατί όσο η αρχιτεκτονική, στον τόπο μας, έχει προοδεύσει (και πρέπει να είναι υπερέφανοι οι Έλληνες τεχνικοί μας για τις μεταπολεμικές επιτεύξεις τους) άλλο τόσο η εσωτερική διακόσμηση, ο φωτισμός, η διαρρύθμιση του χώρου κατά τρόπο οικονομικό μάλιστα και καλαίσθητο βρίσκονται ακόμη στα σπάργανα.

ΠΛΑΙΣΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ

Σκοπός, λοιπόν, της Έκθεσης Συγχρόνου Σπιτιού του Ζαππείου Μεγάρου είναι να δώσει στον μέσο Έλληνα μιάν εικόνα των δυνατοτήτων που του προσφέρει η ελληνική αγορά για την καλυτέρευση των συνθηκών ζωής μέσα στο σπίτι του, φυσικά εντός των ρεαλιστικών οικονομικών πλαισίων του καθενός.

Δεν είναι, πράγματι, μόνον τα μέσα που λείπουν, καμιά φορά, για να γίνει το σπίτι ζεστό κ' ευχάριστο για τους κατοίκους του. Είναι και η έλλειψη καθοδήγησης και καταλλήλων συμβουλών, γιατί κανένας από μας, βέβαια, δεν εγεννήθηκε σοφός.

Ειδικά στο θέμα του φωτισμού, πρέπει να δηλωθεί πως τα αθηναϊκά σπίτια, γενικά, έχουν μείνει πίσω, σε σχέση με τις αλματώδεις τεχνικές και αισθητικές εξελίξεις που έχουν σημειωθεί σ' αυτόν τον τομέα. Παρ' όλες τις διαφημιστικές προσπάθειες των μεγάλων επιχειρήσεων ηλεκτρισμού, το γυμνό λαμπιόνι (και ακόμη χειρότερο, οι γυμνές λάμπες φθορισμού) αποτελούν σχεδόν τον κανόνα στα περισσότερα ελληνικά σπίτια.

ΔΙΑΦΩΤΙΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

Μορφωτικός λοιπόν και διαφωτιστικός είναι ο σκοπός της Έκθεσης Συγχρόνου Σπιτιού, παράλληλα προς τον εμπορικό και διαφημιστικό χαρακτήρα της. Είναι η πρώτη έκθεση αυτού του είδους που γίνεται στην Ελλάδα, και οι 250 τεχνίτες που απασχολήθηκαν, με έπι κεφαλής τον αρχιτέκτονα - διακοσμητή κ. Θ. Βαράγγη και τους συνεργάτες του διακοσμητές κ. κ. Α. Νίνο και ΊωανΝ. Σηφάκι, πρέπει να είναι ικανοποιημένοι που κατώρθωσαν, μέσα στον πρόσφορο χώρο του Ζαππείου, να στήσουν χώρους υποδειγματικούς, που ο καθένας τους αντιπροσωπεύει έναν από τους βασικούς χώρους του σύγχρονου σπιτιού: υπνοδωμάτιο, τραπεζαρία, λιβνγκ-ρούμ, βοηθητικοί χώροι, κουζίνα.

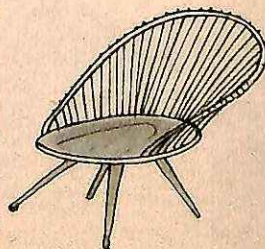
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΚΗΠΟΣ

Ειδικό ενδιαφέρον παρουσιάζει το Ηλεκτρικό Σπίτι, στο οποίο προβάλλονται όλες οι νεότερες επιτεύξεις στον τομέα του εξηλεκτισμού και του αυτοματισμού.

Φυσικά δεν λησμονείται και ο κήπος, κ' είναι, αλήθεια, προς τιμήν των οργανωτών της Έκθεσης που έδωσαν τέτοια σημασία και προσοχή σ' αυτόν τον σημαντικό τομέα της άστικής μας αρχιτεκτονικής.

Πολλά έχει να προσφέρει η ώραία αυτή πρωτοβουλία, στον κάθε νοικοκύρη και την κάθε νοικοκυρά. Κι αν ακόμα δεν είναι σε θέση ν' αποκτήσουν τα ίδια τα εκτιθέμενα αντικείμενα, θ' αποκομίσουν ένα πλήθος ιδέες που μπορούν να τις θέσουν μόνοι τους σ' εφαρμογή, με τον καιρό.

Το σπίτι ήταν πάντα ιερό, για τον Έλληνα. Οι σύγχρονες τεχνικές επιτεύξεις επιβάλλουν όμως μία ειδική αισθητική οικονομία, ώστε όχι μόνον να το σέβεται μάλιστα και να το χαιρείται, αυτός που το κατοικεί.

Πάμπολλοι οι έφτετινοι εκθέτες στην «Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης» και το γούστο, ή ποιότητα, ή ποικιλία και ή λαμπρότητα δεν σπάνιζαν από τα εκθέματά τους. Άλλα μέσα στο φανταχτερό αυτό πανηγύρι, δημολογούμενως, ήταν και κείνοι που ξεπέρασαν τις προσδοκίες και του πιο δύσκολου επισκέπτη. Στις θαυμάσιες αυτές υποδειγματικές εξαιρέσεις συγκαταλέγεται, ασφαλώς, και ή τόνσον νεαρά Έριοβιομηχανία «Μηναΐδη-Φωτιάδη».

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΟ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟ ΠΑΛΑΤΑΚΙ ΤΗΣ ΕΡΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΜΗΝΑΪΔΗ-ΦΩΤΙΑΔΗ

ΕΝΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

Η ΕΡΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ «ΜΗΝΑΪΔΗ - ΦΩΤΙΑΔΗ» ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Χιλιάδες εκθέτες, Έλληνες και ξένοι, Βιομηχανίες και Έμπορικοί Οίκοι, Αντιπροσωπείες και Κρατικά Περίπτερα, επέδειξαν για 22 ημέρες, στην τεράστια ετήσια διτρίνα που λέγεται «Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης», τις προόδους και τις δυνατότητες Κρατών και Επιχειρήσεων. Μέσα σ' ένα εορταστικό και καλαίσθητο περιβάλλον, ή Βιομηχανία και το Έμπόριο προσπάθησαν να δώσουν μιάν ελληνική και πειστική εικόνα των προϊόντων τους, των μέσων που χρησιμοποιούν στην παραγωγή και στην καλλιέργεια. Πάμφωτα κομψά περίπτερα, γιγαντιαία υπόστεγα, υπαίθρια συγκροτήματα, γεμάτα χρώμα και πρωτοτυπία, καλούσαν τον επισκέπτη. Έκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, από την Ελλάδα και το Ύψωτικό, σχολάσαν, χάζεψαν, θαύμασαν και επεδόκισαν περίπτερα και εκθέματα, ανάλογα με το γούστο τους ή την προσπάθεια των εκθετών.

Στην έκθεση της Θεσσαλονίκης, Έλληνες και ξένοι εκθέτες, είτε αυτοί ήταν Κράτη, είτε ιδιώτες, προσπάθησαν να δώσουν δ,τι καλύτερο σε φαντασία και καλαισθησία. Πολλοί επέτυχαν το σκοπό τους. Υπήρξε, όμως, και μιιά άλλη κατηγορία. Ήσαν οι εκθέτες —οι βιομηχανοί ή οι έμποροι— που το αποτέλεσμα των προσπαθειών τους ξεπέρα-

σε και αυτά τα όρια που είχαν προβλέψει.

Μέσα σ' αυτούς, οι Έλληνες επιχειρηματίες δεν ήταν ή μειοψηφία. Η ιδιωτική πρωτοβουλία, που σ' αυτήν χρωστούμε τόσο ο τόπος μας, έδωσε το φιλότιμο και καλαίσθητο «επαράν» της.

Παράδειγμα χτυπητό, προς μίμηση —λένε δ-σοι επισκέφθηκαν την έκθεση— ή Έριοβιομηχανία «Μηναΐδη-Φωτιάδη», που σημείωσε από την εποχή της ίδρύσεώς της αλματώδη πρόοδο, και φιλοδόξησε —μακριά από υπολογισμούς κόπων και εξόδων— να παρουσιάσει στην «Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης» τις προσπάθειές της και τις εξαιρετικές επιτεύξεις της.

Το κρύσταλλο, ένας —ας μας επιτραπεί ή έκφραση— «διακριτικός χειμαρρός» φωτός και ή καλαισθησία των κατασκευαστών του απέτελεσαν τους τρεις βασικούς παράγοντες που ώθησαν στην έκθεση της Θεσσαλονίκης το λαμπρό περίπτερο της Έριοβιομηχανίας «Μηναΐδη-Φωτιάδη».

Μέσα σ' αυτό το κρυστάλλινο παλατάκι, ή νεώτερη Έριοβιομηχανία της Χώρας μας φιλοδόξησε να παρουσιάσει, στις χιλιάδες των ατόμων που το επισκέφθηκαν, την παραγωγή της. Το εξαιρετικό γούστο, με το οποίο ήταν τοποθετημένα τα εκθέματα, άμεσως κέρδιζε τον επισκέπτη. Η επαφή ή-

ταν τότε ζήτημα μερικών δημάτων. Υποχρεωτικοί υπάλληλοι, στους οποίους είχαν ανατεθεί ή ξενάγηση των επισκεπτών και ή παροχή κάθε πληροφορίας ήταν στη διάθεσή τους από την πρώτη στιγμή, έτοιμοι να τους μιλήσουν για τα πρώτα δημάτα της Έριοβιομηχανίας «Μηναΐδη-Φωτιάδη», πρόθυμοι να τους πληροφορήσουν για τον τρόπο κατασκευής των εξαιρετικών υφασμάτων.

—Η Έριοβιομηχανία μας, σπεύδει να εξηγήσει ένας νεαρός κύριος, σε μιιά ομάδα επισκεπτών που ζητά πληροφορίες, είναι ή νεώτερη, αλλά και ή πιο συγχρονισμένη στον τομέα κατασκευής μαλλίνων, αποκλειστικά, υφασμάτων. Κ' ένα από τα μυστικά της επιτυχίας της είναι ότι διαθέτει τις τελευταίες εγκαταστάσεις για την επεξεργασία του μαλλιού και ένα άριστα κατρητισμένο επιστημονικό και τεχνικό προσωπικό.

Και, πραγματικά, καθώς προχωρεί κανείς προς το εσωτερικό του περιπτέρου, βλέπει να έπαληθεύουν, ένα προς ένα, τα λόγια του νεαρού υπαλλήλου. Καμψήρια σε εξαιρετικά χρώματα και σχέδια σε ανείσθητη ποικιλία. Υφάσματα για παλτά και για ταγιέρ, που μπορούν να κατανοηθούν και τον πιο δύσκολο πελάτη.

Σε πολλούς επισκέπτες έκανε εντύπωση ή ποιότητα των υφασμάτων, αλλά μιιά υπάλληλος του περιπτέρου τους εξήγησε ότι τα πράγματα δεν μπορούσαν να είναι διαφορετικά. Μιιά και ή Έριοβιομηχανία μας προμηθεύεται τις πρώτες ύλες της μόνον από την Αυστραλία, που, όπως είναι γνωστόν, έρχεται πρώτη στην παραγωγή εκλεκτών μαλλιών.

Έτσι, ρωτώντας, θαυμάζοντας και ακούγοντας, ο επισκέπτης του περιπτέρου προχωρεί από προθήκη σε προθήκη κι από έκθεμα σε έκθεμα, για να διαπιστώσει τα εξαιρετικά αποτελέσματα της Έλληνικής Βιομηχανίας, του Έλληνα εργάτη και του Έλληνα τεχνίτη, όταν τους προσφέρονται τα κατάλληλα μέσα κ' οι ανάλογες συνθήκες εργασίας.

Φεύγοντας ο επισκέπτης, από το κρυστάλλινο κομψοτέχνημα που ήταν το περίπτερο της Έριοβιομηχανίας «Μηναΐδη-Φωτιάδη», διαπιστώνει ότι ή Έλληνική Βιομηχανία έχει ένα εξαιρετικό παρόν κ' ένα ζηλευτό μέλλον. Το παρόν την τοποθετεί μεταξύ των πιο προωθημένων τόπων στον τομέα αυτό και το μέλλον θα της εξασφαλίσει την διεθνή εκτίμηση των προϊόντων της.

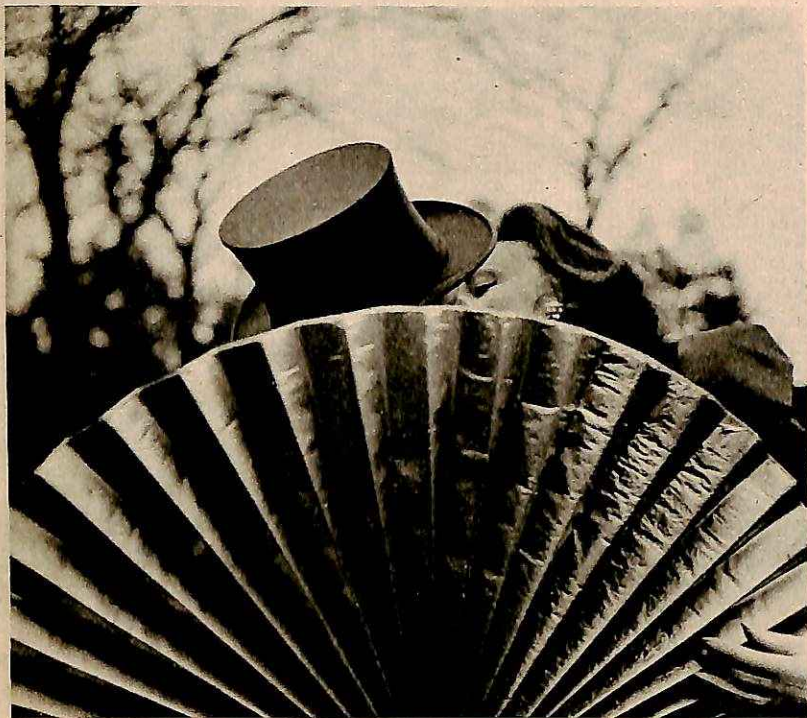
Το να έκφραση κανείς την απόλυτη Ικανοποίησή του για την προσπάθεια της Έλληνικής αυτής Έριοβιομηχανίας θα κατανόησε κοινοτοπία. Ίσως θα έπρεπε μόνο να πη ότι περίπτερα σαν κι αυτό που μας παρουσίασε ή Βιομηχανία «Μηναΐδη-Φωτιάδη», στη Θεσσαλονίκη, και Έργοστάσια με παραγωγή σαν τη δική της θ' ανέβαζαν το κύρος της Έκθεσης και θα δημιουργούσαν, ασφαλώς, νέες αγορές για το εξαγωγικό μας έμπόριο.

(ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ)

ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑ ΗΤΑΝ ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΚΟΜΨΟΥ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ

Έδω κι' Εκεί

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ενός αλγισμόντου χορού, που συνεχίστηκε όλη τη νύχτα, σφραγίζεται την αύτη μ' ένα διακριτικό φιλί στο έρμη αυτό πάρκο.

● Ο ΓΕΡΟ - ΘΑΛΑΣΙΟΛΟΓΟΣ είχε αρχίσει να διηγείται με καμάρι τα παλιά του κατορθώματα σε μία ταβέρνα του λιμανιού.
—Κανένας από σας τους νεαρούς που ταξιδεύετε με τα μοντέρνα καράδια δεν έχει ιδέα τι τραβούσαμε εμείς στον καιρό μου με τα παλιά Ιστιοφόρα. Όταν θυμούμαι εκείνο το ταξίδι με την «Έρνα» στις 'Ινδίες! Τι ταξίδι ήταν εκείνο, παιδιά! Δεν είχαμε ακόμη στριφί με το άκρωτηρι της Καλής Ελπίδος και κοντεύαμε όλοι να τρελλαθούμε απ' τη δίψα. Κανένα πο, τὸ στο καράβι και γιὰ σκεφτήτε, μ' εκείνη τη ζέση... Ζυγώναμε στην 'Ερυθρά θάλασσα και δεν είχαμε ούτε σταγόνα ποτὶ να βρέσουμε τα χείλη μας. Ήτανε τρομερό, αφάνταστο! Μερικοί υποφέρανε τόσο απ' τη δίψα που απ' το κακό τους σπάζανε τα τραπέζια και τις καρέκλες. Το καπετάνιος είχε αρχίσει να φοβάται καμιά ανταρσία...

Στο σημείο αυτό, κάποιος τόλμησε να κάνει μία ερώτηση:
—Καλά, μά δεν είχατε πάρει μαζί σας αρκετό νερό;
—Νερό... γέλασε, σαρκαστικά, ο αφηγητής. Φυσικά είχαμε νερό! 'Αλλά, δὲ μὲ λές, σὲ μία τόσο απειλητική κατάσταση, μπορεί κανείς νάχη τὸ νου του νὰ πλεῖ;

● —ΘΑΘΕΛΑ νάφερα, φίλε μου, πὸς τὰ καταφέρνει και τὰ πὰς τόσο καλά με τὴ γυναίκα σου.
—Ω, μά είναι ἀπλοῦστατο. Συμφωνήσαμε νὰ παίρνη εκείνη ἀποφάσεις γιὰ ὅλα τὰ μικροπράγματα, ἐνὼ ἐγὼ ἔχω τὸ λόγο γιὰ τὰ σοβαρὰ ζητήματα.
—Περίφημη ιδέα. Καί, δὲ μὲ λές, ποιά είναι τὰ μικροπράγματα και ποιά τὰ σοβαρὰ ζητήματα;
—Νὰ σοῦ πῶ, μικροπράγματα εἶναι, παραδείγματος χάριν, πὸς θὰ περάσουμε τὴν ἀδεία μου, τί ὥρα πρέπει νὰ γυρίω στὸ σπίτι, πόσα λεπτὰ μὲ χρειάζονται γιὰ τὰ νούλα και τὰ τσιγάρρα μου...
—Καί τὰ σοβαρὰ;
—'Α, φίλε μου, σοβαρὰ ζήτημα γιὰ τὸ ὅποιο ἴσχει ἡ δική μου γνώμη εἶναι τὸ θέμα ἂν ἡ Κίνα πρέπει νὰ γίνῃ δεκτή στον ΟΗΕ ἢ ὄχι!

● —ΤΙ ΛΕΣ, Λιλή, ρωτᾷ ἡ Τζένυ με ἀγωνία, πότε νὰ τὸ πῶ τὸν ἀντρά μου πὸς θέλω νὰ χωρίσω με;
—'Αν θέλεις ν' ἀκούσης μία καλὴ συμβουλή, ἀποκρίνεται ἡ Λιλή με ἕνα φασ βαδυστόχαστο, νὰ τοῦ τὸ πῆς στὴ γιορτὴ του. 'Ετσι τουλάχιστον δὲν θὰ εἶσαι ὑποχρεωμένη νὰ τοῦ κάνεις ἄλλο δώρο.

Επίλογος καλοκαιριάτικος... Διαπίστωση: Τὸ ἐφετερινὸ καλοκαίρι ὑπῆρξε τὸ κοσμικώτερο, ἀπὸ διεθνούς ἀπόψεως, πὸς ἔχει γνωρίσει ποτὲ ἡ πρωτεύουσα. Ὅχι τόσο ὁ ἀριθμὸς τῶν ξένων ὅσον ἡ ποιότης ἦτο, λέγουν οἱ εἰδικοί, ἐντελὴς ἐξαιρετική. Μέσα σὲ ἑλληνικὸ καίκι, κτισμένο στὸ Πέραμα, ταξίδευε ὁ ἰδιοκτήτης του, βαρώνος Ρότσιλδ με τὴν οἰκογένειά του, ὁ πρίγκιψ Ναπολέον Μουράτ, ὁ Γάλλος δρεϊδάτης Μωρίς Χερτσόγκ και ἄλλοι... ὁ ΣΥΧΡΩΝΩΣ, εἰς τοὺς Πεταλιούς, συνηγνόντο ὁ κ. Μωρίς 'Εμπεϊρίκος με τὸ καινούργιο γιῶτ 'Ελπεντάλ, 1.000 τόνων ἀριστούργημα, ὁ κ. Σπύρος Σκούρας, ὁ κ. Τὸμ Πάπας ἐπὶ τῆς «Χριστίνης» με τὸν κ. και τὴν κ. Ὡνάση... ὁ Ἑντ με τὰ ξύ, μεταξὺ Μυκόνου και Ρόδου ταξίδευε ἡ «Κρεολή» με τοὺς ἰδιοκτήτες της, τὸν κ. και τὴν κ. Σταύρου Νιάρχου, τὴν οἰκογένεια τοῦ Ντούγκλας Φαίρμπανκς και ἄλλους... ὁ Ἀκόμη οἱ Κυκλάδες εἶδαν τὴν «Καδιώτα» τοῦ δαυτύλουτου κ. Λοπέζ με τὴν κ. Λίλιαν Ράλλη και τὸν βαρὼνο Ντὲ Ρεντέ, τὴν «Εὔα Μαρίας» τοῦ κ. Κωνστ. Σαλβάγου, τὸ «Βεϊγκράντ» και «Ὀλντ Φόξ» τῶν κ. κ. Γουλανδρή, τὸν «Ἀργοναῦτη» τοῦ κ. Γιάννη Καρρά, τὸν «Ζέφυρο» τοῦ κ. Φίξ, και ἄλλους εἰκοσι τοὺλάχιστον ἐπισκέπτες, ἀπὸ μακρινὰς ξένες θάλασσες... ὁ Ἰδὲς... Ἐπάνω σ' αὐτὴ τὴ γραμμὴ κάποιος σκέφθηκε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ διοργανωθοῦν «ρεγκάτες», ἀγῶνες ἱστιοπλοίας, με ξεκίνημα ἀπὸ τὸν ἐδῶ Ναυτικὸ Ὀμιλο και ἀφίξη, γιὰ παράδειγμα, στὴ Ρόδο με γιορτὲς και κύπελλα και ἀφορμὴ, ἀκόμη μεγαλυτέρως κινήσεως και συγκεντρώσεως πολυτίμου τουρισμοῦ... ὁ Τί μὰ ρίθμος... Ὅλα τὰ πράγματα εἶναι ἀκριβώτερα ἀκόμη και οἱ δούκες. Ὁ δούξ τοῦ Μπέντφορντ, Ἀγγλος εὐγενὴς 40 ἐτῶν, ἐδέχθη νὰ παίξῃ στὸν κινηματογράφου σὲ μιά ταινία δνόματι «Ψηλὴ κόλασις», ἡ ὁποία διαδραματίζεται στὴν κορυφὴ τοῦ Γουγκκρόου σὲ ὕψος ἑνὸς 4.000 μ. Ὅπως πολλὰς σκηνὲς πρόκειται νὰ εἶναι ἀρκετὰ ἐπικίνδυνες, τὸ στούντιο ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἀσφαλίῃ στὸ «Λούντ». Καί τὸ μέγα ἀσφαλιστικὸ γραφεῖο, πὸς δέχεται ὅλες τὶς αἰτήσεις και εἶναι ἑτοιμὸ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀξία μίας ὥρας γάμπας, ὅπως ἐνὸς διαμαντιοῦ ἢ ἐνὸς τάνερ, ἔξετιμήσε τὸν δούκα σὲ 500.000 ἀγγλικὰς λίρες... ὁ Σχέδισ... Ὁ Φράνκ Λούντ Ράιτ, ὁ μέγας Ἀμερικανὸς ἀρχιτέκτων, ἐπιμένει στὴν ιδέα του. Θέλει οὐρανοξύστες ὕψους ἐνὸς μιλίου... Μὲ μόνον δύο, πὸς νὰ ἔχουν τὴν βάση τους στὸ κέντρον τῆς πόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης, θὰ μπορούσε νὰ στεγασθῇ ὁ ὅλος ὁ πληθυσμὸς της... «Καί γύρω-γύρω, ἔξηγε ὁ ἴδιος, θὰ μπορούσαμε νὰ φυτέψουμε χορτάρια και δένδρα και νὰ ζοῦμε σὲ μιά πραγματικὴ πόλιν τοῦ μέλλοντος...» ὁ Κέφλ, μ ο υ σ ι κ ἢ α ὐ π ο γ ε ι α... Φαίνεται ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι θὰ ἔχουν πολὺ γρήγορα πλοῦσια ἐκλογὴ γιὰ τὴν βραδινὴ τους ψυχαγωγία. Διότι, θὰ μπορούσε νὰ στεγασθῇ ὁ ἑτοιμαζόμενος νὰ ἀκολουθήσουν τὰ ξένα και νὰ ὀργανώσουν, τὸ καθένα, δικὰ τους καμπαρέ με νούμερα, μουσικὲς και μπάρ. Τὰ δύο πρῶτα, ψιθυρίζεται, θὰ εἶναι τῆς «Μεγάλης Βρετανίας» και τοῦ «Βασιλέως Γεωργίου». Τὸ τρίτο, τὸ ξενοδοχεῖο πὸς κτίζεται ἀπέναντι τῆς «Μεγάλης Βρετανίας» και τὸ ὁποῖον εἶναι ἀκόμη ἀδάπτιστο... 444

■ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ, ὅπου εἶχε πάει γιὰ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ταινία του «Ἡ μεγάλη μπόλα», ὁ ἔντι Κονσταντίν βρῆκε στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου μιά ἀγνωστὴ πὸς τὸν περίμενε και τοῦ εἶπε: «Χαρίστε μου δέκα λεπτὰ τῆς ζωῆς σας». Χρησίστηκε νὰ

κληθῇ ἡ ἀστυνομία γιὰ νὰ τὴν ἀπομακρύνῃ.

■ ΕΠὶ 170 ἑκατομμυρίων κατοίκων στὴς Ἡνωμ. Πολιτείες τὰ 16 ἑκατομμύρια εἶναι μαῦροι. (32% μαῦροι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Μισισσιππῆ).

ΚΛΑΣΙΚΟ φθινοπωρινὸ θέαμα σὲ κάθε τόπο τῆς γῆς. Τὸ πρῶτο ἀγέρι παρασύρει τὰ κτρινισμένα φύλλα... ἀντίο διακοπές... ἀντίο ξεγνοιασιά... Τὰ σχολεῖα ἤδη ἀνοίγουν.

■ ΓΟΗΤΕΥΜΕΝΟΣ ἀπὸ τὴν ὁμορφίαν μίας ὑπαλλήλου τοῦ ναυπολιτικου ξενοδοχείου ὅπου ἔμενε, ὁ Τζοιουερ Γκάνι, γιὸς τοῦ Ἰνδὸ βασιλέως τοῦ καουτσούκ, τὴ ζήτησε ἀμέσως σὲ γάμο προσφέροντάς της μισὸ διακατομῶρι λιβρέτες. «Νὰ κάνετε ἐπισήμως τὴν πρότασή σας», ἀστεϊεύθηκε ἡ νεαρὰ καλλονή. Μὲ τὸ πὸς ὥραιο γράμμα τοῦ, ὁ Τζοιουερ Γκάνι ὑπέγραψε ἀμέσως μιά ἐπιταγὴ γιὰ 300.000 λίρες.

■ ΑΝΑΤΟΜΙΚΑ παράδοξα: Ἡ καρδιά και τὸ στομάχι τῆς γαρίδας βρίσκονται στὸ κεφάλι της.

■ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΥΝ ἀπὸ τὸ Γκράν Ράπιντς (Μίσισιππι) ὅτι φανατικοὶ συλλέκται ἐνθυμίων «ἀφῆσαν» ἀπὸ τὸν ζωολογικὸ κῆπο τῆς πόλεως τρεῖς νεαροὺς κροκοδείλους. (Σημ. Οἱ τσάντες και οἱ χαρτοφύλακες ἀπὸ δέρμα κροκοδείλου εἶναι πολὺ τῆς μόδας στὴν Ἀμερική).

■ Οἱ ὀργανῶται τῆς μεγάλης γεωργικῆς ἐκθέσεως τοῦ Γιόρκ ἔλαβαν τὸ κατωτέρω γράμμα ἀπ' ἑναν ἀγρότη πὸς εἶχε βραβευθῇ γιὰ τὴν κατάρτι του: «Στείλτε ἄλλη μιά ἐπιταγὴ γιὰ τὸ βραβεῖο πὸς κέρδισε ἡ κατάρτι μου. Ὅταν τῆς τὸ εἰδεῖς, τὸ ἔφαγε».

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Ἡ πραγματικὴ καλωσύνη εἶναι νὰ κάνης πολλὰς μικρὰς καλὰς πράξεις, κάθε τόσο, και ὅχι μιά μεγάλη ἀραία και πού.

Ἀνώνυμο

Καλλιέργησε τὴ μεγάλη τέχνη τοῦ ν' ἀφήνης τοὺς ἄλλους ἡσυχούς νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους, ἀκόμη κ' ἐκείνους γιὰ τοὺς ὁποίους νομίζεις ὅτι ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς καθοδηγῇς.

Βολταίρος

Ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάξῃ ἀπὸ κακὸ γείτονα και ἀπὸ ἀρχάριο στο βιολί.

Ἱταλικὴ παροιμία

Ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι κάτι εὐκολο. Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ τὴ βροῦμε μέσα μας και ἀδύνατο νὰ τὴ βροῦμε ἄλλου.

Σαμφὸρ

Ἀλήθεια, ἔβριζε ὁ ἄνθρωπος νὰ κάμῃ ὁ Θεὸς τὸν κόπο νὰ τὸν δημιουργήσῃ;

Πῶλ Βαλερὺ

Ἡ προέλευση τοῦ πλοῦτος δὲν εἶναι πάντοτε ἐντιμὴ ἡ προέλευση τῆς φτώχειας ἐπίσης.

Λόρδος Μπέρμπερμπουκ

Πάρτε ἄνθρωπο ἀπὸ σπίτι και σκυλί ἀπὸ μαντρί.

Ἑλληνικὴ παροιμία

Εἶναι πολὺ εὐκολο νὰ βρῖσκη κανεὶς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ εἶναι ὑπομονητικοί.

Φίλιπς Μπρούκς

Ο ΓΚΟΥΑΡΕΣΚΙ, ὁ διάσημος συγγραφεὺς τοῦ «Ντόν Κιμίλλιο και Πιππὸς», ἔπιασε κάποτε κουβέντα με τὴν διπλῇ του κυρία σὲ μιά συναντία.

—Πὸς σὰς φαίνεται ὁ πιανίστας; ἔβλεπε νὰ μῶθῃ ἡ κυρία.

—Μοῦ θυμίζει πάρα πολὺ τὸν Πικασσό, εἶπε ὁ Γκουαρέσκι.

—Τὸν Πικασσό; ἀπόρησε ἡ κυρία. Μὰ ὁ Πικασσό δὲν εἶναι πιανίστας.

—Ἀκριβῶς, ἀποκρίθηκε ὁ Γκουαρέσκι.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ παίρνει στὰ χέρια του τὰ χέρια τοῦ νευρικοῦ ἀρρώστου γιὰ νὰ τὸν καθησυχάσῃ, τὸν κοιτάζει φιλικὰ μετ' ὅσα τὰ μάτια και τοῦ λέει:

—Φυσικά, φίλε μου, εἰσάστε πολὺ καλὰ στὴν ὑγεία σας. Μὴν ἀνησυχεῖτε καθόλου. Ὡστόσο, θὰ ἴ' ἐνδιέφερε νὰ μάθω πὸς ἀνακαλύψατε ὅτι ἡ Τζίνια Λολλουμπρίτζινα σὰς ἀπάτα.

Ο ΜΩΡΙΣ Σεβαλιέ βρισκότανε κάποια μέρα σ' ἑνα σαλόνι ὅπου γίνονταν ἐστίαση γιὰ τὴ διαφορά μεταξὺ αἰσιοδοξίας και ἀπαισιοδοξίας. Ὅταν κάποιος ἀπ' τοὺς καλεσμένους παρακάλεσε τὸν δημοφιλέστατο ἥθοποιὸ νὰ πῇ τὴ γνώμη του, ἐκείνος ἔλεγε:

—Νὰ σὰς ἐξηγήσω ἀμέσως τὴ διαφορά. Ἄν εἰσάστε ἀπαισιοδοξὸς λυπάστε ἐπειδὴ τὰ μυαλὰ τῶν γυναικῶν εἶναι τόσο κοντὰ ὅσο και τὰ φουστάνια τους. Ἄν εἰσάστε ὁμῶς αἰσιοδοξὸς, χαίρεστε ἀπεναντίας πὸς τὰ φουστάνια τους εἶναι τόσο κοντὰ ὅσο και τὰ μυαλὰ τους!

Ο ΟΝΕΙΡΟΠΑΡΜΕΝΟ, τὸ ἐρωτικὸ ζευγάρι ἀτενίζει τὸ φεγγάρι πὸς ρίχνει τὶς ἀσημένιες ἀνταυγίες του στὸ ποτάμι. Ἀνάμεσα σὲ δύο ἀτέλειωτα φιλιὰ, ρωτᾷ ἐκείνη τρυφερά: —Τὶ θὰ ἔκαμνες, ἀγάπη μου, ἂν ἦσουν ὑποχρεωμένοι νὰ κάθασαι ὡς ἕνα σ' ἑνα ἐρμηκὸ νησί; —Θὰ περίμενα, ἀποκρίνεται ἐκείνος αὐθόρμητα, θὰ περίμενα ἀπλοῦστα νομίζοντας πὸς εἶχα ραντεβού μαζί σου.

Ο ΣΚΩΤΣΕΖΟΣ Μὰκ Φέρσον και ὁ γείτονας του Μὰκ Ντουντλ ζοῦσαν χρόνια τσακαλιμένοι. Ὅταν κάποια μέρα ἀναγκάσθηκαν, σὲ μιά φιλική, ἀρχαίαν, νὰ καθήσουν στὸ ἴδιο τραπέζι, γύρισαν τὴν πλάτη ὁ ἕνας στὸν ἄλλο και δὲν ἔλασαν οὐτ' ἑνα δέλεμα. Κατὰ τὸ τέλος τῆς γιορτῆς πλησίασε κάποιος τὸ τραπέζι τους γιὰ νὰ μαζέψῃ λεπτὰ γιὰ τὴν ὀρχήστρα. Ὁ Μὰκ Φέρσον ἔβγαλε, ἀναστενάζοντας, τὸ πορτοφόλι του κ' ἔβασε μιά πένα. Σὺν ἤθε ἡ σειρά τοῦ Μὰκ Ντουντλ, αὐτὸς ἔβριζε ἀδιάφορα τὸν Μὰκ Φέρσον και ἐξήγησε: «Εἴμαστε μαζί».

ΣΤΟ ἐστιατόριο ὁ πελάτης στὸ γκαρσόνι:

—Τὶ πουλερικὸ ἔχεις νὰ μὲ φέρῃς;

—Γαλοπούλα, κύριε.

—Δὲν ἔχεις κάτι πιδὸ μικρό;

—Ἀσφαλῶς. Κόττα, κύριε.

—Τίποτε πιδὸ μικρὸ δὲν ὑπάρχει;

—Κοτόπουλο.

—Θὰ ἤθελα κάτι πιδὸ μικρό.

—'Ε, τότε δὲ μείνει παρὰ νὰ φάτε πιτσούνια.

—Κάτι πιδὸ μικρό;

—'Ακούστε, κύριε, ἄλλο πιδὸ μικρὸ ἀπὸ αὐτὸ δὲν ἔχομε.

Η ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚὴ νύχτα ἦταν ἐξαιρετικὴ καὶ ἀποπνευστική. Ὁ πατέρας, μὴ μπορώντας νὰ κοιμηθῇ, ἐνοίξε τὸ παράθυρο.

—Χριστίνε, τί κάνεις τέττα ὥρα στὸν κῆπο;

—Βλέπω τὸ φεγγάρι, μπαμπά.

Ὁ πατέρας κούνησε με κατανόηση τὸ κεφάλι:

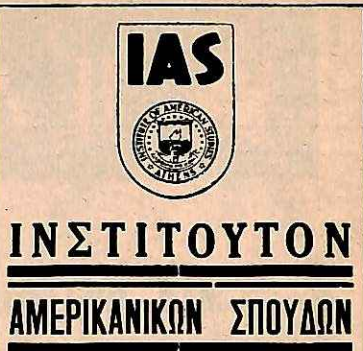
—Καλὰ, παιδί μου... πὸς μονάχα στὸ φεγγάρι, ὅταν θὰ φύγῃ, νὰ μὴν κάμῃ με τὴ μοτοσυκλέττα του φασαρία σὰν χτές...

ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ὁ δάσκαλος ρωτᾷ:

—Καί, τώρα, Γιαννάκη, πὸς μοῖς εἶναι ὁ δημογραφὸς σου.

Ἀδίστακτα ὁ Γιαννάκης ἀπαντᾷ:

—Ὅταν ἦμουνα μαρό, ὁ καλὸς θεὸς, ἀργότερα μεγάλωσα μόνος μου.

IAS — ΦΕΙΔΙΟΥ 5Γ'. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΟΥΔΩΝ: JOHN D. LOGAN Jr. M. A. University of Michigan. Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ἀμερικανικῆς Φιλολογίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Ἀνακοινούται ὅτι, θὰ λειτουργήσουν ΝΕΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΤΜΗΜΑΤΑ ἀρχαίων, προχαρηνένων, Lower Proficiency καθώς και εἰδικὰ προπαρασκευαστικὰ Τμήματα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ΠΤΥΧΙΩΝ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ Michigan και Cambridge.

Διὰ τοὺς προτιθεμένους ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου νὰ ἐκμάθωσιν τὴν Ἀγγλικὴν — Ἀμερικανικὴν γλῶσσαν θὰ λειτουργήσουν Εἰδικὰ ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.

Ὅλα τὰ τμήματα περιλαμβάνουν ΑΥΣΤΗΡΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ διὰ νὰ καθίσταται εὐχερὴς και καρποφόρος ἡ διδασκαλία.

Τὰ ἱνστιτούτων Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν — IAS — Φειδίου 5Γ', ἐπέτυχον νὰ ἐξασφαλίσω εἰς τὰ κτίρια του διὰ τοὺς Σπουδαστάς του ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ μέσα εἰς ὑγιεινὴν, πολιτισμένην και εὐχάριστον ἀτμόσφαιραν ἀπαραίτητον δι' ἑνα ἀνώτερον πνευματικὸν ἴδρυμα.

Εἰς τοὺς νεοεγγεγραμένους γίνονται ἀμέσως ἀντιληπτόν δι' εἰς τὸ IAS Φειδίου 5Γ' ἡ Ἀμερικανικὴ — Ἀγγλικὴ γλῶσσα διδάσκεται κατὰ τὸν τελειότερον και ἐπιστημονικώτερον τρόπον ἀπὸ τοὺς πλεόν ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ και Ἑλλήνας Καθηγητάς.

Οἱ ΑΓΓΛΩΜΑΘΕΙΣ ΕΞΕΛΙΣΣΟΝΤΑΙ ΤΑΧΥΤΕΡΑ — ΑΜΕΙΒΟΝΤΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ. Οἱ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ ΑΓΓΛΩΜΑΘΕΙΣ Εἶναι ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΤΟΥ IAS.

ΠΟΛΛΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ τοῦ IAS ἐπέτυχον ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΣ καὶ σπουδάζουν εἰς διάφορα ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Πληροφορίαι: — Ἐγγραφαί Μέγαρον IAS, Φειδίου 5Γ' Τηλ. 28.545

Ρίπ Κίρμπυ

ΤΟ «ΜΠΡΑΤΣΟ» Ο ΜΠΑΒΒΕΣΤΟΥ ΤΟΥΪΚΑ ΚΑΝΗΜΥ ΣΑΠΗΡΟΣ ΑΝΑΙΣΘΗΤΟ ΤΟΝ ΡΙΠ...

Ρίπ Κίρμπυ

ΜΙΑ ΦΩΤΙΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ

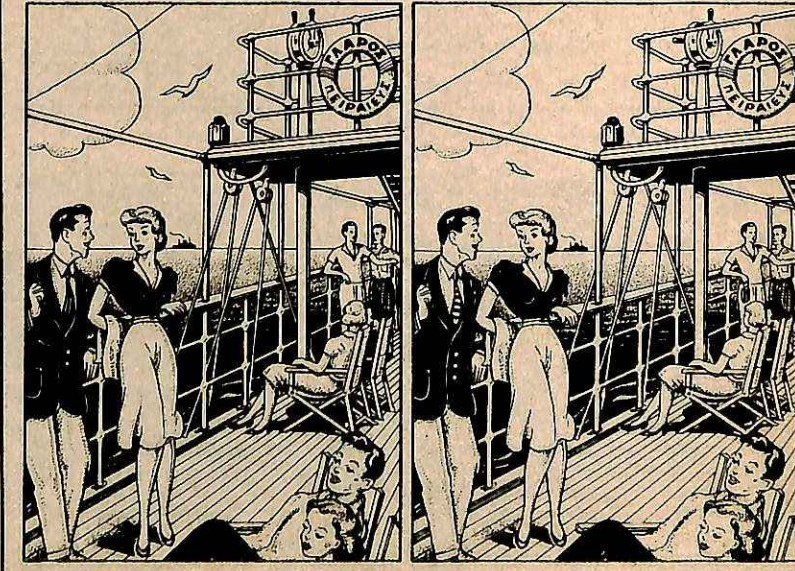
- Τώρα που ξαναφάνηκαν κάτω από τον ήλιο οι πλαγιές της Πάρου, στ' ανοιχτά της Εύβοιας, φοβάται η ψυχή μας και δεν τ' έλπει αρκετά, το μυστικό της «ευχαριστώ», για το «Αττικό καλοκαίρι» που αποσύρεται και πάλι με τη γνωστή του φθινοπωρινή διακριτικότητα.
- Είμαστε άχρηστοι όσοι ζούμε στον κάμπο του τόπου, τον άτιμτο, τον πιο όμορφο της γης. Δώσαμε και φέτος τα Φεστιβάλ μας, τις γιορτές μας, τους χορούς μας τους θερινούς, τις διεθνείς μας εκθέσεις, — κ' ετοιμαζόμαστε και για την μεγάλη εθνική μας παρέλαση. 'Αλλά μέσα σ' όλα αυτά, τα καλά και όμορφα, δεν δρέθηκε και κάποιος να οργανώσει μια γιορτή, μια ευχαριστήρια τελετή στον «Ηλιο τον Αττικό». Δεν δρέθηκαν δέκα άνθρωποι (τόν κ. Μήλα έχω στο νου μου και την Όμοσπονδία του τούτου «Εκδρομικών Σωματείων» που τόση καλή δραστηριότητα δείχνει τουτό τον καιρό) να οργανώσουν μια σιωπηλή, σεμνή συγκέντρωση εκεί σ' έναν από τους γιαιούς αντικρύ στη Σαλαμίνα και να δώσουν μια μικρή όρχηστρα εγχόρδων να στείλει ένα χαιρετισμό στο «Ηλιόγεμα»!
- Κακά τα ψέματα: δεν θα είχε η Αττική, χωρίς τον «Ηλιο της», ούτε τα μεγάλα της φεγγάρια, ούτε τα γαλάνα της τα νερά, — ούτε τα κυκλάμια και τις μυρουδιές του φθινοπώρου.
- Σαν έραστής σοφός παιζογλεντάει ο «Ηλιος με τούτη εδώ την γη. Πότε την τσουρουφλίζει και πότε χάνεται για λίγο, για να της λείψει, μα πάντα το ξέρει πως θα ξαναφανή, είτε τυραννικός, Αύγουστιάτικος, είτε σεμνός κι' άχνος στην συννεφιά μιας αύγης Νοεμβριανής, είτε κ' έφηδικά αισιόδοξος στην ανάταση μιας εαρινής μσημυδρίας.
- Πόσα δεν του είπαμε και πόσα δεν του ψάλαμε και φέτος του πιστού μας Συμμάχου! 'Ανοργάνωτοι να χαρούμε την συντροφιά του, απιθανώς τεμπέληδες και αδιάφοροι σ' ό,τι αφορά την καθημερινή μας διαβίωση, χωρίς ένα-δυο συντριβάνια, λίγες στοές, λίγο περισσότερο πράσινο (πότιμα και σκαλιστήρι θέλει το πράσινο, κι' όλα τ' άλλα είναι πα-ραμύθι) δουτηχτήκαμε στη σκόνη και τόν ιδρώτα, ξεκούστωτο, ξεμάνικωτο, κι' όταν ήρθε η ώρα για το «Ηλιόγεμα», — πάλι το χάσαμε!
- Πώς να μη γκρινιάζει, η στήλη αυτή, για την συρροή των απιθανοτήτων; 'Αντί ν' αρχίζουμε την εργάσιμη ημέρα μας νωρίς, με την αυγή, και να την τελειώνουμε νωρίς, πριν από τη δύση, με θέσπιση της θερινής ώρας που έχουν υιοθετήσει όλοι οι σοφοί λαοί αφίνουμε την πιο άγια ώρα της μέρας να γλιστρήσει μέσ' από τα δάκτυλά μας. Σαν να μην είναι μετρημένα και τούτα τα ήλιοδασιλέματα που θα χαρούμε, στη μικρή μας ζωή, και να τα έχουμε δώσει στο μαντήλι πως πάντα έτσι θα τα βλέπουμε, γαλήνια κι' ερηνικά κι' όχι σκιασμένα από ένα αιφνίδιο ατομικό μανιτάρι...
- Δεν ξέρω, — κάθε φορά που βλέπω τον ήλιο να γέρνει, κάπου στο Σαρωνικό, από ένα παράθυρο ή έναν εξώστη της οδού Πανεπιστημίου, έχω την συνείδηση πως θυμωμένος θα πρέπει να χάνεται ο μεγάλος μας Ζωοδότης. Σαν πρωταγωνιστής που έδωσε και πάλι μια παράσταση λαμπρή σε μιά αιθούσα αδιάφορη και άδεια. Βλέπει κανείς, την ώρα της λαμπρής γιορτής, όλον αυτόν τον κόσμο να πηγαίνει, ασυνκίνητος, χωρίς να γυρίσει το κεφάλι, βλέπει και κάποιους, ακόμα πιο άνοητους, να κάθονται στα πεζοδρόμια των ζαχαροπλαστείων, εισπνέοντας καπνούς κι' αντικρύζοντας ασκήμια, και συλλογίζεται πως κ' εδώ η Θρησκεία μας θα έπρεπε να επέμνη, θεσιζοντας ένα σύντομο, μελωδικόν (φυσικά, υπαίθριο) έσπερινό ανέαντι στο ήλιοδασιλέμα...
- Αυτή η μικρή φωτιά πάνω στο άπειρο Γαλάζιο, μπορεί να είναι το επίκεντρο μιας ολόκληρης σειράς ευχαριστηρίων λογισμών, από μικρούς και μεγάλους, από άρσενικούς και θηλυκούς. Μόνο οι τσάπανοί μας, κεί πάνω, στις κορφές, μοιάζουν να νοιάζονται το μυστικό δέος που περιβάλλει την Πλάση την ώρα του δειλινού. Στέκονται ακίνητοι, αμίλητοι, σε μια άμεση, θα έλεγε, κοινωνία με τον όλο ρυθμό του Σύμπαντος, και ταυριάζουν μαζί τον ρυθμό της δικής τους ψυχής.
- Για τους άλλους, τους σύγχρονους 'Αττικούς, το δειλινό είναι η ώρα που ανοίγουν τα σινεμά κι' αρχίζουν τα κλαπατόμπαλα...
- Μα επιμένω πως θα μάξουν αρκετούς πιστούς, κείνη η υπαίθρια συναυλία αντίκριστη στη δύση...

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

- Για την εβδομάδα από 30 Σεπ(τί)ριου έως 6 Οκτ(ό)ριου 1957
- ΚΡΙΟΣ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Οι άνθρωποι δημιουργούν την ζωή τους. Δεν τ' αρέσουν όλα στην μοίρα περιμένοντας, την ιδιαίτερη ευνοιά της, που συνήθως δεν έρχεται ποτέ. Άναπαύητε. Ευνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 9.
 - ΤΑΥΡΟΣ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Να ζωγράφετε το ενδιαφέρον σας για τις επαγγελματικές σας υποθέσεις που έχετε εγκαταλείψει πολύ τον τελευταίο καιρό. Μην αλλάζετε γνώμη τόσο σύντομα. Ευνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 6.
 - ΔΙΔΥΜΟΙ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Οι υποσχέσεις που τηρούνται δημιουργούν τις βάσεις μιας σταθερής επαγγελματικής άνάδοι. Κανείς στην σημερινή εποχή δεν επι-στεύεται ανθρώπους εμετάδελτους. Ευνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άρ. 2.
 - ΚΑΡΚΙΝΟΣ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Έχετε όλα τα προσόντα να πετύχετε. Σύντομα θα βρεθίτε πρό έκ-πλήξεων, που δεν περιμένετε. Καλύτερα να έσθε προετοιμασμένοι για δυσκολίες. Τελικά κερδίζετε. Ευνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άρ. 6.
 - ΛΕΩΝ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αύγουστου: 'Η εύτυχία πλέον παίρνει σάρκα και όστά στο πρόσωπο ενός άγαπη-μένου σας φίλου. Καλύτερα να αποφύγετε τον πολύ κόσμο. Είναι δι-καίο να ζήσετε κ' έσείς εύτυχισμένα. Ευνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άρ. 3.
 - ΠΑΡΘΕΝΟΣ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σεπ(τί)ριου: Μη προσπαθήτε να διορθώσετε τους ανθρώπους. Καλύτερα να έδια-φερόσθε περισσότερο για τον έαυτό σας, που έχει πολύ ταλαιπωρη-θή τους δύο τελευταίους μήνες. Ευνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 7.
 - ΖΥΓΟΣ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπ(τί).-22 'Οκτωβρίου: Έχετε ολοκληρώσει τις ενέργειές σας πλέον σε όλους τους τομείς. Πολύ σύντομα θα έχετε τ' αποτέλεσματα των προσπαθειών σας. Μην άμελησθε την άλληλογραφία. Ευνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 2.
 - ΣΚΟΡΠΙΟΣ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρίου: Περιορίστε τις έκδηλώσεις συμπάθειας. Πρέπει να καταλάβετε πως στην εποχή μας ο σκληρό και χωρίς συναισθηματισμούς άνθρωποι έχουν πολύ μεγαλύτερη επιτυχία. Ευνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 7.
 - ΤΟΞΟΤΗΣ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.- 21 Δεκεμβρίου: Αδιαφορήστε για τα κουτσουμπολιά. Οι άνθρωποι όφειλουν να κοι-τούν μπροστά και να μη παρεμποδίζονται από άνευ σημασίας μικρο-ενοχλήσεις άνευθύνων άτόμων. Ευνοϊκή ημέρα: Παρασκευή άριθ. 4.
 - ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: Οι διαταγμοί είναι πάντοτε προμήνυμα άποτυχιών. Καλύτερα να μη-τε μέσα στα όλα, παρά να δυστυχίσετε σε όλη σας την ζωή, για-τί φοβάσαστε τη δράση. Ευνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 1.
 - ΥΔΡΟΧΟΟΣ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβ(ρί)ριου: Έχετε τους καλύτερους οίανούς για την έρχομη έβδομάδα. Ό,τι κι' αν προσπαθήσετε θα έπιτύχει σε τέτοιο βαθμό που θα καταπλήξει τους πάντας. Να προχωρήσετε. Ευνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άρ. 8.
 - ΙΧΘΥΕΣ.** — Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβ(ρί).-20 Μαρτίου: Συντονίστε τις προσπάθειές σας σ' ένα τομέα. Αυτή τη στιγμή θα-σικώτερον όλων είναι το επαγγελματικό ζήτημα που σας άπασχο-λεί. Μη παρσύρεσθε από άνοησίες. Ευνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άρ. 9.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 12 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Ένας τέτοιος συγγρα-φεύς υπήρξε ο Μπέρ-ναρ Σά.
- Και ένας τέτοιος... ο Μυσά.
- Αυτές άσπρα ή μαύ-ρα θα φορούν... — Έ-πιφώνημα
- Θέλει νερό για ν' άπο-δώσει — Μεγάλη όρο-σειρά της κεντρικής 'Ασίας, καταλήγουσα προς 'Ανατολάς εις το όροπέδιον Παμίρ (άντιστρ.) — 'Η όδοτική άπόλυτου άριθμητικού.
- Σύμφωνα πλήρους έν-ημερότητας... — Χαί-δευτικόν γυναικείου ό-νόματος, άντιστρό-φως (ξεν.) — Χειλέο-φρων
- 'Η ούγία (γεν.) — Προσωπία ειδικού στρατιώτου μας (δην.)
- «Σαν πεθάνω άπ' τ'ό-φασκελα νύχης ή πα-νούκλα» (παροιμ.) —
- Πόλις της 'Ηπείρου (άντιστρ.)
- Το άντιστρόφως καταχωρούμενο ύποκοριστικό μιας λέξεως που ύπονοει φρασολογικώς, κάτι το πολύ εύκολο στην έκτέλεση.
- 'Η χρυσή... — Πόλις της Νοτίου Γαλλίας, προφερόμενα μαζί.
- 'Αναρχητικόν φυτόν — Δωδε-κανήσιοι (αίτ.)
- Έπώνυμον ύπό το όποιον έλα-τρεύετο ή 'Αθηνά σε πολλά μέ-ρη της 'Ελλάδος — Σφόδρα (άρχ.)
- Κάτοκος γαλλικής έπαρχίας — Πρόδρας

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Αναφέρονται συχνά στις Ιμπο-δρομικές στήλες των έφημερί-δων
- Έν αυτό ή γνώσις — 'Ο Λάδων ήτο άδελφός της μητέρας του — Μέτρα δόρυς
- Πληθ. ουδέτ. μιας κτητικής άν-τωνυμίας — Ένα διενέζικο φα-γητό
- Θυγάτρες του 'Ατλαντος και

της Πληθύνος (αίτ.) — Διάσημος Κύπριος ύφαντής των άρχαίων 'Αθηνών κατασκευάσας ο πρώτος καλλιτεχνικόν πέπλον της 'Αθη-νάς

5. Με την ύπόμνησιν συγγενής — Προσωποποίησης του θανάτου (αίτ. δην.)

6. Γνωστόν έργο του Πιέρ Μπε-νούς (γεν.)

7. Πρωτεύουσα της δημοκρατίας της Γεωργίας της ΕΣΣΔ — Μη-μάτιον — Ποταμός της 'Ιταλίας

8. Τόν διέπλευσεν ο Γεωργίου (αίτ. δην.) — Γνωστή Βιεννέζα σοφρά-νο (άντιστρ.)

9. Προστακτική... Ικετευτική — Κληροί λαχείων (γεν.)

10. Γενική άντωνυμία — Τέτιους δρόμους έγνώρισαν πολλούς αι 'Αθηναι (αίτ.)

11. Είναι κάθε άναγκαστική εργασία

12. 'Απάντησις εις έρώτησιν — Χρό-νος ήματος σχετικός με την σήψιν

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-πιτύχει κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-ξεων.

Άρχίσετε λοιπόν από όποιαδήπο-τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-πό το τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Φάστε τώρα για μιά άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Και ούτω καθ' έξης, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-ται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-ται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Και ούτω καθ' έξης, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-ται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-ται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 40

6 ΝΕΟΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

rouge a levres Christian Dior

Ζητήσατε τους κυκλοφορήσα-ντες 6 Νέους Χρωματισμούς.

N° 00, 10, 20, 3, 33 & 39

ΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΗΡ. & Ρ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ

Το περιοδικό με τα έκλεκτότερα κείμενα και την πλέον ανεξάρτη-τον και άδόσμευτον κριτικήν στάσιν.

Ανάγκη Έλευθερίας

Ανάγκη Ουσίας

Ανάγκη Παιότητας

Αυτά θα ύπηρετήσουν

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΙΣ 10.000 ΑΝΤ.ΤΥΠΑ

διὰ του Νέου Πρακτορείου Έφ-μερίδων εις όλα τα περίπτερα και τα διδλιπωλεία.

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΣ ΜΕΤΑΞΕ — ΧΟΛΑΡΓΟΥ

Γ' Στάσις Χολαργού. Τηλ. 672.787. Διεύθυνσις Κ. ΚΡΟΝΤΗΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Το μόνον έν Έλλάδι λειτουργούν Οικοτροφείον, έντός τριω-ρόφου ειδικού σχολικού μεγάρου με όλας τας συγχρόνους άνέσεις, άποκλειστικώς και μόνον διὰ παιδιά Δημοτικού.

Ένας Ιατρός συνιστά την ΜΠΥΡΑ ΣΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΑΣ

Ο Διδάκτωρ της Ιατρικής ΕΝΔΙ-ΛΑΝΤ γράφει: «Η μύρα συνιστάται στους αθλητάς, γιατί τους παρέχει την έπιπρόσθετη ενέργεια, που τους είναι τόσο συχνά άπαραίτητη κατά τους άγώνες, όποτε και χρειάζεται να κα-ταβάλουν με εξαιρετικά σκληρή προ-σπάθεια» (BIERE ET SANTE σελ. 518)

Η μύρα είναι τονωτική, που μας βοηθεί να άντέχουμε περισσότερο στην κόπωση. Είναι από όλα τα ποτά το πλουσιώτερο σε βιταμίνες. Είναι επίσης ή πιο πλούσια τροφή σε ένζυμα, που διευκολύνουν την πέψη. Από ση-μερα, πίνετε κανονικά μύρα κατά τα γεύματα και κάθε φορά που θα διψά-σετε στο διάστημα της ημέρας. Προσ-φέρετε επίσης μύρα και στους φίλους σας. Γευστική και ζεδιαστική, ή μύ-ρα ΦΙΕ είναι πραγματική απόλαυσις.

Κοινωνίες ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ με φυσικά αιδέρια έλαια

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΑΜΒΕΡΓΗ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

ΘΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΩΝΤΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ!

Μιά έπιτυχία τής Βιολογίας που χαρακτηρίζεται
τὸ ἴδιο σημαντική μέ τή διάσπαση τοῦ ἀτόμου

ΟΙ ΔΥΟ ΓΑΛΛΟΙ ἐπιστήμονες, ὁ καθηγητὴς Ζάκ Μπενουά (ἀριστερά) καὶ ὁ πᾶτερ Πιέρ Λερούα, ἐπιδεικνύουν τὰ τρία εἶδη πάπιας, ὥστε νὰ καταστήτῃ ἐμφανεστερή ἡ σύγκριση. Ἀριστερὰ εἶναι τὸ δημιούργημά τους, τὸ εἶδος «Χιονάτη», στὴ μέση τὸ εἶδος «Πεκίνου» καὶ δεξιὰ τὸ εἶδος «Χάκι-Κάμπελ». Ἡ «Χιονάτη», μολοντὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ συνδυασμὸ τῶν δυὸ ἄλλων εἰδῶν, ἀνέπτυξε τελείως διαφορετικὰ, δικά της, χαρακτηριστικά.

Ἐδῶ καὶ ἓνα περίπου αἰῶνα, ἓνας ἄσχημος Αὐστριακὸς κληρικὸς διέτυπωσε λίγες προτάσεις πού ἐπέπρωτο ν' ἀποτελέσουν τὴ βάση τῆς βιολογίας καὶ ν' ἀνοίξουν ἀπεριόριστους ὁρίζοντες στὴ μελέτῃ τῆς κληρονομικότητας. Πραγματικά, ὅλη ἡ νεώτερη πειραματικὴ βιολογία στηρίχθηκε στοὺς θεμελιώδεις νόμους τοῦ Μέντελ, πού στὴν ἐποχὴ τοῦ ἐπέρασαν ἀπαράτητοι. Εἴτε ἐξακολουθοῦν νὰ τοὺς παραδέχονται, εἴτε τοὺς ἀπορρίπτουν οἱ σημερινοὶ ἐπιστήμονες, τὸ γεγονός εἶναι ὅτι ἀπέτελεσαν τὴν ἀπαρχὴ μιᾶς μεγάλης ἐπαναστάσεως.

Σὲ μιὰ δευτέρῃ ἐπανάστασι, πολὺ μεγαλύτερης ἐκτάσεως καὶ ἀφάνταστα μεγαλύτερων συνεπειῶν, συνέβαλε κατὰ τὸ ἥμισυ ἓνας ἄλλος κληρικὸς, ὁ πᾶτερ Πιέρ Λερούα, ὁ ὁποῖος, σὲ συνεργασία μὲ τὸν καθηγητὴ Ζάκ Μπενουά, κατῴρθωσε τελευταίᾳ νὰ δημιουργήσῃ ἓνα καινούργιο εἶδος πάπιας. Ἡ εἰδησιὴ γιὰ τοὺς ἀνειδίκευτους ἴσως νὰ μὴ σημαίνει μεγάλα πράγματα, ἀλλὰ ἡ συγκίνησι πού προκάλεσε στοὺς κύκλους τῶν βιολόγων ὅλου τοῦ κόσμου μάς δίνει τὸ μέτρο τῆς κολοσσισίας σημασίας τῆς.

—Ἡ ἀνακάλυψις αὐτὴ, ἀνεκτίκῃ, ἔνωσε ὁ δῖος Γάλλος βιολόγος Ζάν Ροστάν, ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες τῆς βιολογίας, γιὰ τὴν ὁποία ἔχει τὴν ἴδια σπουδαιότητα πού εἶχε γιὰ τὴ φυσικὴ ἢ διάσπαση τοῦ ἀτόμου.

Τὰ πειράματα τῶν δυὸ Γάλλων ἐπιστημόνων ἀρχισαν στὰ 1956, στὸ ἄρτια ἐξοπλισμένον ἐργαστήριό τους, κοντὰ στὸ Παρίσι. Ἐνα ζεύγος νεαρῶν διακεκριμένων ἐπιστημόνων, ἡ Κολέτ καὶ ὁ Ροζέρ Βατρελύ, συνεργάστηκαν μαζί τους στὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ «ἀνοικτάωμα» τῆς φυσικῆς τάξεως. Τὸ ζεύγος Βατρελύ παρεσκεύασε ἀπὸ τοὺς γεννητικὸς ἀδένες τοῦ εἰδους τῆς πάπιας Χάκι-Κάμπελ ἓνα εἰδικὸ ὄρρο, τὴν ἐντεροζυριμνοουκλεΐνη, ἢ, κατὰ συγκοπὴν, D.N.A. Ὁ ὄρρος αὗτος εἰσήχθη ἀπὸ τοὺς δυὸ βιολόγους, τὸν πᾶτερ Πιέρ Λερούα καὶ τὸν καθηγητὴ Ζάκ Μπενουά, στὸν ὄργανισμὸ δώδεκα νεογέννητων παπῶν τοῦ εἰδους Πεκίνου. Τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν ἀπροσδόκητα. Ὅταν μετῴρσαν, τὰ ἐννέα (ὀκτὼ θηλυκὰ καὶ ἓνα ἀρσενικὸ), ἀπὸ τὰ δώδεκα, δὲν ἐμοιάζαν πιά μὲ τὸ εἶδος Πεκίνου, ἀλλὰ οὔτε καὶ μὲ τὸ εἶδος Χάκι-Κάμπελ. Ἦταν κάτι καινούργιο, κάτι πού δὲν ὑπῆρχε ὡς σήμερα πάνω στὴ γῆ. Οἱ πάπιας τοῦ εἰδους Πεκίνου ἔχουν λευκὸ πτέρωμα καὶ πορτοκαλὶ ράμφος, οἱ πάπιας τοῦ εἰδους Χάκι-Κάμπελ εἶναι μικρόσωμες, ἔχουν σκοῦρο πτέρωμα καὶ πρασινωπὸ ράμφος. Οἱ πάπιας πού ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ τὰ νεογέννητα, μετὰ τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ ὄρρου, στὸ μέγεθος ἦσαν σάν τὶς Χάκι-Κάμπελ, ἀλλὰ εἶχαν διαφορετικὸ σχῆμα, πάλαιον πτέρωμα, μὲ κίτρινα ἢ ροζ ράμφη, τὰ ὁποῖα ἦσαν στιγμιασιμμένα μὲ μαῦρες δοῦλες. Οἱ γεννητόρες βάφτισαν τὸ νέο αὐτὸ εἶδος «Μπλάνς-Νέζ» —χιονάτη.

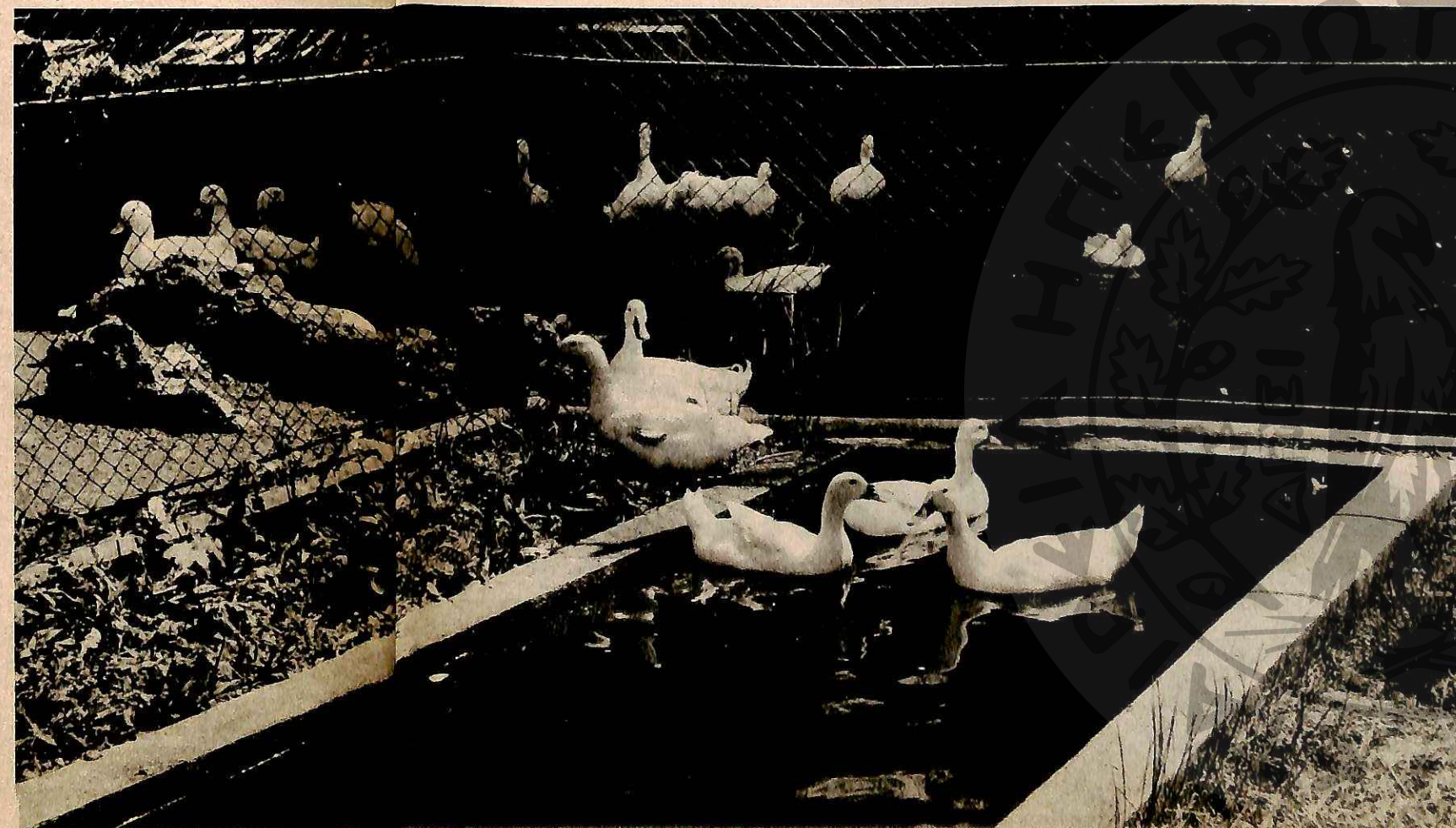
Μόλις ἀνεκινώθη ἡ ἐπιτυχία, διετυπώθησαν ἀμέσως ἀμφιβολίες, ἀπὸ μέρους τῶν ἐπιστημονικῶν κύκλων, ἀνὰ τὰ χαρακτηριστικά θὰ μπορού-

σαν νὰ μεταβιβαθοῦν στοὺς ἀπογόνους, ἢ τὸ νέο εἶδος θὰ ἐξαφανιζόταν μὲ τὸ θάνατο τῶν 9 «χιονάτων». Ἀλλὰ ἡ συνέχεια ἀπέδειξε ὅτι οἱ δύσπιστοι δὲν εἶχαν δίκιο. Οἱ «χιονάτες», λίγο ἀργότερα, ἐγέννησαν 26 ἀπογόνους καὶ ἀπ' αὐτοὺς οἱ 16 φέρουν πλήρως καὶ ἄλλοι 3 μερικῶς τὰ χαρακτηριστικά τοῦ νέου εἰδους.

Τώρα οἱ σκεπτικιστὲς διατυπώνουν τὴν ἀμφιβολία ἂν μπορῇ νὰ συναχθῇ ἓνα θετικὸ συμπέρασμα, μὲ τὴν ἀναγκαιότητα νόμου, ἀπὸ τὸ πείραμα τῶν Γάλλων βιολόγων, ἢ ἀπλῶς πρόκειται γιὰ τυχαῖο φαινόμενο. Τὰ πειράματα, λένε, πρέπει νὰ συνεχισθοῦν, νὰ ἐπιβεβαιωθοῦν, πρὶν ἱσχυρισθῶμε ὅτι ἀνακαλύψαμε «μιὰ καινούργια πηγὴ ζωῆς», ὥπως χαρακτηρίσει τὸ κατόρθωμα τῆς «χιονάτης» ὁ Ζάν Ροστάν. Αὐτὸ, βέβαια, θὰ τὸ μάθουμε γρήγορα, ἀλλὰ διατυπώνονται καὶ διαφορετικὲς ἀντιρρήσεις ἀπὸ ἄλλες πλευρές. «Ὡς πού θὰ φτάσῃ ἡ ἐπιστήμη στὸ πρόβλημα δημιουργίας ζωῆς, καὶ μάλιστα ὡς πού ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φτάσῃ;».

Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ροστάν, ὁ ὁποῖος δὲν ἀμφισβᾶλλει γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ διεξαχθέντος πειράματος, ἐκδηλώνει ταυτόχρονα τὴν ἀνησυχία του.

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΠΡΟΔΙΔΕΙ ΟΤΙ ΟΙ

«ΧΙΟΝΑΤΕΣ» ΑΥΤΕΣ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. ΕΙΝΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΩΤΕΣ

—Οἱ προοπτικὲς πού διανοίγει ἡ νέα ἀνακάλυψις εἶναι τεράστιες. Ἀλλὰ καὶ ταυτόχρονα ἀνησυχητικές. Μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ φαντασθῶ τί θὰ μπορούσε νὰ συμβῇ στὸν κόσμον, ἂν οἱ ἄνθρωποι ἀποκτήσουν τὴ δυνατότητα νὰ μετατρέπουν κατὰ βούλησιν τὰ ἀτομικὰ καὶ φυλετικὰ χαρακτηριστικά τους μὲ μερικὲς ἐνέσεις.

Ὅσο γιὰ τὶς συνέπειες πού θὰ προκύψουν, ὅταν φυσικὰ ἡ ἀνακάλυψις ξεφύγῃ ἀπὸ τὸ πειραματικὸ στάδιο πού ὁρίζεται καὶ πᾶρῃ τὶς εὐρύτερες διαστάσεις τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς, μποροῦν νὰ καταταχθοῦν σὲ δυὸ κατηγορίες: Τὶς εὐεργετικὲς καὶ τὶς βλαβερικές.

Πρῶτα-πρῶτα, βέβαια, ἡ ἀνθρωπότητα θὰ μπορῇ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὶς κληρονομικὲς ἀσθένειες, ὅταν καὶ ἂν καταστήτῃ δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθῇ σὲ εὐρύτατη κλίμακα ὁ ἐμβολιασμὸς μὲ κάποιον ὄρρο (πού θὰ πρέπει κι αὐτὸς νὰ ἐφευρεθῇ) ὁ ὁποῖος θὰ προέρχεται ἀπὸ ὑγιᾶ άτομα.

Ἐπειτα, στὴν ἴδια πάντα γιγαντιαία κλίμακα, ἐπεμβαίνοντας οἱ ἐπιστήμονες θὰ κατορθώσουν νὰ μεταβάλουν τὰ φυλετικὰ χαρακτηριστικά τῶν ἀν-

θρώπων, ὅπως εἶναι ἡ ἀπόχρωση τῆς ἐπιδερμίδας, ἡ σωματικὴ διάπλασις, οἱ πνευματικὲς ἱκανότητες, κλπ.

Αὐτὸ, ὅμως, ὅσο κι ἂν ἀπὸ πρώτης ὀψεως φαίνεται σάν ἡ ἀνωθεν σωτηρία, γιὰ ἓνα ἀνόητο κόσμον πού ταλαιπωρεῖται ἀδιάλειπτα ἀπὸ τὴν κατὰμηση του σὲ φυλὲς καὶ ἐθνότητες, ὁδηγεῖ σὲ μιὰ ἄλλη ἐσωφορικὴ δυνατότητα.

Γιὰτὶ, ὅταν τὸ ἀνθρώπινο «λαμπωρατόριον» θὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα νὰ πετύχῃ τὶς δυὸ παραπάνω «ἐπισκευές» θὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς καὶ τὴν εὐχέρεια νὰ φθάσῃ καὶ σὲ μιὰ νέα «κατασκευή». Καὶ ἡ κατασκευὴ αὐτὴ θὰ εἶναι μιὰ καινούργια ράτσα ἀνθρώπων ἢ ἔστω ὑπερανθρώπων, προικισμένων ὅχι πιά μὲ τοὺς χαρακτῆρες πού πλάθει ἡ φύσις, ἢ ἡ Πρόνοια (ὅπως καὶ νὰ τὸ ἐρμηνεύσῃ κανεὶς, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πάντα ἀγαθὸ), ἀλλὰ μὲ τοὺς χαρακτῆρες πού θὰ θελήσουν οἱ ἄνθρωποι γεννητόρες. Ὅποτε, ξεκινώντας ἀπὸ τὴ μεγάλη πιθανότητα διαπράξεως λάθους καὶ ἀπὸ τὴν ἀκόμα μεγαλύτερη πιθανότητα βολίας ἐγκληματικῆς προαιρέσεως, καταλήγουμε σὲ μιὰ ζοφερὴ προοπτικὴ, πού καλύτερα νὰ μὴ συζητῇται.

Αὐτὰ ὅμως ἀνήκουν στὸ μέλλον καὶ θὰ ἀποτελέσουν τὰ προβλήματα ἄλλων γενεῶν. ■ ■ ■

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΟΧΗ καὶ ἀδηνονία παρακολουθεῖ τώρα ὁ καθηγητὴς Μπενουά τὴν ὁμαλὴ ἀνάπτυξη τῆς δευτέρας γενιάς τοῦ εἰδους «Χιονάτη».

Φωτ. Camera Press

ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

Θὰ ἔχῃ συνέχεια ἢ εἶναι τυχαία ἡ ἀνακάλυψις;

Θ' ἀπαλλαγῇ ὁ ἄνθρωπος μὲ μιὰ σειρά ἐνέσεων ἀπ' τὴν κληρονομικότητα;

Ἡ ἐπιστήμη θὰ πλάσῃ τέλειον ἀνθρώπινο εἶδος ἢ τὰ σάρκινα ρομπότ τῶν δυνατῶν τῆς γῆς;

Το κινηματογραφικό φεστιβάλ της Βενετίας τελείωσε. Τα αποτελέσματά του, πениχρά έφέτος, δεν προκάλεσαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον ούτε στους φανατικούς πιστούς της έβδομης τέχνης (πολλοί μάλιστα όμιλούν για ένα «φιάσκο»). Πιο ενδιαφέροντα ασφαλώς είναι τα παρασκήνια του φεστιβάλ—που μερικά στιγμιότυπά τους σάς δίνουμε σήμερα— γιατί στη Βενετία δεν έκαμαν την επίδειξή τους μονάχα οι υποτιθέμενες αντιπροσωπευτικές ταινίες της χρονιάς, μα και αρκετοί αντιπρόσωποι του κόσμου των γραμμάτων, του πλούτου, αλλά και της ανθρώπινης ματαιοδοξίας. Όσο για τα αποτελέσματα που έπετεύχθησαν στο βενετσιάνικο φεστιβάλ, οι ΕΙΚΟΝΕΣ θ' ασχοληθούν σ' ένα από τα προσεχή τεύχη τους

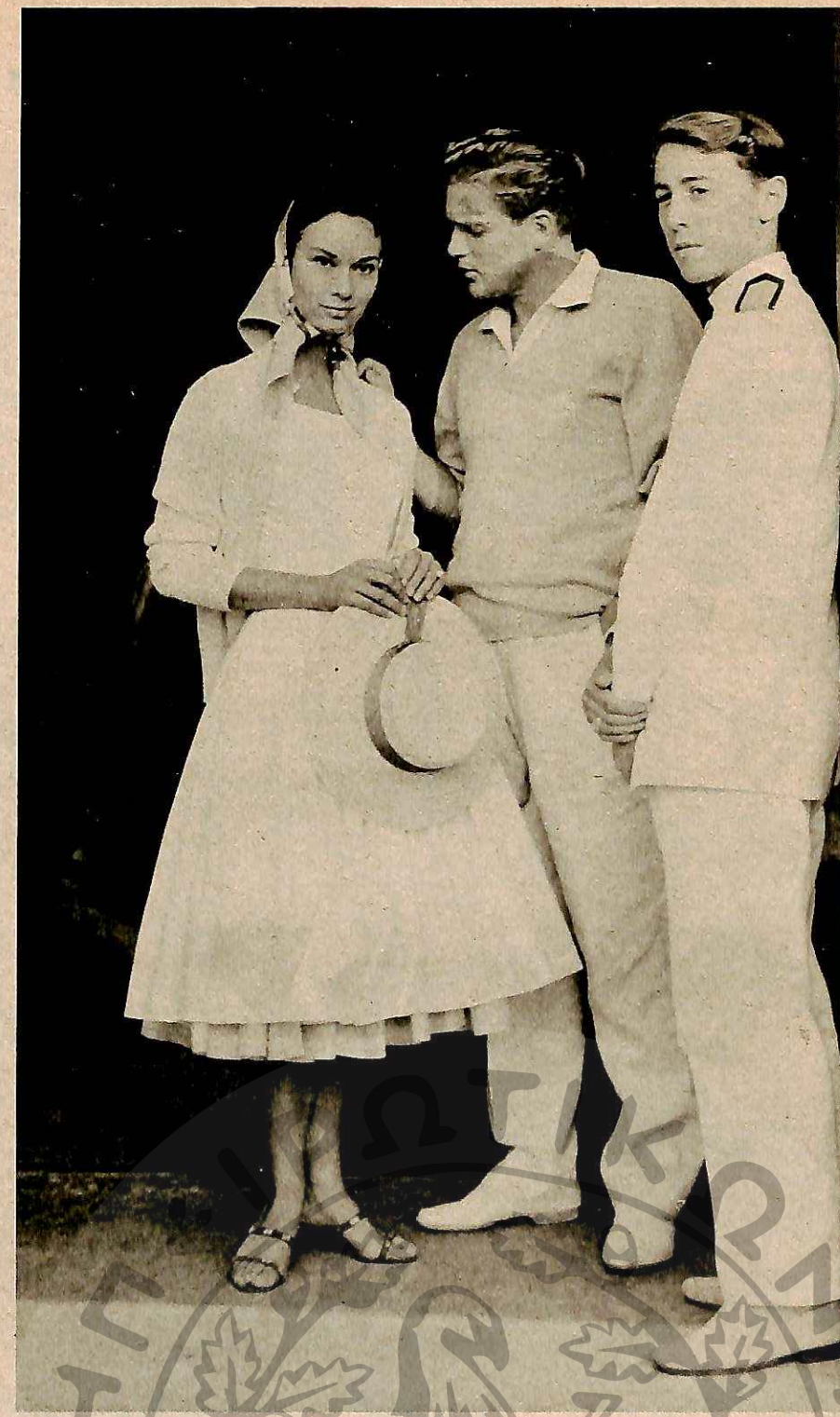
ΤΟ ΣΥΜΠΑΘΕΙΣΤΑΤΟ ζεύγος του Ιταλικού κινηματογράφου, που θεωρούμε και λίγο... δικό μας: Ο Φράνκο Φρανκί και η ελληνικής καταγωγής Άντονέλλα Λουάντι θυμούνται πάντα με νοσταλγία την Άθινα.

Ο ΧΕΝΡΥ ΦΟΝΤΑ χαιρετά την Έλσα Μάζγουελ. Η θρυλική κουτσουμπολά του

Χόλλυγουντ ξέπεσε μετά τη δίκη του «Κανφεντίν-αλ». Οι αποκαλύψεις της είναι πιά... για παιδιά.

Η ΛΕΑ ΜΑΣΣΑΡΙ ΚΑΙ Ο ΕΝΡΙΚΟ ΠΑΓΚΑΝΙ παντρεύτηκαν στο «χάπι Εντ» μίας ταινίας. Αποφάσισαν όμως να ξαναπαντρευτούν σοβαρά, τώρα πλέον, και στην πραγματική τους ζωή.

ΟΣΑ ΔΕΝ ΓΡΑΦΤΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

Η μεγαλύτερη απογοήτευση των διοργανωτών του φεστιβάλ ήταν χωρίς άλλο η «προδοσία» μίας κυρίας, που γεννήθηκε στις 23 Μαρτίου του 1908, στον Σάν Άντονιο του Τέξας, με το όνομα Μπίλλι Κάσιν και άρχισε την καριέρα της σηκώνοντας αρκετή σκόνη σε επαρχιακά θεατράκια, με το όνομα Λυσίλ Λε Σιέρ. Πρόκειται, δέκατα, για την αγέραςτη Τζόαν Κράουφορντ, που όλοι περίμεναν στη Βενετία για την προβολή της ταινίας της «Η Ιστορία της Έσθρ Καστέλλο». Η Τζόαν, που είχε κάνει μια σύντομη εμφάνιση στη Ρώμη, ντυμένη νεανικάτα, εξαιρετικά περιποιημένη και φορτωμένη με κοσμήματα—έχει μερικά από τα ωραιότερα του κόσμου—όκομη και στις δέκα το πρωί, είχε φύγει για το Ναϊρόμπι με την υπόσχεση να επιστρέψει εγκαίρως για το φεστιβάλ και το έργο της. Και

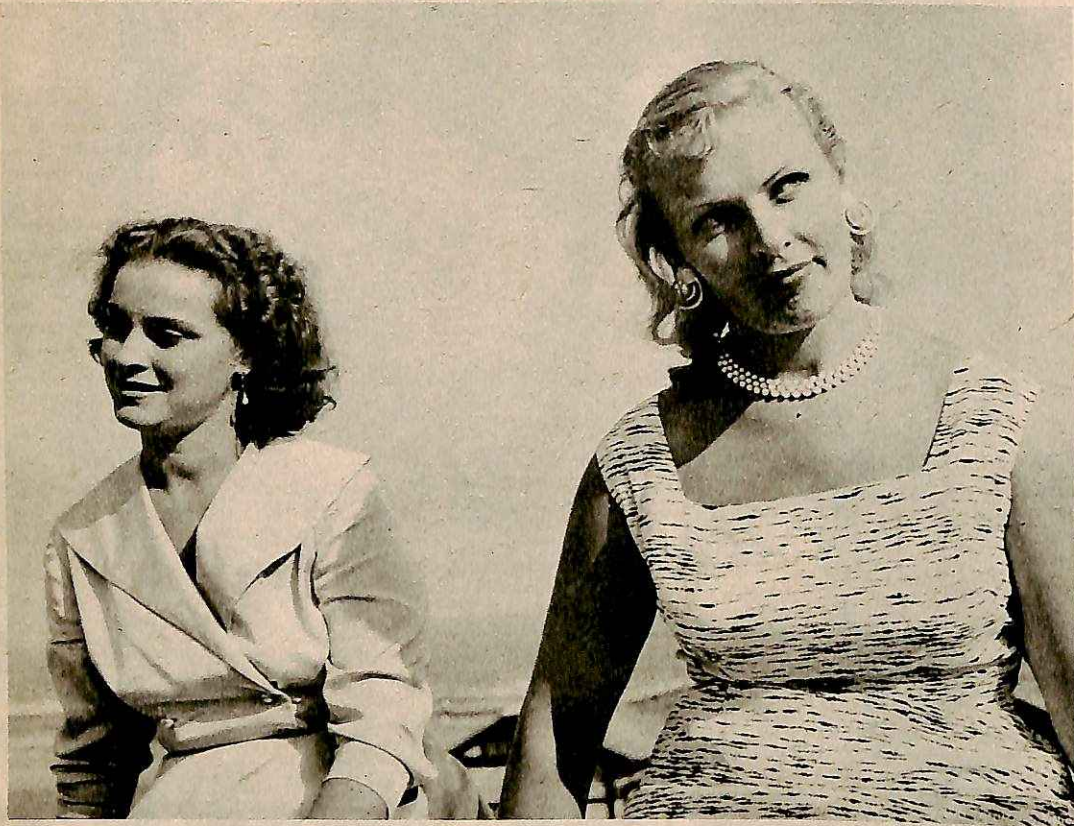
το φεστιβάλ την περίμενε σαν άγγελο σωτηρίας, γιατί, εκτός της Ρούθ Τόμαν, καμιά αξιόλογη ξένη «στάρ» δεν είχε κάνει ακόμη την εμφάνισή της. Την τελευταία στιγμή, όμως, ένα τηλεγράφημα πληροφόρησε την «Μόστρα»—όπως συνηθίζεται ν' αποκαλείται η κινηματογραφική αυτή έκθεση της Βενετίας— ότι η Τζόαν έχασε το αεροπλάνο και δεν θα έρχόταν. Φυσικά, η αλήθεια είναι άλλη. Πέρασε πιά ο καιρός που τα φεστιβάλ συγκέντρωναν την αφρόκρεμα του διεθνούς κινηματογράφου, όταν υπήρχαν ήθοιοι που και με τα... πόδια ακόμη ήταν έτοιμοι να ταξιδέψουν, φθάνει να παρευρεθούν στην κοσμική κίνηση της ταράτσας του «Εξέλιου». Σήμερα, μια ήθοιοιός σαν την Τζόαν Κράουφορντ, με έδωμένα μεγάλες ταινίες στο ένεργητικό της, που θυμάται λίγο πικρά τη θέση της πριν από τον

πόλεμο, όταν ήταν μια από τις δέκα πιο «έμπορικες» στάρ του κόσμου, πολύ σωστά θαυμάζεται να υποβληθεί σε ένα άχρηστο πλέον, για την ευτυχία της, ταξίδι. Οι «θεές» απέρχονται και το ενδιαφέρον συγκεντρώνεται στις διάφορες νεαρές, μισόγυμνες Σκιαφφίνο, Κάνιγκαμ, Ντέ Λούκα.

Ο ελληνικής καταγωγής ζωγράφος Τζωρτζίος Ντέ Κίρικο βρίσκεται στη Βενετία. Μερικοί μάλιστα υποστηρίζουν πως έκανε και μια εμφάνιση στο Λίντο και πως σκοπεύει να κάνει το πορτραίτο μίας διάσημης «στάρ» που δεν έφθασε ακόμη. Ο Ντέ Κίρικο, που αφού υπήρξε ένας από τους πρώτους της λεγομένης «μοντέρνας σχολής» έχει επιστρέψει σε μια αμείλικτη επιδίωξη της κλασικής τελειότητας, είπε για την σύγχρονη ζωγραφι-

κή: «Την αποκαλούν έτσι γιατί ποτέ δεν θα κατορθώσει να γίνει αρχαία». Καθώς δεν υπήρχαν εκλεκτές άφειδες, όλοι οι δημοσιογράφοι στο Λίντο επιδιδόντουσαν στο έξης παιχνίδι: Διέδιδαν τον έρχομό μίας συνταρακτικής «στάρ» και, κατόπιν, πίστευαν και οι ίδιοι αυτό που είπαν και έτρεχαν να την υποδεχθούν. Κάθε ώρα σχεδόν ένα καινούργιο όνομα κυκλοφορούσε. Πότε η Γκρές Κέλλυ, πότε η Ρίτα Χάιγουορθ (που αποδείχθηκε, κατόπιν, ότι ήταν η Τζάννα-Μαρία Κανάλε), πότε η Μαρτίν Καρόλ. Και, σε κάθε εξακρίβωση της πικρής αλήθειας, καινούργια απογοήτευση. Και πάλι ευθιζόντουσαν νυσταλέα στις πολυθρόνες του μεγάλου χώλ, που διαθέτει ελεύθερα το πολυτελέστατο ξενοδοχείο «Εξέλιου» για το λεγόμενο «κνήχι των ήθοιων».

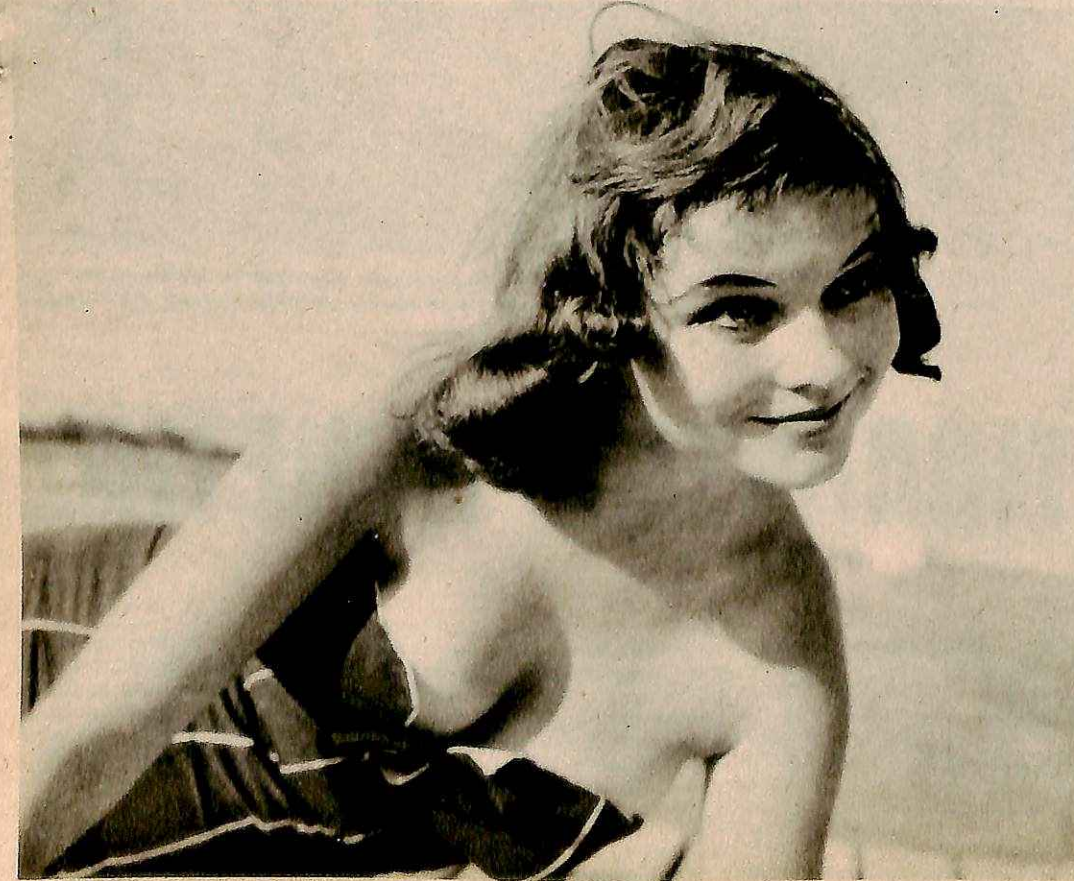
Τὸ φάσμα τοῦ «Κονφιντένσιαλ» κυνηγᾷ τοὺς ἀστέρες καὶ στὴ Βενετία

ΟΙ ΔΥΟ ΡΩΣΙΔΕΣ πρωταγωνίστριες, κομψότερες σὲ σύγκριση μὲ τὶς συμπατριώτισσές τους πού ἐπισκέφθηκαν τὴ Βενετία ἄλλες χρονιές, περνοῦν ἡσυχες διακοπές στὸ Λίντο, μὲ ἐλάχιστες κοσμικὲς ἐμφανίσεις. Συνήθως, κάθε πρωτὶ, κατεβαίνουν στὴ θάλασσα γιὰ νὰ κάνουν μπάνιο καὶ ἡλιοθεραπεία.

(Foto Ferruzzi)

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΜΑΤΙΑ τῆς Σουηδίας βρίσκονται στὸ Λίντο. Ἀνέκουν στὴ Μαργαρίτα Ἐκστον, νικητριά τῶν σχετικῶν... ὀφθαλμοκαλλιστείων. Ἡ Μαργαρίτα εἶναι 18 χρονῶν, λατρεῖ τὸ σκί, τὸ κολύμπι, καὶ θέλετε πάρα πολὺ νὰ παίξει στὸν κινηματογράφου, ὅπως, ἄλλωστε, καὶ ὅλες οἱ κοπέλες.

Μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ Λίντο ὑπάρχουν καὶ μερικά σπάνια πουλιά, δηλαδή, ἄνθρωποι πού δὲν ἀνήκουν στὸν κόσμον τοῦ κινηματογράφου. Εἶναι τὰ ὑπολείμματα τῆς χρυσῆς ἐποχῆς, ὅταν οἱ ἑκατομμυριοῦχοι ἐφθάναν στὸ Λίντο γιὰ τὰ μπάνια τους. Μεταξὺ ἄλλων, σχετικὸ θόρυβο προκάλεσε ἡ περίφημη γιὰ τὰ χρήματα καὶ τοὺς συζύγους τῆς Βαρβάρας Χάττον, πού ἐδήλωσε εὐγενικά: «Ἄν ἦταν νὰ παντρευτῶ γιὰ ἑκτὴ φορά, θὰ διάλεγα Βενετιάνο!».

Ὁ Παμπλίτο Κάλβο, ὁ ἀδέχαστος «Μαρσελ-λίνος» καὶ πρωταγωνιστὴς τῆς ταινίας «Ἐνας ἄγγελος κατέβηκε στὸ Μπρούκλιν», πού προεβλήθη τὴ βραδυὰ τῶν ἐγκαίνιων, εἶναι ἕνα πολὺ μελαγχολικὸ παιδάκι. Περνάει ὥρες ὀλοκλήρες στὸ παράθυρο τοῦ δωματίου του, γιὰτὶ ἂν τολμοῦσε νὰ κατεβῇ θὰ δεχόταν τὴν ἐπίθεση δεκάδων συνομηλίκων του, πού τὸν κυνηγοῦσαν γι' αὐτόγραφο. Ὁ σκηνοθέτης Λαντίολαο Βάιντα, πού τὸν ἀνεκάλυψε, ὠρκίστηκε πὼς δὲν ξαναφέρνει τὸ παιδί σὲ φεστιβάλ, γιὰτὶ εἶχε πάθει ἕνα νευρικό φόβο γιὰ τὰ πλήθη πού τὸ περιτριγυρίζαν.

Ἡ Σουλβάνα Μάγκανο, πού παρεντρέθη κι αὐτὴ στὶς δυὸ πρώτες παραστάσεις τοῦ φεστιβάλ, ἔφυγε ξαφνικὰ δίχως καμμιὰ δήλωση στοὺς δημοσιογράφους, πού τοὺς ἀνέλαβε τὸ σύζυγός της καὶ διάσημος παραγωγὸς Ντὲ Λαουρέντις: «Δὲν τὴν ξέρετε τώρα τὴν Σουλβάνα; Δὲν ἐνδιαφέρεται οὔτε γιὰ τὸν κινηματογράφου, οὔτε γιὰ τὴν κοσμικὴ ζωὴ, οὔτε γιὰ τὰ φεστιβάλ! Δὲν μποροῦσε νὰ μείνῃ μακριὰ ἀπὸ τὰ παιδιά της!»

«Παστίσιο» ἐχαρακτήρισαν οἱ Ἴταλοι δημοσιογράφοι τὴν ἀγγλικὴ παραγωγὴ «Ἡ ἱστορία τῆς Ἑσθὲρ Κουτέλλο». Ἡ ταινία αὐτὴ ἀπεγοήτευσε μὲ τὸ μελοδραματικὸ της θέμα καὶ δὲ μπόρεσαν νὰ τὴ σώσουν ἡ θαυμάσια ἐρμηνεία τῆς Τζόαν Κράουφορντ καὶ ἡ δρασερὴ ἐμφάνιση μιᾶς καινούργιας νεαρᾶς ἡθοιοῦ: τῆς Χάινερ Σήαρς.

Μαζὺ τους, στὸν ρόλο ἐνὸς ἀπατεῶνος μὲ σαδιστικὰ ἐνστικτα, ἐμφανίσθηκε, τελείως ἀπροσδόκητα, ὁ συμπαθὴς καὶ καλοκάγαθος Ροσσάνο Μπράτσι, πού κανένα, θεαταῖς, δὲν ἐπέισε γιὰ τὴ σοβαρότητα τοῦ ρόλου του.

Κανεὶς δὲν ἐπίστευε ὅτι ἡ ποιότητα τῶν ταινιῶν τοῦ φεστιβάλ θὰ μπορούσε νὰ χειροτερέψῃ μετὰ τὴν «Ἑσθὲρ Κουτέλλο». Ἀλλὰ τὸ... θαῦμα ἐγίνε μὲ τὴν προβολὴ τῆς σαδιστικῆς μεξικανικῆς ταινίας τοῦ Ραφαὲλ Μπαλεδόν «Οἱ ἄγριοι»· Γέλια καὶ σφυρίγματα προκαλοῦσαν οἱ δραματικὲς σκηνές τοῦ ἔργου, πού ἀπετέλεσε τὴν πρώτη κωμικὴ ἐπιτυχία τῆς «Μόστρας», ὅσο καὶ ἂν αὐτὸ δὲν ἦταν ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς τῶν παραγωγῶν του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἐξω-κινηματογραφικὲς διασκεδάσεις, οἱ Μεξικανοὶ μᾶς ἀποζημίωσαν γιὰ τὴν κακὴ ταινία τους, μὲ μιὰ ὥραία δεξίωση. Ἡ πρωταγωνίστρια τους ἐφέτος, ἡ Μαρία Ἑσκούιδέλ, εἶναι ἀληθινὴ καλλονή, μὲ φλογερὰ μάτια, ἀκριδῶς ὅπως περιγράφουν τὶς γυναῖκες στὰ φθηνὰ ταγκό. Χόρεψε ζωηρά, μὲ τόλμη, εὐλυγισία καὶ λεδεντιά καὶ οἱ προσκεκλημένοι τὴν χειροκρότησαν μ' ἐνθουσιασμό.

Ἡ πολυθόρυβη δίκη τοῦ «Κονφιντένσιαλ» εἶχε κ' ἐδῶ τοὺς ἀντικτύπους της.

Ἡ Ἀντρία Λορεντάν εἶναι μιὰ ἐκφωνήτρια τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ «Ἐλ Σὸλ, τῆς Λίμας». Ἡ ὁμορφὴ αὐτὴ μελαχροινὴ κυρία ἀναγκάστηκε νὰ παρακαλέσῃ τὸν Μιλανέζο δικηγόρου Οὐγκο Τούνφολα νὰ υπερασπιστῇ τὸ «τίμιον ὄνομά της». Κι αὐτὸ γιὰτὶ στὴ Βενετία δημιουργήθηκε ἡ ἰδέα —ποῖός ξέρει γιὰ ποιὸν ἀκριδῶς λόγο— ὅτι εἶναι ἀπεσταλμένη τοῦ «Κονφιντένσιαλ» καὶ θέλησαν νὰ τὴν διώξουν! Ἡ Ἀντρία Λορεντάν ὑποστηρίζει ὅτι λατρεῖ τὴ μουσικὴ καὶ διοργανώνει μουσικὲς ἐκπομπές γιὰ τὸ περουνιανὸ ραδιόφωνο. ἤρθε στὴν Ἱταλία νὰ διαλέξῃ καινούργιους δίσκους καὶ στὴν Βενετία γιὰ ἐνὰ ριζὴ μιὰ ματιά στὴν κοσμικὴ κίνηση!».

Ἀνάμεσα στὶς «στὰρ» καὶ στὶς «εσάρλετ» ξεχώρισε γιὰ κάμποσες ἡμέρες ἡ Τζὼν Κάνινγκαν, μιὰ πανώλη κοπέλα μὲ μαλλιά ροζ-σαλμὸν (ὁ χαρακτηρισμὸς δὲν εἶναι δικός μου, ἀλλὰ τὸν

ἔχει υιοθετήσῃ ὅλο τὸ φεστιβάλ), πού θάπρεπε νὰ μοιάζῃ συγχρόνως τῆς Μαίριλιν Μονρόε, τῆς Ντι-ἀνα Ντόρς καὶ τῆς Τζέην Μάνσφιλντ. Εἶναι γεροδεμένη καὶ διακρίνεται γιὰ τὴν λίγο σπασμένη μύτη της, πού, ὅπως διαδίδουν οἱ κακοὶ, τὴν ἀπέκτησε συχνάζοντας στὰ γυμναστήρια πυγμαχίας τῆς Οὐαλλίας. Πάντως, κατάρθωσε νὰ ὑπογράψῃ ἕνα ὠραιότατο συμβόλαιο, γιὰ νὰ πρωταγωνιστήσῃ στὴν Ἱταλικὴ ταινία «Ψωμί, ἔρωτας καί... Τσά-τσά-τσά», ἀντὶ τῆς Ἀμπι Λαίην, πού φαίνεται πὼς ζήτησε, τηλεγραφικῶς, πάρα πολλὰ ἑκατομμύρια.

Ἀς ἀνοίξουμε ὅμως μιὰ «παρένθεση σοβαρό-τητος» γιὰ τὴν ταινία τοῦ Ἀντρέ Καγιὰτ «Ὁφθαλμός ἀντὶ ὀφθαλμοῦ». Γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Παλάτσο ντὲ Σίνεμα ὁ Καγιὰτ δέχθηκε νὰ προβληθῇ ἡ ταινία του μικρότερη ἀπὸ τὸ, πραγματικὰ, τεράστιον μέγεθος πού πρέπει νὰ ἔχη. Ἐφρόντισε, ὅμως, ὥστε ἄλλος κινηματογράφος τῆς Βενετίας νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τοὺς εἰδικούς ἀναμορφωτικούς φακούς καὶ ἔτσι νὰ προβληθῇ, γιὰ τὸ κοινὸ, τουλάχιστον, μὲ τὶς σωστὲς τῆς ἀναλογίες. Συγχρόνως δόθηκε καὶ μιὰ συνέντευξη στὸν τύπον, παρουσία τοῦ πρωταγωνιστοῦ τῆς ταινίας Κούρτ Γιούργκενς, ἐνῶ, παράλληλα, ἡ «Ὀνιφράνς» διοργάνωσε στὸ ἀνάκτορον τῶν Δόγηδων, στὴ Βενετία, τὴν πατροπαράδοτη πιὰ δεξίωση, μὲ φῶς κεριῶν, γλυκειὰ μουσικὴ καὶ πλήρη διπλωματικὴ ἐκπροσώπηση. Πραγματικὰ, στὴν ἐπίσημη δεξίωση τῆς «Ὀνιφράνς», οἱ καλεσμένοι εἶναι μάλλον περιορισμένοι ἢ, τουλάχιστον, ἐλέγχονται αὐστηρὰ στὴν εἴσοδο.

Οὔτε, ὅμως, ἡ δεξίωση, οὔτε ἡ ἐπιθετικὴ εὐγλωττία τοῦ Καγιὰτ στὴ συνέντευξη ἐπέισαν τοὺς δημοσιογράφους καὶ τοὺς κριτικούς νὰ ἐνθουσιασθοῦν μὲ τὴ γαλλικὴ αὐτὴ ταινία, πού, ὡστόσο, —πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ— ἀποτελεῖ κάποια πρόοδο στὴ σταδιοδρομία τοῦ Καγιὰτ. Μὲ ἄλλα λόγια, δὲν εἶναι τόσο ἀμείλικτα... δικηγορικὴ σὰν τὰ ἄλλα του ἔργα. Ὁ ἴδιος, ὅμως, παραμένει συμπαθέστατος καὶ θυμάται μὲ νοσταλγία τὶς μέρες πού πέρασε μὲ τὴν χαριτωμένη κυρία Καγιὰτ στὴν Ἑλλάδα.

Τὸ μεγαλύτερο κοσμικὸ γεγονός τῆς παλιάς Γαληνοτάτης Δημοκρατίας κατὰ τὶς ἡμέρες τοῦ ἐφετεινοῦ φεστιβάλ ἦταν ἡ δεξίωση πού ἔδωσε ἡ Ἑλσα Μάξγουελ, στὸ ξενοδοχεῖο «Ντανιέλι», πρὸς τιμὴν τῆς Μαρίας Κάλας.

Κανένας δημοσιογράφος δὲν μπόρεσε νὰ εἰσχωρήσῃ ἀνάμεσα στοὺς διακόσιους μόνον καλεσμένους της, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι ἦταν ἑκατομμυριοῦχοι καὶ ἀριστοκράτες, ὅχι μόνον μὲ τρανταχτὰ ὀνόματα, ὅπως τὸ πριγκιπικὸ ζεῦγος τοῦ Χοχενλόχε, ἀλλὰ καὶ τρανταχτὲς περυσίες. Οἱ κακὲς γλώσσες προσθέτουν ἀκόμη καὶ ἄλλα πολλὰ. Ὅτι, δηλαδή, ἡ Μάξγουελ προσκολληθῆκε στὴν πιὸ ἰσχυρὴ προσωπικότητα τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου, τὴν Μαρία Κάλας, γιὰ νὰ ξαναβρῇ λίγη ἀπὸ τὴν αἴγλη πού τῆς στέρησε τὸ «Κονφιντένσιαλ». Πραγματικὰ μετὰ τὴ δίκη τοῦ περιοδικοῦ, τὰ κουτσομυλιὰ τῆς στήλης τῆς Μάξγουελ, στὶς καθημερινὲς ἐφημερίδες, φαίνονται πολὺ ἄδωα καὶ ἀνοστα.

Στὴ δεξίωση, πάντως, ἕνας συναδέλφος κατάρθωσε νὰ μπῇ, ὑποκρινόμενος τὸν ἑκατομμυριοῦχον, μαζὺ μὲ τοὺς ἀστυνόμους τῆς ἀσφαλείας, πού καὶ αὐτοὶ ἦσαν ἐκεῖ «μεταμφιεσμένοι» σὲ ἑκατομμυριοῦχους, γιὰ νὰ φυλάξουν τὰ ἱστορικὰ κοσμήματα τῶν κυριῶν. Οἱ κυρίες αὐτὲς ἔπρεπε νὰ φθάσουν μὲ πρωτότυπες κομώσεις καὶ ἰδιαίτερη ἐντύπωση προκάλεσε μιὰ Ἀμερικανίδα τοῦ Τέξας, πού ἤρθε μ' ἕνα καλαθάκι στὸ κεφάλι γεμάτο μακριὰ περιδέραια, πού τὰ ἀνέμιξε σάν... «λάσσο» τῶν κάου-μπόυς!

Ὁ συναδέλφος, λοιπόν, μᾶς διηγήθηκε μὲ πόσο καμάρι ἡ Ἑλσα Μάξγουελ ἔκλεινε τὸ μάτι στὴν Μαρία Κάλας, μόλις ἕνα καινούργιο ἐκλεκτὸ ὄνομα ἀκούγόταν ἀπὸ τὸν ὑπῆρέτη πού ἀνήγγελλε τοὺς προσκεκλημένους, σὰ νὰ τῆς ἔλεγε: «Βλέπετε ποιὸς σου ἔφερα;». Καί, στὴ βραδινὴ προβολὴ τοῦ «Λευκὲς Νύχτες», ἡ Κάλας ἐμφανίσθηκε μαζὺ μὲ τὴν Μάξγουελ.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ-ΜΑΡΑΔΕΙ

Ο... ΔΟΓΗΣ τοῦ Λίντο, ὁ διαπρεπὴς σκηνοθέτης Ρενὲ Κλαίρ, πρόεδρος τῆς Τεχνοκριτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐφετεινοῦ φεστιβάλ, παρουσιάζει, ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, τὴν τελευταία του ταινία «Πόρτ ντὲ Λιλιά», ἕνα ὕμνον καὶ πάλι στὸ τόσο ἀγαπημένο του Παρίσι.

ΤΟ «ΕΞΕΛΣΙΟΡ», τὸ φημισμένο ξενοδοχεῖο τῶν στάρ, θυμίζει λίγο-παγὸδα καὶ λίγο τό... Κρεμλίνο. Ἡ Τζάνα-Μαρία Κανάλε, τόσο γνωστὴ στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς «ὑπερκολλοσσούς», ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς πρώτες στάρ οἱ ὁποῖες ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους στὸ ἐφετεινὸ κινηματογραφικὸ φεστιβάλ.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΝΑΣ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΑΙΖΟΝ ΠΟΥ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ

Η θερινή σαιζόν τελειώνει. Έλάχιστες ημέρες μας μένουν ακόμη δια ν' αρχίσουν να κλείνουν τα καλοκαιρινά θέατρα (το Άλσος Πεδίου 'Αρεως σταμάτησε ήδη) και να εγκαταλείψουν την χειμερινή περίοδο οι κλειστές αίθουσες. Αξίζει, λοιπόν, τον κόπο να ιδούμε συνοπτικά και αξιολογικά τι ακριβώς μας έδωσε, από θεατρικής πλευράς, το καλοκαίρι του 1957. Καί πρώτα-πρώτα: 'Η αξιολογότερη ποιοτική προσφορά ήταν, όπως κάθε χρόνο, οι αποδόσεις του 'Εθνικού Θεάτρου, κατ' αρχάς στην 'Επίδαυρο και κατόπιν εις τὸ 'Ωδειον 'Ηρώδου του 'Αττικού, όπου έστεγάσθησαν και έφέτος οι μελοδραματικές παραστάσεις του Φεστιβάλ 'Αθηνών, οι οποίες περιελάμβαναν τὸν «Μαγεμένο Αὐλὸν» τὸν Μότσαρτ, ἀπὸ καλλιτέχνες τῆς «Όπερας τῆς Βιέννης, καὶ τὸν «Φιντέλιο» τὸν Μπετόβεν, με διαπραγές ξένους καλλιτέχνες.

Η κρατική σκηνή παρουσίασε ἐξ συνολικῶς ἀρχαία ἔργα, ἐκ τῶν ὁποίων δύο καινούργια. Μία τραγωδία (τὴν ἐξαιρετικά καλοπαιγμένη «Φιγένην ἢ ἐν Αὐλίδι», με τὴν 'Αννα Συνοδινῶν καὶ τὸν Θάνο Κωστόπουλο) καὶ μιὰ ἀττική κωμωδία (τὴν «Λυσιστράτη», πού ἄρεσε πάρα πολὺ, με τὴν Μαίρη 'Αρώνη στὸ μέρος τῆς κεντρικῆς ἡρώιδος). Δυὸ ἀναμφισβήτητες ἐπιτυχίες. 'Η κωμωδία τοῦ 'Αριστοφάνη, εἰδικώτερα, παίχθηκε ἐδῶ καὶ λίγες ἡμέρες καὶ στὸ Στάδιο ἀπὸ τὸν «Θυμεικὸν Ὀργανισμόν» γινώσκουσα αὐτὴ τὴν φορὰ μιὰ φοβερὴ ἀποτυχία. 'Εάν ἐξαίρεσουμε μιὰ-δύο προσωπικὲς παρουσίες ἡθοποιῶν, ἡ παράσταση τῆς ἀρχαίας κωμωδίας εἶχε ἀπαράδεκτα δραματικὸ τόνο καὶ ἡ κριτικὴ τὴν ἐκακοποίησε, καὶ με τὸ δίκιο τῆς. Τὸ κοινόν, ἐξ ἄλλου, ἀποσπασίσε ἀπὸ τὶς κερκίδες τοῦ Σταδίου καὶ ἡ ὅλη ἱστορία ἦταν δυστυχῶς ἕνα ἀσύλληπτο φιάσκο.

Δώσε ἕνα ἀκόμη δημιουργικὸ «παράν» Ἀντιθέτως, τὸ «Θέατρο Τέχνης» ἐ-ἀνεβάζοντα, στὶς ἀρχὲς τοῦ Σεπτεμβρίου, στὸ «Άλσος τοῦ Πεδίου τοῦ 'Αρεως, τὸν «Πλούτος» τοῦ 'Αριστοφάνη. Ὁρισμένους κριτικοὺς ἐπέκριναν τὴ μεγάλη μοντερνοποίηση πού ἐκαρακτήρισε αὐτὴ τὴν παράσταση καὶ τὸν τόνο τοῦ λαϊκοῦ παηγυριοῦ, πού ἔβρωσε ὁ Κάρλος Κουν, συνοδεία ἐξαιρετικῆς μουσικῆς τοῦ Μάνου Χατζιδάκη (ἐστὼ καὶ ἐάν μερικὸς ἐνόη-λησαν ἰδιαιτέρως τὰ μουζούκια καὶ ἡ λατέρνα πού παρεμβάλλοντο). 'Εν τούτοις, καὶ ἐκεῖνοι πού διαφώνησαν με τὴν ἀντίληψη ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκίνησε ὁ ἐμπνευσμένος καὶ τόσο δημιουργικὸς σκηνοθέτης, δὲν μπόρεσαν νὰ μὴ παραδεχθοῦν ὅτι ἡ ἐρμηνεία εἶχε παλμό. Εἶχε νεύρο. Εἶχε καλλι-τεχνικὸ χρώμα καὶ μιὰ ζηλευτὴ ἐνό-τητα, μολοντὶ μάστιγα ὀρισμένες ἀτομικὲς ἀποδόσεις ἡθοποιῶν εἶχαν μερικὰ μειπτά. 'Ο «Πλούτος» ἦταν ἕνας καινούργιος προσωπικὸς θρίαμβος τοῦ Καρόλου Κουν, πού ἔχει τὸ προνόμιο νὰ βάζει σφραγίδα δημιουργικῆς συνθέσεως σὲ κάθε δουλειὰ πού καταπιάνεται.

Ἀνέβηκαν 24 ἔργα Ἀς ἔλθουμε, ὅμως, συνεχίζοντας τὸν σύντομο αὐτὸν ἀπολογισμό, στὴν κίνηση καὶ τοῦ συγχρόνου ρεπερτορίου. 'Εν ὅλῳ (μαζὺ με τὶς παραστάσεις ἀρχαίου θεάτρου), στὴ σαιζόν πού τελειώνει, ἀνέβηκαν στὴν ἀθηναϊκὴ σκηνή, δραματικὰ, λυρικὰ καὶ ἐπιθεωρησιακὰ, 24 νέα ἔργα. Μι-λήσαμε ἥδη διὰ τὰ τέσσαρα ἀρχαία ἔργα καὶ τὸν «Φιντέλιο». Ὑπολοί-

πονται 19, ἀπὸ τὰ ὁποία τὰ 12 ἦ-ταν πρόζας, 6 μουσικὰ καὶ ἕνα μικτοῦ τύπου, τὸ «Στουρνάρ» 288». Νομίζω, ἀπὸ τὰ 19 νέα ἔργα τοῦ ἐλευθέρου θεάτρου, ἐκεῖνο πού συνεκέντρωσε ζω-ηρότερο ἀπὸ ὅλα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ ἦταν ἀκριβῶς τὸ ἔργο τῶν κ.κ. Τραϊφόρου καὶ Βασιλειάδη, πού παί-ζεται ἀκόμη στὸ «Θέτρο Βέμπο».

Ἀπὸ τὰ καθαρὰ ἔργα πρόζας γκα-νιὰν ἔρχεται ὁ Λογοθέτιδης. 'Ο πρύ-τανης τῶν κωμικῶν μας ἀρχισε τὸν

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΟΝΤΗΡΗΣ ὁ ὁ-ποῖος ἐπανερχετὰ εἰς τὴν ἐνεργὸν καλλιτεχνικὴν δράσιν. 'Ο διακρι-μένος σκηνοθέτης καταρτίσει προσα-ρκὸν δίσκον ὁ ὁποῖος θὰ ἐμφανισθῇ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου εἰς τὸ Δημοτικόν Θέατρον Πειραιῶς καὶ ὁ ὁποῖος ἐκεῖ ἀπὸ τῶρα πρόσκλησιν διὰ νὰ μετα-βῇ τὴν ἀνοξὶν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρω-σίαν διὰ νὰ δώσῃ ἐκεῖ σειράν πα-ραστάσεων ἀρχαίας τραγωδίας.

Ἰούλιο με τὴν παλιά του ἐπιτυχία «Ένας θάλακας καὶ μισός», τοῦ Ψα-θα, καὶ συνεχίζει με τὴ νέα του δη-μιουργία «Πρὸς Θεοῦ, μεταξύ μας», τοῦ ἰδίου εὐθυμογράφου. Ὅπως εἶπα καὶ ἄλλοτε, τὸ νέο ἔργο τοῦ δημιου-ργοῦ τῆς «Μαντάμ Σουσοῦς» δὲν εἶ-ναι καλὸ. 'Εν τούτοις, τὸ γέλιο πού ξέρει καὶ δγάζει ὁ Λογοθέτιδης ἀκό-μη καὶ ἀπὸ μέτρια κείμενα, κάνει τὸν κόσμο νὰ συρρῇ στὸ «Πάρκ» καὶ ἡ μετριώτατη κωμωδία τοῦ κ. Ψαθα θὰ μεταφερθῇ στὸ χειμερινὸ θέατρο «Αθηνῶν» με περίφημες ἐισπράξεις, ἐστὶ πού τὸ νέο ἔργο τοῦ Σπύρου Με-λά, πού θ' ἀκολουθήσῃ, θ' ἀργήσῃ ἀ-σφαλῶς ν' ἀνέβῃ.

Στὴ σαιζόν πού τελειώνει ἔδωσε δύο ἔργα καὶ ὁ κ. Στέφανος Φωτιά-δης. Τὸ ἕνα στὸ «Πάρκ», με τὸν 'Η-λιόπουλο, ἀτύχησε. 'Ενὼ στὴν ἐπαρ-χία ἀρέσει, καὶ ὁ δημοφιλὴς κωμικὸς με τὴν 'Αννα Κυριακοῦ τὸ ἐπαίξαι παντοῦ στὴν καλοκαιρινή τους τουρ-νέ, με ἱκανοποιητικὴ ἀπόδοση, στὴν 'Αθήνα δὲν ἄρεσε. 'Αντίθετα, ἔκανε καριέρα —δγάζει τὴ σαιζόν— ὁ «Θηριοδασατής», τοῦ ἰδίου συγγα-φέως, πού ἐνεφάνισε καὶ συνεχίζει ὁ Φωτόπουλος εἰς τοῦ «Σμαρτίζη».

Τὰ δύο κηποθέατρα

Δὲν μποροῦμε, ὅμως, νὰ πούμε τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὰ δύο κηποθέατρα. Τό-σον τὸ «Άλσος τοῦ Πεδίου τοῦ 'Α-ρεως, πού δίκωψε ἥδη, ὅσο καὶ τὸ συγκρότημα τοῦ 'Εθνικοῦ Κήπου δὲν τὰ πῆγαν ἐφέτος καλὰ. Δὲν ἄρσαν τὰ ἔργα πού ἀνέβασαν. Τυχρώτερος συγκριτικὰ στάθηκε ὁ «Καραϊσκάκης» πού ἔκανε 180 παραστάσεις, ἀλλ' ὅ-χι με τὴν χρηματικὴ ἐκείνη ἀπόδοση πού χρειάζονται οἱ μοιραῖα πολυπρό-σωποι θίασοι τῶν κηποθεάτρων. 'Ο «Μονοσάνδαλος», τοῦ Νίκου Τσεκού-ρα, πού ἐκλήθη εἰς ἐπικουρίαν, ἀπε-δείχθη ἐντελὲς ἀκατάλληλος γιὰ τὸ ὑπαίθριον καὶ ὁ δημιουργὸς τοῦ «Ελ-ληνικοῦ Λαϊκοῦ Θεάτρου» ἀναγκάσθη-κε νὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς τὸν «Καραϊσκάκη». 'Ακόμη, ὅμως, πῶς ἄτυχος ἐμελλε νὰ εἶναι ὁ θίασος τοῦ Νίκου Χατζίσκου. 'Ο φόβος πού ὑπῆρχαν γιὰ τὴν ἀντι-θεατρικότητα τοῦ «Διγενῆ», τοῦ Σι-κελιανῶν, βγήκαν δυστυχῶς ἀληθινοί. Τὸ κοινὸ δὲν συγκινήθηκε ἀπὸ τὴν δραματικὴ αὐτὴ ποιητικὴ δημιουργία καὶ ὁ θίασος προσέφυγε εἰς τὴ λυ-σὴ ἐπιχορηγοῦμένου, ἀπὸ τὸν συγγα-φέα του, ἔργου διὰ νὰ μπόρῃ νὰ τὰ δγάλῃ περὰ. 'Ο κ. 'Αναγνωστῆρας ὅμως, πού πέρυσι δὲν τὰ πῆγε ἀσχημα-στὴ «Γκλόρια», αὐτὴ τὴ φορὰ ἀπέ-τυχε. 'Η κριτικὴ ὑπῆρξε δυσμενὴς στὴ νέα του ἀπόπειρα καὶ τὸ κοινὸ ἀκόμη δυσκολώτερον...

Ἀντίθετα, ὁ Γιώργος Ρούσσος ἐπέ-τυχε ἐντελῶς διαφορετικὸ ἀποτέλε-σμα με τὸν «Πραγματεὴ» του, πού συμπληρώνει τώρα 150 παραστάσεις καὶ μάλιστα ἀπὸ χειμερινὸ «Ρέξ», πού ὅσο κι ἂν διαδέχτῃ λαμπρὰ ψεκτι-κὰ μηχανήματα, ἐν τούτοις ὁ κόσμος στὴν 'Αθήνα δὲν ἔχει τὴν προδιάθεση νὰ μῇ τὸ καλοκαίρι σὲ κλειστὸ χῶ-ρο. Τὸ νέο ἔργο, λοιπόν, τὸ συγγα-φέως τοῦ «Πρωτεύουσίου» καὶ τοῦ «Εὐτυχῶς Τρελλῆκα» εἶχε μάλλον δυσμενὴ κριτικὴ. Ὁ θίασος, ὅμως, ὅτι ἡ στήλῃ αὐτὴ τὸ ἔχει ἀναφέ-ρει. Ὅμως τὰ πράγματα ἐξελίχθησαν διαφορετικὰ. Τὸ κοινὸν ἐδείξε ἐνδια-φέρον. Δὲν ἔγινε, βέβαια, κανένας

συναγεμῶς στὸ θέατρο «Κοτοπού-λη», ἐν τούτοις, ὁ «Πραγματεὴς» δούλεψε εἰς βαθμὸν ἐπιτρέποντα νὰ κάνῃ τὴν καριέρα πού ἔκανε.

'Αλλ' ἂς ἐπιστρέψουμε εἰς τὸν το-μέα τῶν ἀποτυχιῶν. Μέσα σ' αὐτὸν ἀνήκει δυστυχῶς ἡ ἐργασία τῆς «Γκλόριας». 'Ο θίασος τοῦ 'Αλέκου 'Αλεξανδράκη —πού τώρα μαλλιοτρα-διέται με τὸν θεατρικὸν ἐπιχειρημα-τία κ. Μαρουλῖδη, γιὰτὶ δὲν θέλει νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ σὲ τουρνὲ στὸ ἐσωτε-ρικό, πού θέλει ἐκεῖνος, καὶ γι' αὐτὸ ὁ κ. Μαρουλῖδης προσέφυγε στὴν ἄ-δεια ἐναντίον τοῦ πρωταγωνιστοῦ του— ὁ θίασος, λοιπόν, 'Αλεξανδράκη ἀνέβασε τρία ἔργα. Τὴν «Ἐκτὴ ἐντο-λή», τὴς «Ἐρωτικές διακοπές» καὶ τὸ «Ἡτὰν ὅλοι τοὺς παῖδαι μου». Τὰ δύο πρῶτα δὲν ἄρσαν σὰν ἔργα. Τὸ τρίτο δὲν ἄρεσε σὰν παράσταση. 'Ε-ρῶσι, τὸ θέατρο τῆς πλατείας. 'Αγά-μων ἔχει φέτος γκίνιες καὶ οἱ εἰσ-πράξεις του εἶναι πολὺ περιορισμέ-νες.

'Η Κατερίνα, τέλος, ἀνήκει στὴν κατηγορία τῶν θιάσων ἐκείνων πού δὲν χάλασαν ἴσως κόσμῳ, ἀλλὰ πού συγχρόνως δὲν ἐπέτρεσαν καὶ κακὸ καλοκαίρι. Συνέχισε στὴν ἀρχὴ τῆς σαιζὸν τὴν «Θεαρίνα», ἡ ὁποία στὸ ὑπαίθριον δὲν ἔκανε μεγάλα πράγματα καὶ ἀνέβασε κατόπιν τὸ «Κοντσέρτο» τοῦ 'Ερμαν Μπάρ, με τὸ ὁποῖο καὶ δγάζει τὴ σαιζόν.

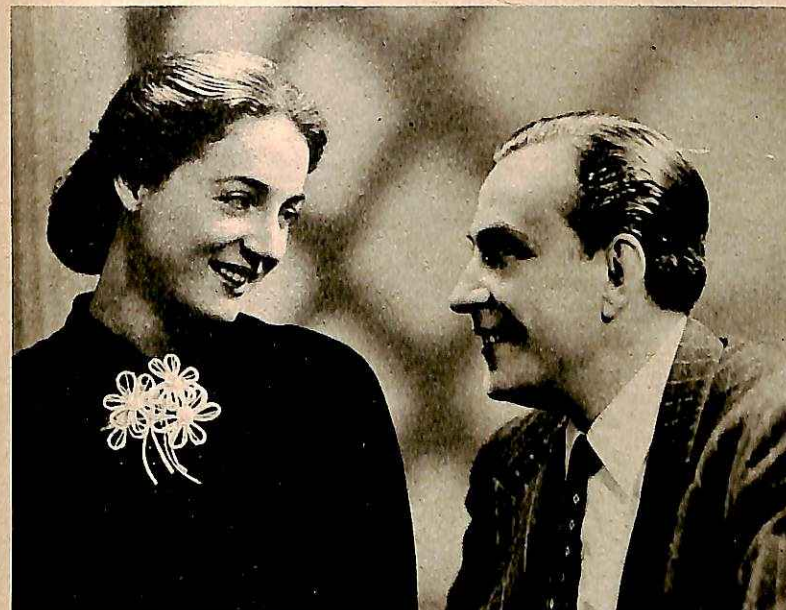
Τὰ μουσικὰ θέατρα

Μένει, γιὰ νὰ ὁλοκληρώσουμε τὸν ἀπολογισμό μας, νὰ πούμε δύο λό-για καὶ γιὰ τὰ μουσικὰ θέατρα. 'Η «Λυρικὴ Σκηνή» ἔχει ὡς μοναδικὸ ἐ-νεργητικὸ τὴν δση συμβολὴ παρέσχε στὴν παρουσίαση τοῦ «Φιντέλιο» τοῦ Μπετόβεν, στὸ 'Ωδειον 'Ηρώδου τοῦ 'Αττικού. Συμβολὴ πού ἐντοπίζεται σὲ ὀρισμένους σολίστ, με ἐπικεφαλῆς τὴν ἐξαιρετὴ Ζωή Βλαχοπούλου, τὴν θαυμάσια χορωδία τῆς καὶ τὴν ὀ-χήστρα τῆς. 'Εκεῖ πού τὸ κερτικόν μουσικὸν θέατρον ἐργάσθηκε μόνο του, δηλαδὴ, στὴν ὑπαίθρια σκηνή του, τῆς Λεωφόρου 'Αλεξάνδρας, τὰ ἔκα-ν ἀπολογισμὸς τοῦ καλλιτεχνικοῦ θριάμβου πού ἐγγύρισε εἰς τὸ Φεστι-βάλ 'Αθηνῶν. Λοιπόν: Τὸ ρεσιτάλ τῆς 5ης Αὐγούστου ἀπέδωσε ἐν ὅλῳ ἐρῶσας 350.330. Δηλαδὴ δολλάρια 10.178. 'Εκείνην ἐισέπραξε 4.500. Καὶ κατὰ περίεργον: 'Απὸ τὰ εἰσιτήρια πρὶν εἶχαν πωληθῇ διὰ τὴν δευτέρην συναυλία τῆς καὶ ἐξαργυρώθησαν, ὅταν ἡ συνυ-λία ἐματαιώθη, εἰσιτήρια συνολικῆς ἀξίας 5.200 δραχμῶν δὲν ἐπεστράφη-σαν εἰς τὰ ταμεία τοῦ Φεστιβάλ. 'Η ἐξήγηση εἶναι ὅτι ἡ τὰ ἔχασαν ἐκεῖνοι πού τὰ εἶχαν ἀγοράσει ἢ ἦσαν ξένοι καὶ ἔσθγαν ξεχάνοντας ὅτι μποροῦσαν νὰ τὰ ἐξαργυρώσουν.

Τὸ ἘΠΑΘΛΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ τὸ ἐπῆρε παμψηφεί ἡ 'Αντιγόνη Βαλάκου. Δίκαιο ὅμως εἶναι νὰ γνωστῇ ὅτι μετὰ τὴν νι-κήρινα, ἀπὸ τὶς ὑπολόγισες 15 ὑποψή-φους ἐξεχώρισε διακριτικὰ κατὰ τὶς σχε-τικές συζητήσεις τῶν κριτῶν ἡ Βούλα Ζαυμπουλάκη. Ὑπῆρξε με τὴν «Λυσισ-τῆν γάτος», τὸ «Βασίλισσα καὶ 'Ε-παναστάτης» καὶ τὸ «Ρέκβιεμ γιὰ μιὰ μοναχὴ» ἡ πλέον ἐπικίνδυνη ἀντίπαλος τῆς 'Αννας Φράνκ.

Γενικὸ συμπέρασμα: 'Η σαιζὸν πού τελειώνει δὲν παρουσίασε τίποτε τὸ ξεχωριστὰ ἐνδιαφέρον. 'Εάν δὲν ἦταν καὶ οἱ παραστάσεις ποιότητας τοῦ «'Εθνικοῦ Θεάτρου» καὶ οἱ ἐλάχιστες, δακτυλομετροῦμενες, ἐξαιρέσεις στὴν μέτρια στάθμῃ τῶν ἔργων τοῦ ἐλευ-θέρου θεάτρου, δὲν ἔρω γιὰτὶ θὰ μποροῦσε νὰ μεμψή κανεὶς τοὺς θε-ατὰς γιὰ τὸ περιορισμένον ἐνδιαφέρον-τους ἀπέναντι στὶς θεατρικὲς ἐκδη-λώσεις τοῦ καλοκαιριῶ.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Η ΕΛΛΗ ΛΑΜΠΕΤΗ καὶ ὁ ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΣ ξανασυνεργάζονται. Αὐτὴν τὴν φο-ρὰ ὅμως σὲ μιὰ καινούργια ἑλληνικὴ ταϊνία. Οἱ δύο δημοφιλεῖς πρωταγωνισταὶ ἐρμηνεύουν τοὺς δύο βασικοὺς ρόλους στὸ νέο φίλμ τοῦ Μιχάλη Κακογιάννη τὸ «Τελευταῖο φέμα» πού ἀρχισε ἥδη νὰ γυρίζεται καὶ πού οἱ πρῶτες του σκηνῆς ἐλήφθησαν στὴν Τήνο καὶ τὴν 'Αράχωβα. Παράλληλα ἡ 'Ελλη Λαμπέτη ἐτοιμά-ζεται νὰ ἐμφανισθῇ στὸ «Κεντρικόν» μαζὺ με τὸν Δημήτρη Χάρη στὸ «Νυφικὸ κρεβάτι», ὁ δὲ Γιώργος Παπὰς θὰ ὑποδυθῇ ἕναν ἀπὸ τοὺς κεντρικοὺς ρόλους στὸν «Κυμβελίον» τοῦ Σαίξπηρ πού θὰ παρουσιάσῃ ἀρχῆς Ὀκτωβρίου τὸ 'Εθν. Θέατρο

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Η ΚΑΛΛΙΑΣ ἀπασχολεῖ πάλι τὶς θεα-τρικὲς στήλες τὸν ἐφημερίδων με τὴν μεταίωση τῶν ἐμφανίσεών της στὸν «Άγιο Φραγκίσκο», τὴν ἀναβολὴν μίης παραστάσεως στὸ 'Ερμιόδωρο καὶ τὴν φοντασμαγορικὴν δεξίωση πού ἔδωσε πρὸς τιμὴν τῆς ἡμερικανῆς 'Ελσα Μά-γαουλ στὴν Βενετία. Με τὴν ἐκείνη αὐτὴ ἐξίζει νὰ γνωστῇ καὶ ὁ οικονομι-κὸς ἀπολογισμὸς τοῦ καλλιτεχνικοῦ θριάμβου πού ἐγγύρισε εἰς τὸ Φεστι-βάλ 'Αθηνῶν. Λοιπόν: Τὸ ρεσιτάλ τῆς 5ης Αὐγούστου ἀπέδωσε ἐν ὅλῳ ἐρῶσας 350.330. Δηλαδὴ δολλάρια 10.178. 'Εκείνην ἐισέπραξε 4.500. Καὶ κατὰ περίεργον: 'Απὸ τὰ εἰσιτήρια πρὶν εἶχαν πωληθῇ διὰ τὴν δευτέρην συναυλία τῆς καὶ ἐξαργυρώθησαν, ὅταν ἡ συνυ-λία ἐματαιώθη, εἰσιτήρια συνολικῆς ἀξίας 5.200 δραχμῶν δὲν ἐπεστράφη-σαν εἰς τὰ ταμεία τοῦ Φεστιβάλ. 'Η ἐξήγηση εἶναι ὅτι ἡ τὰ ἔχασαν ἐκεῖνοι πού τὰ εἶχαν ἀγοράσει ἢ ἦταν ξένοι καὶ ἔσθγαν ξεχάνοντας ὅτι μποροῦσαν νὰ τὰ ἐξαργυρώσουν.

Τὸ ἘΠΑΘΛΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ τὸ ἐπῆρε παμψηφεί ἡ 'Αντιγόνη Βαλάκου. Δίκαιο ὅμως εἶναι νὰ γνωστῇ ὅτι μετὰ τὴν νι-κήρινα, ἀπὸ τὶς ὑπολόγισες 15 ὑποψή-φους ἐξεχώρισε διακριτικὰ κατὰ τὶς σχε-τικές συζητήσεις τῶν κριτῶν ἡ Βούλα Ζαυμπουλάκη. Ὑπῆρξε με τὴν «Λυσισ-τῆν γάτος», τὸ «Βασίλισσα καὶ 'Ε-παναστάτης» καὶ τὸ «Ρέκβιεμ γιὰ μιὰ μοναχὴ» ἡ πλέον ἐπικίνδυνη ἀντίπαλος τῆς 'Αννας Φράνκ.

Ο «ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΗΣ» τοῦ Ρούσσου συμπληρώνει 150 παραστάσεις εἰς πεί-σμα τῆς κριτικῆς καὶ τῶν δυσοίωναν προγινωστικῶν πού διευτυώθησαν ὑπε-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

ΤΙ
ΘΕΛΕΤΕ
ΝΑ
ΜΑΘΕΤΕ

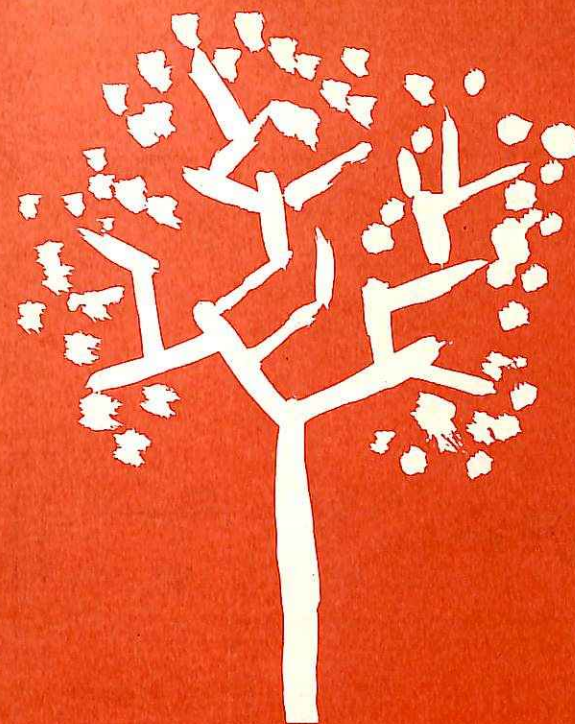
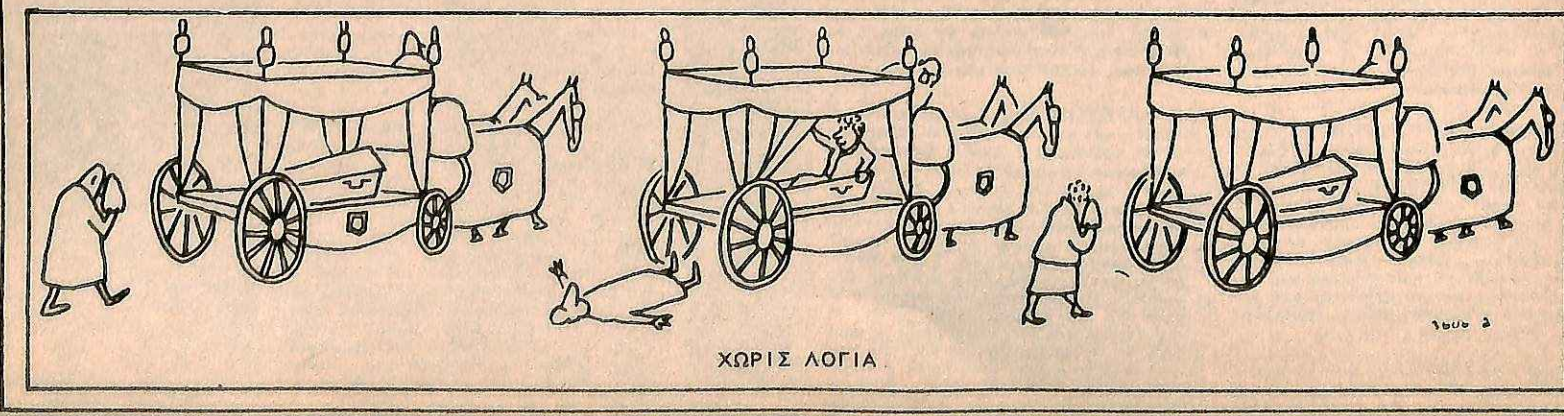
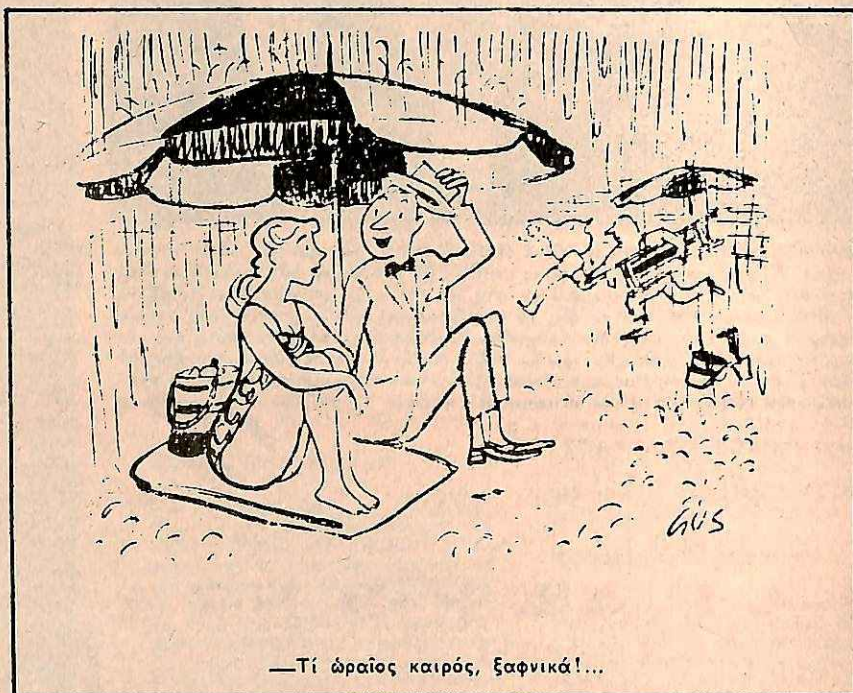
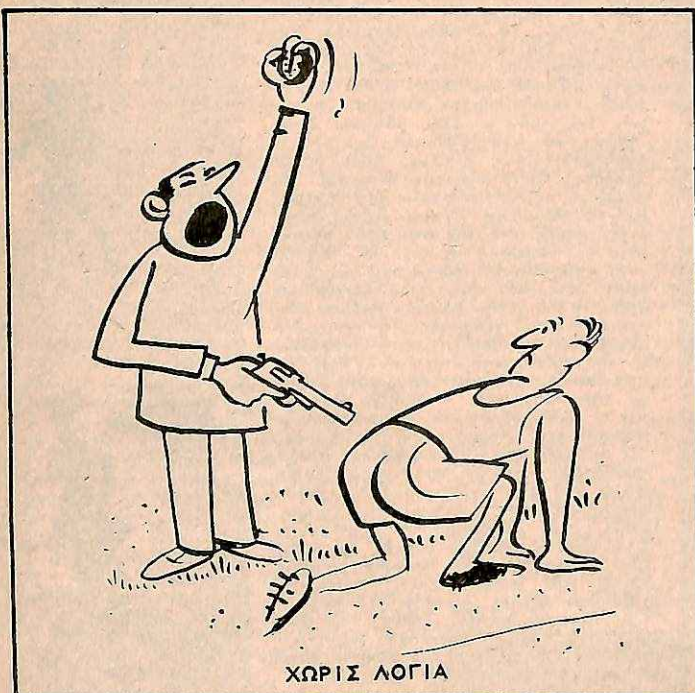
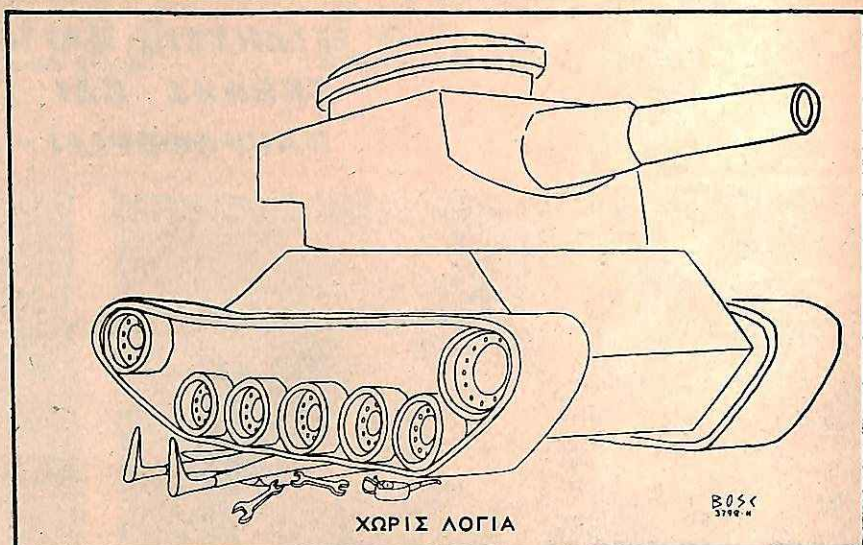
Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΒΑΛΑΚΟΥ, κ. Γεώργιος Μουριάδης (Θεσσαλονίκη), πού τιμήθηκε φέτος με τὸ μοναδικὸ θεατρικὸ βραβεῖο τοῦ τοποῦ, τὸ ἔπαθλο Μαρίας Κο-τοπούλη, ἔχει ὁκτὼ ἐτῶν θεατρικὴ ζω-ή. Συγκεκριμένως ἐτέλειωσε τὴ δρα-ματικὴ Σχολὴ τοῦ Βασιλῆ Ρῶτα στὰ 1949. Γεννήθηκε στὴν Καβάλα. Οἱ γο-νεῖς της 'Ανὼν κ' ἔχει ἀδελφὸ. Στὴν 'Αθήνα ἦλθε στὰ 1947 καὶ, δύο χρόνια ἀργότερα, ὅπως εἶπαμε, πῆρε ἀδεία ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἡθοποιῶ. 'Η σημερινὴ πρωταγωνίστρια τοῦ θεάτρου Κώστα Μουσούρη —πού γύρισε πρὶν λίγες μέρες ἀπὸ τὴν περίοδον πού ἔ-κανε ἐπὶ κεφαλῆς προσωπικοῦ θιάσου στὴν ἐπαρχία, περιοδεία πού της ἀπέ-δωσε, λένε, καὶ σημαντικὰ χρηματικὰ ὀφέλη— ἔκανε τὴν πρώτη της ἐμφάνιση στὴ σκηνή τοῦ «Περσέ». Τὴν παρουσί-ασε ὁ Αἰμίλιος Βεάκης, στὸ «Νυφιατί-κο τραγούδι», τοῦ Νότη Περγιάδη, ὁ-πού ἐπαίξε τὴν Τριανταφυλλία. 'Υπερ-να τὴν προσέλαβε ὁ θίασος Κατερί-νας κ' ἔλαβε μέρος στὰ ἔργα «Μαντάμ Βορραῖ» καὶ «Χρυσὸ μόν», τῆς Κολέτ. 'Εν συνεχείᾳ πῆγε τουρνέ με τὸν θίασο Μανωλῖδου - 'Αράνη καὶ μετὰ ἔγινε δεκτὴ στὸ «'Εθνικόν» τῆς 1953, ὅπου πρωτόπαίξε στὸ «Χείμαυράκι» παρα-μυθί, τοῦ Σαίξπηρ, τὴν Πενυτίτα. Στὸ κρατικὸ θέατρο ἐπαίξε καὶ στὰ ἔργα: «Δρόμος τοῦ ποταμοῦ», «Κο-λάμπ» καὶ «Δοκιμασία». Μετὰ τὸ «'Εθνικόν» ἐπαίξε 'Οφελία στὸ θέατρο τοῦ 'Εθνικοῦ Κήπου. Τέλος, τὸν χει-μῶνα τοῦ 1956, προσεληφθῇ ὡς πρῶ-ταγωνίστρια τοῦ θεάτρου Κώστα Μου-σοῦρη, γεγονός πού της ἔδωσε τὴν ἐ-καιρία νὰ ζωντανέψῃ τὸ ρόλο τῆς 'Αν-νας στὸ «'Ημερολόγιον» τῆς 'Αννας Φράνκ, τὸ ρόλο δηλαδὴ πού της ἔδω-σε τὸ ἔπαθλο τῆς μεγάλης Μαρίας.

Η ΛΙΑΝΑ ΜΙΧΑΛΗ, κ. Γεώργιος Καραῖος (Πειραιεύς), πού ἐπαίξε τὴν «Λυσιστράτη» στὸ Στάδιο ἐπὶ πέντε χρόνια στὸ θέατρο. 'Εφοίτησε στὴν Δραματικὴ Σχολὴν Μπασιῆ, καὶ πῆγε γιὰ καιρὸ μαθήτρια τοῦ Βεάκη. 'Οχι, τὸ Μιχαλὴ δὲν εἶναι τὸ πραγματικὸ τῆς ὀνομα. 'Η συμπατριώτισσά σας αὐτὴ —γὰτὶ ἔχει γεννηθῇ στὸν Πει-ραιᾶ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1926— λέγε-ται Λιάνα Γλυτσῶ. 'Εχει παντρευτὴ ἔως τώρα τρεῖς φορές. Τὴν πρώτην τὴν ἐμφάνιση στὴν σκηνή ἔκανε με τὸν θί-ασο Καραῖου στὰ 1952 καὶ ὁ πρῶ-τος της οὐσιαστικὸς ρόλος ἦταν τὸ Φροσκή στὸ «Αὐτὸς εἶμαι» τοῦ Συνο-δινῶ. Κατόπιν οἱ κριτικὸι ὑπεδέχθη-σαν με ἰδιαίτερη εὐμένεια τὴν ἐρμην-είαν της στὸν ρόλο τῆς νοσοκόμου Γουέλνιαντ, ὅταν ἐπαίξε στὴν 'Ερῆ φλόγα» τοῦ Σώμερσετ Μῶμ πλάι στὴν Κατερίνα.

ΑΛΗΘΕΥΕΙ! πράγματι, δις 'Αντι-γόνη Δημητράκοπούλου (ἔδωκε Μεγάλο 'Αλεξάνδρου, 'Αθήναι), ὅτι ὁ 'Αλεξάν-δράκης πρόκειται νὰ παντρευτῇ. 'Ε-χει μνηστευθῇ ἐπίσημως τὴν νέα καλλι-τέχνισα 'Αλίκη Γεωργουλῆ με τὴν ὁποί-αν παίζουν μαζὺ στὸ θέατρο ἀπὸ πέρυ-σι. 'Η 'Αλίκη Γεωργουλῆ εἶναι ὁ κῆρ-πὸς τοῦ μαύρου Γεωργουλῆ καὶ μαθήτρια τοῦ Δημήτρη Ροντήρη στὴν Δραματικὴν τοῦ 'Ωδειοῦ 'Αθηνῶν. 'Εχει βγῇ στὸ θέατρο πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια. Πρῶτο-εργάστηκε με τὸν Μάνο Κετράκη καὶ εὐθὺς κατόπιν προσεληφθῇ στὸν θίασο 'Αλεξάνδρα. Εἶναι σήμερα 26 χρό-νι.

Χιούμορ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Για δολώματα κατά ακρίδων, σκουλήκιων κ. λ. π.
ΑΡΣΕΝΙΚΙΚΟΙ ΜΟΛΥΒΔΟΙ: Για τα σκουλήκια φρούτων και τις κάμπιες.
ΔΑΥΑΙΤΙΝΗ: Κατά του δαυλίτου και της ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: (Θερινός πολτός): Για την καταπολέμηση εντόμων (ψώρες κ. λ. π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση της ψώρας και των καμπών, νυμφών και εντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση πολλών ασθενειών όπως σφοδρών δένδρων και λαχανικών.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΞΙΜΟΝ: (Σκόνη υδατοαιωρούμενη): Για ραντισματά. Καταπολέμει όλα τα έντομα και σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΙΚΟΝΗ ΛΟΙΜΟΝ: Για την καταπολέμηση της ψείρας των σιτηρών και των αποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΙΚΟΝΗ: Για την καταπολέμηση των εντόμων.
ΦΕΙΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΣ: Έναντιον της χλωρώσεως της αμπέλου και ως αντι-παρασιτικών.
ΦΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση της Βούλας, του Ψιδίου και του Τετρανύχου της μηλιάς και της άχλαδιάς, του Περονόσπορου, Ψιδίου, Τετρανύχου της ντομάτας, του πεπονιού.
ΦΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι και χαλκό για την καταπολέμηση του αιδίου (λόβα) και του περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΙΔΕΙΣ ΦΕΙΟΝ: Για την καταπολέμηση των αιδίων, της αμπέλου, των δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολέμει τα έντομα που προσβάλλουν τα όπωσφορα δένδρα, τα λαχανικά κ. λ. π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Για την καταπολέμηση των εντόμων του εδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Για την καταπολέμηση της μελίγκρας των μεταστανικών, αγγουριών κ. λ. π.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Για την καταπολέμηση μελιγκρών, νύλλων και μικρών καμπών.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔΒ: Για την καταπολέμηση των νηματοδών σκουλήκιων.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τις μελίγκρες, τις κάμπιες, τα διάφορα άκαρια κ. λ. π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιείται εναντίον των εντόμων των σιτηρών.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΙ ΧΑΛΚΟΙ 50: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου των λαχανικών, της βούλας της μηλιάς, της άχλαδιάς και του περονόσπορου της αμπέλου.
ΠΕΡΟΣΙΠΟΡΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση του Περονόσπορου, της Άνθρακνώσεως κ. λ. π. της αμπέλου, της ντομάτας και της πατάτας.
ΠΕΡΟΣΙΠΟΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου όλων των φυτών.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του πρασάγγουρα και άλλων σκουλήκιων του εδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΙΔΕΙΣ ΦΕΙΟΝ 40: Για την καταπολέμηση όλων των ασθενειών που καταπο-
 λεύονται με θειάφι π. χ. το αίδιο.

ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Μη κοιτάζατε μαζί σας χρήματα!

— Κάμετε σὲ ὅποια-
δήποτε Τράπεζα καὶ
γιά τὸ μικρότερο πο-
σὸν ποὺ διαθέτετε μία
«ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΟΨΕΩΣ»
ποὺ εἶναι καὶ τοκοφό-
ρος.

— Θὰ σᾶς ἐφοδιά-
σουν ἀμέσως μὲ ἓνα
ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ.

— Κόβετε ΜΙΑ ΕΠΙ-
ΤΑΓΗ γιά τὸ ποσὸν
ποὺ θέλετε νὰ πληρώ-
σετε καὶ ἐξοφλεῖτε τὴν
ὕποχρέωσίν σας.

— Διευκολύνεσθε ἀ-
πολύτως στὶς συναλ-
λαγές σας καὶ στὶς πρὶ
μικρὲς καὶ γιά τὰ πρὶ
μικρότερα ποσά.

— Ἐπὶ πλέον ἐνισχύ-
ετε τὴν πίστιν σας, ἢ
ὅποια μὲ τὴν διαρκή
κίνησιν τοῦ λογαρια-
σμοῦ σας, σᾶς συνδέει
μὲ τὴν Τράπεζάν σας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑΙΣ ΟΨΕΩΣ